

A. B. 5/168 N 2208

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

सर्व भूतेश्वर भगवते

Shriyadachitkanda, Athhara

Bombay,
Saka 1789

37

काशीनाथोपाध्यायः

प्राचिनसिद्धिस्तवः

॥ अथप्रायश्चित्तेंदुशेखरप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ श्रीगोपीजनवल्लभायनमः॥ ॥ अथ प्रायश्चित्तेन्दुशेखरप्रारंभः॥ ॥ बालेन्दुशेखरं नत्वा बा-
 लबोधाय लिख्यते ॥ बालकृष्णमुदेचापि प्रायश्चित्तेन्दुशेखरः॥ १॥ यद्यथाविध्यं ननु क्षान्नाद्युपचिताशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चि-
 त्तम् ॥ तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणाय एवेति ॥ न तुलांतरजनकमित्यर्थः ॥ पापनिवर्तनक्षमधर्माविशेषे योगरूढोयं शब्द इ-
 तित्वम् ॥ संकेतविशेषसंबंधेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव प्रायश्चित्तत्वम् ॥ अतएव ऋत्वंगक्षेत्रप्रायश्चित्तेतद्व्यवहारइत्यन्ये ॥ पा-
 पिनः प्रायश्चित्तं नित्यं नैमित्तिकं वेत्यतो विकलांगादपि पापस्य नाशः ॥ किं त्वल्पस्यैव न तु समग्रस्य एवं च काम्यमप्येतत् ॥ एवं
 च प्रधाननिष्यन्तावपि न प्रधानवृत्तिरिति बोध्यम् ॥ एकप्रायश्चित्तकनानापापकर्मणां तत्प्रायश्चित्तैकप्रयोगेणैव नाशः ॥ एव-
 मधिकपापनाशार्थमुक्तेनैकवारमनुष्ठितेन न्यूननाशस्यापि पापांतरस्य नाशः ॥ एवं च त्रयत्प्रायश्चित्तमुपदिष्टं तदन्यूनकेशक-
 प्रायश्चित्तांतरमपि तत्र योज्यम् ॥ पापिनांतदुपदेशश्च पुण्याय ॥ स चार्चितेन पृष्टेनैव विदुषां संसदि धर्मशास्त्रादिबुद्धैव कार्यः
 ॥ अन्यथोपदेशप्रत्यवेति ॥ संसच्चतुर्भिस्त्रिभिर्वा धर्मशास्त्रादितत्त्वज्ञैर्भवति एकेनापि ब्रह्मविदायति वर्ज्यम् ॥ सहस्राद्येकप-
 र्यंतमित्येके ॥ पर्षद्वक्षिणाचलक्षगवादि किंचिद्वेद्यपर्यंता ॥ यथा योग्यं कृच्छ्रसंख्यया वा ॥ वर्षं तुष्टिर्वा ॥ गौर्दृषभश्चेत्यन्ये ॥ न-
 वेदितदोषस्य पर्षदनुमत्यैव प्रायश्चित्तानुष्ठानं बोध्यम् ॥ पापी च स चैलं स्मात्तो वाग्यतः आर्द्रवासा उपदेशरंसाष्टांगं प्रणम्य
 स्पृष्टाभिधानं वदेदिदं पापनिष्यन्तं प्रायश्चित्तं मे उपदिशस्विति ॥ पापं कृतवतो परैर्ज्ञातिदोषस्य च स भोपस्थानं विना भोजने भा-

षणेचपापवृद्धिः ॥ आसंवत्सरं प्रायश्चित्ताकरणोपापद्वैगुण्यम् । आर्त्तस्य प्रायश्चित्ताकथनेर्चितस्य विषयश्चित्तस्तत्पापभागि
ता अज्ञात्वा कथनेच ॥ श्रूद्वा देस्तु प्रायश्चित्तोपदेशो विप्रमंतरा कृत्वा कार्यः ॥ क्षत्रियवैश्ययोरप्येवं ॥ गुरुणि पापे लघुलघुनि
च गुरु प्रायश्चित्तं न वाच्यम् ॥ पापगौरवं तु क्रमंतः सप्रत्ययं साभ्या समनुष्ठानादंडगौरवात्सातिशयाच्च निंदार्थवादाह्येकग
र्हतिशयाच्च ज्ञातव्यम् ॥ लघुताप्येतद्विपर्ययेण ज्ञेया ॥ ॥ प्रायश्चित्तं यथोक्तमेव वाच्यम् ॥ ॥ ननु स्नेहलोभादिना
नुग्रहः कार्यः ॥ ॥ तथा सति पापं वक्तुरसंक्रमेत् ॥ ॥ दुर्बले तु प्रष्टुरि प्रथमं यथोक्तमुदाहृत्य तच्छ्रुत्वा नुसारेण ग्रीष्मा
दिकाल हिमालयादिदेशानुसारेण चानुग्रहः कार्य एव ॥ एवं शिशुवृद्धरूरीरोगिणामप्यनुग्रहः ॥ सोऽपि यद्वर्णस्य यत्पापेयत्वा
यश्चित्तमुक्तं तत्पादन्यूनं तदद्वैतत्पादं वैति बलदेशकालाद्यनुसारेण न ततो न्यूनं ॥ तच्च बालवृद्धातुररूरीणामर्धम् ॥ एकद्वि
त्रिधर्मत्वे पादमेव ॥ एवं च यत्र पादमेव प्रायश्चित्तमुपदिष्टं तत्रापि नानुग्रहः ॥ ॥ षोडशवर्षन्यूनो बालः ॥ अशीतिवर्षाधि
को वृद्धः ॥ पूर्णषोडशवर्षस्य पूर्णप्रायश्चित्तम् ॥ ऊर्नकोऽष्टवर्षस्य पंचवर्षादूर्ध्वपादप्रायश्चित्तम् ॥ द्वादशादा षोडशमर्धम् ॥
तदपि तत्पित्रादिभिः कार्यम् ॥ एवमतिरोग्यतिवृद्धयोरपि पुत्रादिभिः ॥ पंचवर्षन्यूनस्य न पापम् ॥ शास्त्रोपदिष्टं पूर्णप्रायश्चि
त्तं विप्रस्यैव ॥ क्षत्रियविद्वद्भूद्वाणानुपादपादहानिः ॥ क्वचिद्विशेषस्तवाचनिकः ॥ तत्र जपहोमादिरहितमेव श्रूद्दस्य अमं
त्रकप्राणायामश्च ॥ यागाद्यनुष्ठानशीलानां जपादिकम् ॥ इतरेषां तपआदि ॥ नामधारकमूर्खनिर्धनानां तपः ॥ अनधी-

श्री शो
२

तानां च ॥ षोडशवर्षाधिकब्रह्मचारिणो द्विगुणं वानप्रस्थस्य त्रिगुणम् ॥ यतेश्चतुर्गुणं ॥ स्वयमशक्तौ प्रतिनिधिद्वारा प्रायश्चित्तं कार्यं ॥ अज्ञाना कामकृते यदुक्तं कामकृते तद्विगुणं कामतोभ्यासे चतुर्गुणम् ॥ कामादिकृते यदुक्तं ॥ अकामादिकृते तदर्थं योज्यम् ॥ कृतप्रायश्चित्तो गवां स्वयंतृणं दद्यात् ॥ तच्च ताः निःशंकं स्वयमेव भक्षयेद्युः तदेनमंगीकुर्युः सखैदं पापं न पुनः करिष्यामीति प्रतिजानीयात् ॥ नोचेत्पुनः प्रायश्चित्ते योज्यः ॥ तत्र पापानि प्रकीर्णकजातिभ्रंशकरसंकरीकरणापात्रीकरणमलिनीकरणोपपातकमहापातकानुपातकरूपाणि विहितकरणेन्द्रियानि ग्रहेभ्यो भवन्ति ॥ तत्र जातिभ्रंशकरादिगणितातिरिक्तं प्रकीर्णकम् ॥ जातिभ्रंशकराणितु ॥ विप्रपीडाकरणं अनाग्रेयमद्यलक्षणादिघ्राणं मित्रकौटिल्यं पुंसि मैथुनमेतानि जातिभ्रंशकराणि ॥ संकरीकरणानितु ॥ स्वराश्वोष्ट्रमृगहस्त्यजाविमीनमहिषाणामन्येषांच ग्राम्यारण्यपशूनां वधः संकरीकरणानि ॥ आपात्रीकरणानितु ॥ निंदितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवा कुसीदजीवनं असत्यभाषणमेतान्यपात्रीकरणानि ॥ मलिनीकरणानितु ॥ बहुकृमिकीटकयोर्जलस्थलजयोहेत्यामद्यानुगतभोजनं बहुफलैधपुष्पस्तेयं अर्थैर्यमेतानि मलिनीकरणानि ॥ उपपातकान्याह ॥ गोवधः १ ब्राह्मता २ स्तेयं ३ ऋणानपक्रिया ४ अनाहिताग्निता ५ अपण्यविक्रयः ६ परिवेदनम् ७ शृतकाध्ययनाध्यापने ८ पारदार्यम् ९ पारिवित्यं १० वार्धुष्यं ११ लवणाक्रिया १२ स्त्रीशूद्रविट्सत्रवधः १३ अशष्कद्रुमछेदनं १४ निंदितार्थोपजीवनं १५ नास्तिव्यं १६ व्रतलोपः १७ कृतविक्रयः १८ धान्यकुप्यपशुस्तेयं १९ अ

याज्ययाजनं २० पितृमातृसक्त्यागः २१ तडागाराविक्रयः २२ कन्यादूषणम् २३ परिवेदकयाजमं २४ तस्यकन्याप्रदानं २५
 गुरोरन्यत्रकौटिल्यं २६ आत्मार्थपाकार्यक्रिया २७ मद्यस्त्रीनिषेवणम् २८ व्रतलोपः २९ स्वाध्यायाग्निसक्तानां त्यागः ३० वा
 धवत्यागः ३१ स्त्रियाहिंसयात्रौषधेनचजीवनम् ३२ हिंसकमवर्तनम् ३३ घृतादिव्यसनम् ३४ आत्मविक्रयः ३५ शूद्रप्रेष्य
 ता ३६ हीनसरव्यम् ३७ हीनयोनिविवेचना ३८ अनात्ममित्वं ३९ परान्नपुष्टता ४० असच्छस्त्राभिगमनं ४१ भ्रातराधिका
 रः ४२ भार्यादिविक्रयः ४३ असत्यनिग्रहः ४४ निंदितान्नादनम् ४५ तयदिकर्मकरणं ४६ भार्यात्यागः ४७ ॥ एतान्यु
 पपातकानि ॥ ॥ महापातकानितु ॥ ॥ ब्रह्महत्यासुरापानंविप्रस्वर्णस्तेयं गुरुतल्पगमनं अश्वमेतच्चतुष्टयान्यतम
 संसर्गइतिमहापातकानि ॥ शूद्रस्यमद्यपानस्थाने श्राद्धणीगमनं ॥ महापातकसदृशान्युपपातकानितु ॥ वनयागस्थनृप
 वैश्यवधः १ शरणागतवधः २ रजस्वलागर्भिण्यत्रिगोत्ररुद्धिणां वधः ३ अविज्ञानगर्भस्यसहदश्व ४ गुरुविषयेमिथ्या
 भिशंसनक्रोधोत्पादनमधिक्षेपोऽसकृन्मृत्यालीकनिर्वधश्च ५ राजगामिपैशून्यम् ६ सुबोमहाद्वेषः ७ नास्तिव्याद्वेदनिंदा
 ८ कुशास्त्राध्ययनेनवितंडवादेनचाधीतवेदानां नाशनं ९ ॥ ॥ एतानिब्रह्मवधसम्पन्नानि ॥ ॥ सुरापानसमानितु ॥
 लश्कनविडुराहच्छत्राकग्रामकुक्कुटपलांडुगृजनानां सत्यात्यं प्राप्यासेवभक्षणम् १ विप्रव्यतिरिक्तमित्रवधः २ गुरुविषये
 मिथ्याभिशंसनेनान्यथावादित्वमन्यथाकर्तृत्वं कौटिल्यं वाङ्मनः कर्मणामनार्जवरूपं कौटिल्यं च ३ आत्मोक्तपार्थरजकु

प्रा. शे.
३

लादावनृतभाषणम् ४ रजस्वलामुखचुंबनंकूटसाक्षंवेदत्यागवेदनिंदाकर्त्रोरन्नभुक्तिरितिसफापानसमानानि ॥ स्वर्णस्ते
यसमानितु ॥ विप्रसंबन्धश्चरत्नमनुष्यस्त्रीधनुहरणंनिक्षेपहरणम् ॥ चार्वाकसूवर्णमानादिनिस्वर्णस्तेयसमम् ॥ गुरुतल्य
समानितु ॥ दुहितृसुषामगिनीषुभागिनेयीषुसगोत्रदुहितृभागिनीषुसकामास्वाचार्यपत्नीतत्तनयाश्वशुषुपितृव्यभ्रातृ
मातुलमातामहश्रोत्रियऋत्विगुपाध्यायमित्रशिष्यस्त्रियस्तत्कन्याश्वउदक्यानिक्षिप्तांप्रव्रजितांव्रतस्थांउत्तमब्राह्मणींस
गोत्रांशरणागतांराजसरवींराजपत्नींसापत्नभागिनींस्तनधात्रींसरवींचगच्छन्पौत्रींदौहित्रींपतिव्रतांपितृसरवीं ॥ मातृभगि-
न्योः सरवींपितृमातृष्वसारंकुमारींअंत्यजांभूच्छांपुल्कसींचगच्छन्गुरुतल्यगसमः ॥ अनुपातकानितु ॥ तथामातृपितृयो
निसंबन्धास्रगामीस्तेननास्तिकनिंदितकर्माभ्यास्यनिंदितकर्मत्यागीपतितात्याग्यपतितत्यागिनः पतिताःपातकसंयोज्य
काश्वेतिइत्यनुपातकानि ॥ अतिपातकानितु ॥ मातृगमनंसापत्नमातृगमनंस्वसृसुषयोर्गमनमित्यतिपातकानीतिगौडनि
बंधेषु ॥ पापिनःपंचधा ॥ साक्षात्कर्तृनुग्राहकप्रयोजकातुमंतृनिमित्तकर्तृभेदात् ॥ साक्षात्कर्तुः ॥ पालनादिनोपकारकोनुग्रा
हकः ॥ २ ॥ आज्ञापयिताभ्यर्थयितोपदेष्टाचप्रयोजकः ॥ ३ ॥ स्वार्थेपराथेवानुमतिकर्तानुमंता ४ अनिमित्तंभर्त्सनताडनध
नहरणादिनाकोपंजनयन्तन्मरणोनिमित्तंभवेत्सनिमित्तकर्ता ५ एषूत्तरोत्तरमल्पदोषत्वप्रायश्चित्ताल्पत्वंचबोध्यम् पापि
नांप्रायश्चित्ताकरणोऽन्यजन्मनिदेहप्राप्तिः ॥ पापिनांप्रायश्चित्तोन्मुखत्वायजन्मांतरभाविनः कर्मविपाकाः कतिचिदच्यंते अ

ज्ञानतो ब्रह्म हाश्वसूकरो घ्राणां क्रमेण योनिमेति ॥ स्ररापः खरपुल्कसवेनानां ॥ स्वर्णस्तेयीविद् जातकृमिकीटपतंगत्वं क्रमेण
याति ॥ गुरुतल्पगस्तृणगुल्मलतात्वं क्रमाद्याति ॥ ज्ञानतो ब्रह्म हाश्वसूकरो घूरवरगोजाविमृगपक्षिचांडालपुल्कसानां योनि
मेति ॥ स्ररापोविद् कृमिकीटपतंगपक्षिहिंस्रत्ववताम् ॥ स्वर्णस्तेयीऽर्णनाभकृकलासतिरश्वां पशुपक्ष्यादीनां च द्यौचक्षुरिणां च
हिंस्त्राणां पिशाचानां सहस्रशो योनिं याति गुरुतल्पगः तृणगुल्मलतानां क्रव्यादानां क्रूरकर्मणां च ॥ तत्संयोगी च तद्वत् ॥ पर
स्त्रीहारीद्रव्यहारी च निर्जलारण्ये ब्रह्मराक्षसः ॥ अनध्यायाध्यायी दुष्प्रतिग्राही च सृगालः ॥ अन्नरत्नयोः हर्ता अजीर्णव्या
धिरतिदरिद्रो वा ॥ वेदवाकवेदपुस्तकानां चोरो मूकः ॥ पत्रशाकयोर्मयूरः हेमरत्नानां हेमकारी पक्षी अतिदरिद्रो वा ॥ न्यासस्य
अनपत्यो धनहीनश्च ॥ स्रगंधानां छुच्छुंदरी ॥ धान्यानां मूषः ॥ तिलानां तैलस्य च तैलपायी कीटः ॥ परस्वहृतनानातिर्यक्
अहुतंहविरभ्रन्हरन्वाश्वा अतिदुःखी वा ॥ यानं हरन् उष्ट्रः फलं कपी ॥ जलं जलप्लवः पक्षी मत्स्यो वा ॥ क्षीरं कालो बलाको वा
॥ गृहोपस्करं गृहकारी कीटः ॥ मधुहरं दंशकः कीटः ॥ मांसं गृध्रः ॥ गां गोधासर्पो वा ॥ अग्निबकः ॥ वस्त्रं कुष्टी पतंगो वा ॥ रसं-
श्वा ॥ लवणं चीरी उच्चैः स्वरः कीटः तैजसं मंडलीगो ब्राह्मणदेवस्वंपांडुरोगी ॥ न्यासं काणोऽनपत्यो वा ॥ शय्यां क्षपणकः
शंखं शुक्तिं वा कपाली ॥ दीपं कौशिकः ॥ स्नेहं क्षयी ॥ पशुं परमेष्यः ॥ यद्हरति तत्प्रकारकः प्राणी तद्विकलो वा भवति ब्राह्म
णी गामी निर्बीजी ॥ मातरं रूपां वा गच्छन् वातघृणः ॥ चांडालीं पुल्कसीं वा जगरः प्रव्रजितां मरुपिशाचः शूद्रां दीर्यकीटः ॥

प्रः शो
४

सवर्णादिरिद्रः ॥ राजस्त्रियनपुंसकः ॥ मांगच्छन्मंडूकः ॥ पिशुनोदुर्गंधनासिकः सूचकोदुर्गंधास्यः देवब्राह्मणक्रोशकः खलनि
॥ गरदाग्निदौउन्मत्तौ ॥ गुरुप्रतिहंतापस्मारीगोघ्नश्वाधः धर्मपत्नीत्यक्ताः न्यत्रप्रवृत्तः शब्दवेधीप्राणी ॥ कुंडाशीभगभक्षकः
स्त्रीपण्यजीवीषटः ॥ कौमारदारत्यागीदुर्भगः मिष्टैकादशीचानरोवातगुल्मीवाअभक्ष्यभक्षकोगंडमाली ॥ क्रूरकर्मास्य
क्षमित्रध्रुकक्षयी ॥ मात्रापित्रोरनृतवाक्स्वलहीः ॥ कूटसाक्षीउच्छिन्नजघान्चरणः ॥ विद्याहविघ्नकर्ताछिन्नाष्टः ॥ विप्रा-
वगोरणोच्छिन्नहस्तः ॥ चतुष्पथेविगमूत्रोत्सर्गमूत्रहृच्छी ॥ कन्यादूषकः षटः ॥ ईर्ष्यालुर्मिश्रकः ॥ पित्रादिविवदमानोऽप्यसा
शी ॥ विद्याविक्रयीपुरुषोमृगः ॥ वेदविक्रयीहीपी ॥ बहुयाजकोज्जलप्लवः ॥ अयाज्ययाजकावराहः ॥ अनिसंभितभोजीवाय
सः इतस्ततोभन्यार्जारः ॥ कक्षवनदाहीरवद्योतः ॥ दारकाचार्योमुरवदुर्गंधिः ॥ पर्युषिताशीक्षमिः ॥ अदत्तादासीबलीवर्दः
मत्सरीभ्रमरः ॥ अग्न्युत्सादीमंडलकुष्ठा ॥ शूद्राचार्यस्वपाकः ॥ वार्धुषिकोगद्दीनः ॥ अपण्यविक्रयीगृभः राजक्रोशकोमृद-
भः मत्स्यवेधीगर्भवासी ॥ आचार्यभार्यागामीभ्रगदरी ॥ भृतकाध्यापकोशोरोमी ॥ तीर्थेभूमाद्युत्सर्गकरश्चेत्यन्यत्रवित्त-
रः ॥ स्त्रीणामप्येतद्दोषेषुतत्तज्जातीयस्त्रीत्वम् अथहृच्छादिनिर्णयः अथवक्ष्यमाणमायश्चित्तवृत्तरूपकृच्छादि
निर्णयः ॥ दिनं विलंघ्यसत्रीसार्धं यामाभ्यंतरेभित्तभोजनेनक्तव्रतं ॥ तदशक्तौगुंजादयमृगमितरूप्यमाषकदानम् ॥ तद-
भावेतन्मूल्यम् ॥ दिवारात्रमभोजनमुपवासः ॥ तदशक्तौरूप्यमाषत्रयदानम् एकविप्रभोजनं वा सहस्रगायत्रीजपं वा ॥

द्वादशमाणाया मोवा ॥ प्रायश्चित्ते संकल्पः ॥ ॥ अद्येत्यादि अमुकगोत्रोऽमुकशर्माऽमुककर्मजन्यपापक्षयकामो नक्तव्रतं क
रिष्ये ॥ तदशक्तौ प्रतिनिधिरूपं इमं रौप्यमाषकं चंद्रदेवत्यममुकनामगोत्राय विप्रायाहं संप्रददमि इदं मूल्यं विष्णुदेवत्यमिति वा
संकल्प्य दानं विप्रं च संपूज्य द्रव्यमालभ्य संप्रोक्ष्य दद्यात् ॥ प्राजापत्यं तु ॥ अहं प्रातरुह्यहं सायं अहमद्यादयाचितम् ॥ अहं प
रं च नाश्रीयात् प्राजापत्यः स उच्यते ॥ सायं द्वाविंशतिर्ग्रासः प्रातः षड्विंशतिस्तथा ॥ अयाचितं चतुर्विंशतिः सायं द्वादशप्रातः पं
चदशेति वा ॥ ग्रासस्तु ॥ कुक्कुटांडप्रमाणो यावान्वासुरवं प्रविशेत् अत्र शक्त्या व्यवस्था ॥ उपवासस्तु फलादिद्वारा वा कार्यः ॥
अष्टैतान्यव्रतमानि आपो मूलं फलं पयः ॥ हविर्ब्राह्मणकाम्या च गुरोर्वचनमौषधमित्युक्तेः ॥ परंतु परिमितमेवेति गौडाः ॥ इ
दमपि नेत्यपरे ॥ यद्वाक्रमणैकभक्तनक्तायाचितोपवासाः एवं त्रिरावृत्तिः इदं षडुपवासमंतं ॥ तदशक्तौ पयस्विन्याधेनोर्दानं ॥
तदभावे गौमूल्यं ॥ गौमूल्यं तु ॥ गवामभावे निष्कं स्यात्तदर्थं पादमेव वेति ॥ निष्कं तु ॥ सुवर्णं चतुष्टयसमतोलितं रूप्यं निष्क
म् ॥ रूप्यपरिमाणे निष्कं सुवर्णं श्वत्वार इति याज्ञवल्क्यात् ॥ धेनुः पंचभिराद्यानां मध्यानां त्रिपुराणिका ॥ कर्षापणैकमू
ल्यापि दरिद्राणां प्रकीर्तितेति षड्विंशन्मते ॥ पंचभिः पुराणैरिति शेषः पुराणश्च ॥ षोडशमाषपरिछिन्नं रजतम् ॥ कृष्णालस्तु
॥ रक्तिकारव्यगुंजापरिमितः कृष्णालः ॥ माषकं तु ॥ तद्व्यपरिमितं रूप्यं रूप्यमाषकं ॥ यद्वापणं षोडशकं पुराणः पुराण एव कार्षी
पणशब्देन कार्षिकशब्देन चोच्यते ॥ पणस्तु ॥ अशीतिरक्तिकापरिमितं ताम्रं अशीतिर्वराटिकावा ॥ ताम्रपण एव कर्ष उच्यते

श्री शो
५

श्रीष्यः पुराणोदक्षिणस्यांपर्णेः पूर्वस्यामिति व्यवस्था ॥ दृष्टेष्वट्कार्षापणादेयाः ॥ पंचेति मूलपाणिः ॥ केवलगोमूल्यं तु पुराणत्रयमु-
त्तमः पक्षः ॥ द्वात्रिंशत्पणामध्यमः ॥ एकपुराणोऽधम इति गौडाः ॥ दशकार्षापणाधेनोरश्वेपंचदशैव तु ॥ द्वात्रिंशत्पणिकागावो ह्यष्ट-
वानतु हीनता ॥ इति तु प्रायश्चित्तातिरिक्तदक्षिणाप्रसंगे धनवतो बोद्धव्यम् ॥ प्रसंगात्स्वर्णमानव्यवस्थाप्युच्यते ॥ गुंजापरिमित-
कृष्णालपंचकं स्वर्णमाषः ॥ षोडशमाषा अक्षरशब्देन स्वर्णशब्देन कर्षशब्देनावस्तशब्देन चोच्यंते ॥ स्वर्णाश्चत्वारः पलं निष्क-
श्च ॥ दशपलानि धरणमिति मनुस्मृतौ ॥ साष्टेशते स्वर्णानां हेम्युरोभूषणे पले ॥ दीनारेपि च निष्को रूनीत्यमरः ॥ राजतः पुरा-
णो धरण इत्युच्यते ॥ दशभिर्धरणैः राजतं शतमानमित्युच्यते ॥ तदैव राजतं पलमप्युच्यत इति ॥ पलशतं तुला ॥ तुलाविंशतिकं
भारः ॥ आचितो दशभारः ॥ स एव शाकट इत्युच्यते ॥ धेनुमूल्यसममूल्यं भूधनधान्यवस्त्रस्वर्णरूप्यादिवादद्यात् ॥ गायत्र्य-
युतजपो वा कृच्छ्रस्थाने प्रत्याम्नायः ॥ गायत्र्या द्वादशाधिकसहस्रसरव्याकः ॥ समिहुतहविर्धान्यानामन्यतमस्य होमो वा ॥
तिलहोमस्तसहस्र एवेति केचित् ॥ घृताहुनि शतद्वयं वा ॥ वेदसंहितापारायणं वा ॥ षण्णायामशतद्वयं वा ॥ द्वादशविप्रभोज-
नं वा ॥ एकोर्षवासपूर्वकं द्वादशतिलपात्रदानं वा ॥ तीर्थोद्देशेन योजनगमनं वा ॥ रुद्रैकादशिनी वा ॥ शिरःशोषणपूर्वकं द्वाद-
शसांगस्नानानि वा प्राजापत्यमेव कृच्छ्रः ॥ पादोन कृच्छ्रं तु ॥ ब्रह्मभ्रातर्ब्रह्मसायं ब्रह्ममद्यादयाचितम् ॥ ब्रह्मपुपवास इति ॥
अत्र चतुःपणाधिककार्षापणद्वयमशक्तौ देयम् ॥ एकमक्तायाचितोपवासपादैरेतदिति स्मृत्यर्थसारे ॥ कृच्छ्रार्थं तु ॥ सायं प्रा-

तस्तथैवैकं दिनद्वयमयाचितम् ॥ बृहस्पतिपवासः ॥ अयाचितोपवासपादाभ्यामिति स्मृत्यर्थसारे ॥ इदं सार्द्धं कार्षापणसममिति
गौडाः ॥ पादकृच्छ्रं तु ॥ एकैकं दिनक्रमेण दिनचतुष्टयं ॥ इदं द्वादशपणसमम् इदमेव शिशुकृच्छ्रं विप्रादिवर्णक्रमेणोपवासत्र
यायाचितत्रयमक्तत्रयैकमक्तत्रयरूपाः पादकृच्छ्रा इत्यापस्तम्बः ॥ अयमेवातिहृच्छ्रः स्यात्पाणिपूरान्नभोजनैः ॥ अत्रयेषु न-
क्तादिदिनेषु भोजनं तेषु पाणिपूरान्नता ॥ नवाहमेकैकग्रासोत्यत्रिदिनमुपवासोतिहृच्छ्र इति मनुः ॥ अत्र प्राजापत्यत्रयमिति
चतुर्विंशतिमते ॥ कृच्छ्रातिहृच्छ्रः पयसादिवसानेकविंशतिः ॥ पयोऽन्नजलं ॥ तच्च सायं प्रातर्मध्याह्नेषु पेयम् ॥ द्विगुणोतिहृ-
च्छ्र एव कृच्छ्रातिहृच्छ्र इति यमः तेनायं षट्प्राजापत्यसमः ॥ तसकृच्छ्रं तु ॥ तसकृच्छ्रं चरन् विप्रोजलक्षीरघृतानित्यान् म-
तिश्च हंपिबेदुष्णान् संकृतस्त्रायीसमाहितः उष्णोदकान् निर्गतस्य बाष्पस्य पानमुष्णान्नलपानम् ॥ एतच्च गात्रपूरणमात्रपर्यन्तं
॥ उष्णादंगादारा ॥ तत्र षट्पलमंबु ॥ त्रिपलं क्षीरम् ॥ एकपलं घृतम् ॥ एष एव शीतैः शीतकृच्छ्रः अत्र धेनुत्रयमिति षट्त्रिंशन्म-
ते ॥ अतिहृच्छ्रतसकृच्छ्रयोर्येन द्वयमित्यपरार्कभवदेवौ ॥ धेनुचतुष्टयमिति शूलपाणिः तसक्षीरघृतांबूनामेकैकं प्रत्यहंपिबे-
त् ॥ एकरात्रोपवासश्च तसकृच्छ्रमुदाहृतमिति अपरस्तसकृच्छ्रः अत्रैकाधेनुः ॥ पर्णकृच्छ्रं तु ॥ पर्णोदुंबरराजीवबिल्वपत्रकुशो-
दकैः ॥ प्रत्येकं प्रत्यहंपीतैः पर्णकृच्छ्र उदाहृतः ॥ एषां पक्षोदकैरित्यर्थः ॥ पर्णः पलाशः राजीवपद्मम् ॥ अयंपंचाहसाध्यः ॥ सा-
र्द्धोपवासद्वयतुल्यः त्रिरात्रोपवासानेपलाशादिपंचकक्षाथोदकपानेपरः पर्णकृच्छ्रः चतुर्दश्यामुपोष्य परेद्युः पूर्णिमायांपंच

प्रा. शो.
६.

गव्यपानेन ब्रह्मकूर्चः ॥ पंचगव्यप्रमाणंतु ॥ तत्र गोमूत्रं कृष्णवर्णायाः ॥ श्वेतायाश्चैव गोमयं ॥ पयश्च ताम्रवर्णायारक्ताया गृह्य
ते दधि ॥ कपिलया घृतं ग्राह्यं सर्वे कपिलमेव वा ॥ मूत्रमेकपलं दद्यादंगुष्ठार्धं तु गोमयम् ॥ क्षीरं सप्तपलं दद्यात् दधि त्रिपलमु-
च्यते ॥ घृतमेकपलं दद्यात् पलमेकं कुशोदकम् ॥ एतच्च गायत्र्या गोमूत्रमित्यादिसमंत्रकं कार्यम् ॥ पंचगव्यपानं च भोजनस्था-
ने ॥ अत्रार्धाधेनुः ॥ अत्र ह्यमोप्यस्ति ॥ पंचगव्यहोमश्च सप्तपत्रैरच्छिन्नाग्रैः कुशैरिं रावती इदं विष्णुर्मानस्त्वोकेवं शती इति क्र-
ग्भिः कार्यः ॥ हुतशेषं प्रणवेनालोड्य प्रणवेन गृहीत्वामध्यमपलाशपत्रेण स्वर्णपात्रेण ताम्रपात्रेण वा ब्रह्मतीर्थेन पिबेत् ॥ ए-
ष द्विरात्रः सांतपनकच्छु इति स्मृत्यर्थसारे ॥ पराकस्तद्वा दशरात्रोपवासः ॥ अत्र पंचधेनव इति श्रुतपाणिः ह इत्यपरार्कं भवदे-
वौ ॥ तिस्र इति षट्त्रिंशन्मतम् ॥ सौम्यकृच्छ्रस्तु ॥ पिण्याकाचामतक्रां बुसक्तूनां प्रतिवासरं ॥ एकरात्रोपवासश्च सौम्य
कृच्छोयमुच्यते ॥ पिण्याकं तिलपिंडः ॥ आचामं ओदनस्त्रावः ॥ तक्रं जलं सक्तवश्च क्रमेण पंचदिनेषु षष्ठे हन्युपवासः ॥ अत्रैकाधेनुरि-
तिकेचित् ॥ अर्धाचिता ॥ पिण्याकं सक्तवस्तक्रं चतुर्थे हन्य भोजनम् ॥ वासो वै दक्षिणां दद्यादित्यपरः सौम्यः कृच्छ्रः अत्रोभयत्र प्राण-
यात्रा मात्र निर्वाहक्षमं पिण्याकादि ग्राह्यम् ॥ पिण्याकादीनां पंचानां प्रत्येकं त्रिरात्रोपयोगाभ्यासे पंचदशदिनस्तत्पुरुषः ॥ पि-
ण्याकादिपंचानां एकैकदिनोपयोगोत्तरं त्रिरात्रमुपवासेः ष्टदिनसाध्यस्तत्पुरुषः ॥ एषां पंचानामेकैकस्य त्र्यह भोजने त्र्यहं द्वयं वा
युभक्षणे चैकविंशतिरात्रसाध्यः सः ॥ वारणकृच्छ्रस्तु ॥ मासं परिमितसक्तूदकपाने वारणकृच्छ्रः श्रीकृच्छ्रस्तु त्र्यहं पिबेत्तु गोमू-

६.

ग्रंथ्यहंवैगोमयंपिबन्तु ॥ ग्रंथ्यावकमेषः श्रीकृच्छ्रः ॥ यावककृच्छ्रः ॥ यवानामप्स साधितानां सप्त रात्रं पक्षं मासं वा प्राशने यावक
 कृच्छ्रः ॥ जलकृच्छ्रस्तु ॥ अनशनो जलस्थो होरात्रं क्षिपेदेष जलकृच्छ्रः ॥ उदकसक्तूनां मासाभ्यवहारेणापरः ॥ बिल्वैर्वीफलकैर्वी
 पिपद्याक्षैरथवाशभैः ॥ मासाशनेन श्रीकृच्छ्रः कथ्यते च द्विजोत्तमैः ॥ वज्रकृच्छ्रस्तु ॥ गोमूत्रयावकपाने एक्रे वज्राख्यः कृच्छ्रः ॥
 ॥ इति कृच्छ्रनिर्णयः ॥ ॥ अथ सांतपनानि ॥ ॥ पूर्वेषुः पंचगव्यमात्राशनं परे चरुपवास इति द्वे रात्रिकं सांतपनं ॥ एतद-
 शक्तावेकः पुराणः ॥ यति सांतपनं तु पंचगव्यं ग्रहाभ्यस्तं यति सांतपनं स्मृतम् ॥ अत्र चतुर्थ उपवासः ॥ अत्रापि होमः ॥ पंचगव्यो
 पवासाः पंचषष्ठ उपवास इति षडहाः सांतपनं ॥ महासांतपनस्तु ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकानि क्रमेणैकैकं प्रत्य
 हं पीत्वा एकरात्रोपवासे सप्ताहसाध्यो महासांतपनः ॥ अत्र धेनुद्वयं ॥ इतरेषु प्रागुक्तसांतपनेषु सार्द्धं गौरिति षट्त्रिंशन्मने ॥ प्र
 थम उपवासस्ततः ॥ क्रमेण तेषां षण्णां पानमिति प्रांचः ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिषां क्रमेणैकैकस्य ग्रंथ्यहं ग्रंथ्यहं मुपयोगे पंच
 दशाहिकं तत् ॥ षण्णामेकैकमेतेषां त्रिरात्रमुपयोजयेत् ॥ ग्रंथ्यहं चोपवासे दंत्यमित्येकविंशतिरात्रसाध्यमेतत् ॥ एतान्येव तु पेया
 नि एकैकं तु द्वहं द्वहं ॥ अति सांतपनं त्वेन तु ॥ इति द्वादशरात्रसाध्यम् ॥ इति सांतपनानि ॥ ॥ अथ चाद्रायणानि ॥ ॥
 पिपीलिकामध्यचाद्रायणं तु ॥ एकैकं हासयेत् पिंडं कृष्णो शकृच्च वर्धयेत् ॥ उपस्पृशंस्त्रिषवणमेतच्च द्रायणं स्मृतम् ॥ कृष्णप्र
 तिपद्यस्यारंभः ॥ कृष्णप्रतिपदि चतुर्दशयासां ग्रसित्वा तत एकैकं हंसित्वा चतुर्दशयामेकं ग्रसित्वा उमाया मुपोष्य पुनः शकृप्र

निपदमारभ्य पूर्णिमांतं यावद्दधयेत् ॥ ग्रासश्च मयूरांडप्रमाणः ॥ आर्द्रमलकप्रमाणो वा ॥ ॥ इति पिपीलिकामध्यम् ॥ ॥ यव
मध्यचांद्रायणं तु एवमेव विधिं हत्स्नमाचरेद्यवमध्यके ॥ ऋद्धूपक्षादिनियतं चरेच्चांद्रायणव्रतम् ॥ अत्र शुक्लप्रतिपदादिग्रासवृद्धिः ॥ पू
र्णिमांतं ततो द्वासीमांतः ॥ अनयोरष्टधेनवः ॥ वृषभसहिता चात्र गौर्दक्षिणा ॥ सार्द्धसप्तधेनव इति शूलपाणिः ॥ इदमतिधनिनः ॥
निर्धनस्य तु प्राजापत्यत्रयमित्येके ॥ अत्रैकादश्यादिब्रतलोपो न दोषावहः ॥ यतिचांद्रायणं तु ॥ अष्टावष्टौ समश्रीयात्पिंडान्मध्यंदि
ने स्थितः ॥ नियतात्मा हविष्याशीयति चांद्रायणं स्मृतं ॥ मासमिति शेषः एतत्प्राजापत्यचतुष्टयसममिति बृहद्विष्णुः ॥ शिशुचांद्रा
यणं तु ॥ चतुरः प्रातरश्रीयात्पिंडान्विप्रः समाहितः ॥ चतुरोस्तमिते सूर्ये शिशुचांद्रायणं स्मृतम् ॥ ऋषिचांद्रायणं तु ॥ त्रींस्त्रीपिंडा
न्समश्रीयान्नियतात्मा दृढव्रतः ॥ हविष्यान्नस्य वै मासमृषिचांद्रायणं स्मृतम् ॥ अनुपदोक्ताभ्यां किंचिदधिकद्विगुणमेतत् ॥ अ
नुपदोक्तयोश्चतुष्टयधेनुदानमिति शूलपाणिः ॥ यत्तु ऋषिचांद्रायणोपितावदेवेत्युक्तम् ॥ यच्चान्यैर्धेनुत्रयमित्युक्तं तत्रोपपत्तिश्चिंत्या
॥ ॥ सोमायनव्रतं तु ॥ ॥ गोक्षीरं सप्त रात्रं तु पिबेत्स्तनचतुष्टयात् ॥ स्तनत्रयात्सप्त रात्रं सप्त रात्रं स्तनद्वयात् ॥ स्तनात्तथैव ष
ड्भिरात्रं त्रिरात्रं वा युष्मवेत् ॥ एतत्सोमायनं नाम व्रतं कल्मषनाशनम् ॥ प्रतिदिनं संख्या नियमानादरेण मासत्रयम् ॥ चत्वारिंश
दधिकशतद्वयग्रासानां पंचविंशत्यधिकशतद्वयग्रासानां वा शने पिचांद्रायणम् ॥ आद्यद्वयातिरिक्तचांद्रायणानां दिनांतरेऽप्यारंभो
न प्रतिपद्येवेति नियमः ॥ ॥ इति चांद्रायणानि ॥ ॥ पंचगव्यपरिमाणं तु गोशक्नुद्विगुणं मूत्रं घृतं विद्याच्चतुर्गुणम् ॥ क्षीरमष्ट

गुणं प्रोक्तं पंचगव्ये तथा दधीति ॥ ॥ तथा षट्गुणमिति प्रांचः ॥ ॥ गोमूत्रमाषकाण्यौ गोमयस्य तु षोडश ॥ क्षीरस्य द्वाद-
 श प्रोक्ता दधः पंचदशेति च ॥ ॥ मूत्रवत् घृतस्य ॥ ॥ कुशोदकसाहित्यं चात्रेत्यन्ये ॥ ॥ दधिनि दशमाषाः ॥ ॥ कुशोदकेन
 दधतेति स्मृत्यर्थसारे ॥ ताम्रवर्णाया गोमूत्रं ॥ श्वेताया गोमयम् ॥ पीतायाः क्षीरम् ॥ नीलायाः दधि ॥ कृष्णायाः सर्पिरिति च ॥ तच्च प्रण-
 वेना हृत्य तेनैवालोडयते नैवादायते नैव पिबेदित्युक्तम् ॥ वक्ष्यमाणप्रायश्चित्तेषु सामान्यतो ब्रतशब्दो गोमूत्रयावकाहारपरः ॥ दिन-
 रात्रिशब्दौ तत्तद्वचनावेव ॥ उपवासाभिव्याहारे त्वहोरात्रवचनौ ॥ अहःशब्दश्चाहोरात्रपर इति कचिदुभेव व्यवस्थोक्ता ॥ ॥ मासो-
 पवासे पंचदशप्राजापत्यानि ॥ तथा कृच्छ्रब्दं त्रिंशद्देतुसमम् ॥ गोमूत्रपाचितयावकस्य मासं पाने द्वादशप्राजापत्यानि ॥ पाकोत्त-
 रमीषद्गोमूत्रयुक्तपाने कृच्छ्रद्वयम् ॥ त्रिंशन्नक्तैर्दशोपवासास्तत्र कृच्छ्रचतुष्टयम् ॥ उपवासस्थाने एको विप्रो भोज्यः ॥ शक्तेन द्वौ
 सहस्रगायत्रीजपो वा ॥ द्वादशप्राणायामा वा ॥ द्वादशवार्षिकादिषु द्वादशदिने रैकैकप्राजापत्यकल्पना ॥ अतएव चतुर्विंशतिम-
 ते ॥ कृत्वा र्वाकृब्रह्महत्यायाः षडब्दं कृच्छ्रमाचरेत् ॥ प्रत्याम्नायोगवां देयः साशीतिर्धनिनां शतम् ॥ तथा षादशलक्षणां गायत्री-
 वाजपेयं धुइति ॥ गायत्र्या स्तुतजपेत्कोटिं ब्रह्महत्याय्यपोहतीति ॥ द्वादशाब्दसमकक्षं न प्रत्याम्नाय इति बोध्यम् ॥ त्रैमासिके सार्द्धं स-
 मप्राजापत्यानि ॥ मासिके ब्रते सार्द्धं प्राजापत्यद्वयम् ॥ मासं पंचगव्यपानेऽप्येवं ॥ षडुपवासेऽप्येकं प्राजापत्यम् ॥ मासं त्वया ब्रतसार्द्धं
 प्राजापत्यद्वयम् ॥ वृषभैकदशदशगोदानसहितत्रिरात्रोपवासात्मकगोवधब्रते सार्द्धं कादशत्रैमासिकगोवधब्रते सार्द्धं सप्तैति स्मृ-

प्र. शो.
८

त्यर्थसारे ॥ योगीश्वरोक्तमासिकव्रते त्रीणितत्सममेकं चंद्रायणं चेति मिताक्षरा ॥ यत्तु ब्रह्मवधोक्तद्वादशवार्षिकेऽशीत्कन्तरशतधे
नवस्तावंति प्राजापत्यानि वेति प्रांचस्तत्प्रागुक्तचतुर्विंशतिमतविरुद्धमित्येके ॥ ॥ अथ हृच्छ्रस्थाने तीर्थप्रत्याम्नाया उच्यंते ॥
भागीरथ्यां स्नानं षष्टियोजनागतस्य षडब्दहृच्छ्रसमम् ॥ अत्र यात्रा योजन दृष्टौ योजन स्याद्द्वैहृच्छ्रः दृष्टिः एकयोजनागतस्य मध्ये
पर्वतादिव्यवधाने हृच्छ्रत्रयम् ॥ तृतीयांशाधिकक्रोशादागतस्य भागीरथ्यां विध्युक्तस्नाने एकः हृच्छ्रः ॥ प्रयागे द्विगुणं गंगाद्वारे गं
गासागरसंगमे चैव ॥ वाराणस्यामगणितं ॥ वाराणस्यां पातकं न प्रविशति ॥ सर्वत्र यात्राभाषाभेदवत्तद्देशांतरविषये महापर्वत
व्यवधाने महाव्यवधाने चक्रमेण द्वादशाष्टचतुर्योजनन्यूना षट्चतुर्द्वियोजनन्यूना वा ॥ विंशतियोजनागतस्य यमुनासरस्वत्योः
स्नानमब्दसमम् ॥ अब्दद्वयसममित्यन्ये ॥ मथुराद्वारवत्यो द्विगुणम् ॥ प्रभासेऽप्येवम् ॥ दृषद्दतीशतद्रुविपाशावितस्ताशराव
ती मरुद्व्यासिङ्गी मधुमती पयस्विन्यादिषु देवनदीषु स्नानं त्रिंशद्योजनागतस्य षड्समम् ॥ पंचदशयोजनागतस्येत्यन्ये ॥ चंद्र
भागावेत्रवतीसरयूगोमती देविकाकोशिकी मंदाकिनी पुनः पुनः पूर्णा पुण्या बाहुदा वारुणी गंडक्यादि देवनदीषु द्वादशयोजनाग
तस्य षोडशहृच्छ्राणि एतासां परस्परसंगमे द्विगुणं त्रिगुणमित्यन्ये ॥ अन्यास्तसु मुद्रगास्तनदीषु द्वादशयोजनागतस्य षड्द्वैहृ-
च्छ्रसमं महानदेषु नद्यर्थं शोणनदे गंगाद्द्वैहृच्छ्रसमं पुष्करे प्रयागसमं सन्निहत्यां नर्मदायां चतुर्विंशतियोजनागतस्य चतुर्विंशतिहृ-
च्छ्रसमं ॥ कुड्डिकासंगमे द्विगुणं ॥ शकुतीर्थे चतुर्गुणम् ॥ गोदावर्यां षष्टियोजनागतस्य त्र्यब्दसमं ॥ वंजराप्रणीतयोर्नर्मदा

८

वत् ॥ पूर्णायां योजनाईहृच्छः ॥ कृष्णवेणीतुंगभद्रयोः प्रतियोजनं हृच्छं ॥ पंपायां द्विगुणं हरिहरे त्रिगुणं ॥ कुल्याः स्नानेन त्रिरात्रो
पवासफलदाः ॥ अल्पनद्यः कृच्छ्रफलदाः ॥ नद्यो द्विहृच्छ्रफलदाः ॥ उक्तान्यसर्वतीर्थेषुरामक्षेत्रश्रीरंगादिक्षेत्रेषु योजनसंख्यया
हृच्छ्रसंख्या ॥ एकयोजनादिषट् योजनगताः स्त्रवंतः कुल्याः ॥ द्वादशयोजनगा अल्पनद्यः चतुर्विंशतियोजनगानद्यः ॥ नदधि
कगामहानद्यः समुद्रगाश्च ॥ उपवाससहितं नदीस्नानं हृच्छ्रसंयोजनादर्वागपि ॥ शुनीगर्दभीचांडालीशूदीकष्टगानद्यः पापन
द्यश्च वर्ज्याः ॥ सर्वत्र समुद्रस्नानं दर्शं कार्यम् ॥ देवतासमीपे सरः सरिन्नदीसंगमेषु च सदा कार्यम् ॥ समुद्रस्नाने पंचदशयोजनाग
तस्य पंचदशहृच्छ्राणि इत्यादि स्मृत्यर्थं सारं विस्तरः ॥ परार्थं गता तीर्थषोडशां शंलभेते ॥ प्रसंगेन गताईफलं ॥ अनुषंगेण तीर्थं प्रा
प्य स्नाने स्नानफलमेव यात्राफलं ॥ पितामहप्रातृमातामहपितृव्यमातुलश्वशरपोषकार्थं गुर्वाचार्योपाध्यायार्थं तेषां पत्न्य
र्थं पितृष्वसमातृष्वस्यार्थं च स्नात्वा स्वयमष्टमां शंलभते ॥ पित्रोरर्थं कुर्वन्पुत्रश्चतुर्थीं शं ॥ दंपती च सपत्न्यश्च लभन्ते ॥ ईमियः
फलम् ॥ अर्थिनां च न फलं प्राप्नोति ॥ कर्कादौ मासद्वये निरंतरं रजस्वत्स्नानद्यः ॥ तास्वपि गोमती चंद्रभागा सिंधुर्नर्मदा शरयूश्च
त्रिरात्रम् ॥ वापी कूपतडागादिषु स्थितपुराणोदकेषु त्रिरात्रम् ॥ सरस्वती गंगायमुनादयो न कदापि रजस्वलाः ॥ अथ व्रता ग
भूता धर्मा यमानियमाश्च ॥ ब्रह्मचर्यं दिवाक्षांतिर्दानं सत्यमकौटिल्यमस्तेयमहिंसा माधुर्यं दमश्चेति दशधर्माः ॥ स्नानं प्री
नोपवासे ज्यास्वाध्यायोपस्थनिग्रहगुरुशुभ्रशूषाशीचाक्रोधाग्रमादनादिति नियमादशः ॥ अथ प्रायश्चित्तपूर्वाहकृत्य

प्रा.शे-
९

म् ॥ केशनखादिवपनं कृत्वा स्नात्वा घृतं प्राश्य प्रदोषे गृहाद्दहिर्ब्रतकालसंख्योल्लेखपूर्वकं संकल्पः कार्यः वपनं च महापातक गोवधा-
तिरिक्ते विद्वाद्भिः प्रवृत्तयोः सधवस्त्रीणां नास्ति ॥ तत्र सधवानां सर्वान्केशान्समुद्धृत्य द्व्यंगुलच्छेदनमेव तत् ॥ तीर्थेष्वप्यासा मेव मेव
॥ ॥ विधवानां सर्ववपनम् ॥ ॥ केशधारणे छायां द्विगुणितं कार्यम् ॥ तत्र दक्षिणापि द्विगुणा ॥ वपनं च दिनत्रयसाध्यव्रतं न-
खरोमच्छेदनमात्रं ॥ षट्दिनसाध्ये श्मश्रुणोपि ॥ नवदिनसाध्ये शिरवावर्ज्यम् ॥ तदूर्ध्वं सशिरवं ॥ त्रिषट्दिनयोः स्त्रीणां नैव त-
त् ॥ धेनुदानादावप्येवं विशेष ऊह्यः ॥ अस्य नैमित्तिकत्वात्सदा बद्धशिरवेनेत्यनेनाविरोधः ॥ ॥ प्रायश्चित्तेतिथयः ॥ ॥ प्रा-
यश्चित्तं चाष्टमीचतुर्दशयोर्न कार्यम् ॥ चतुर्दश्यां संकल्प्यामायां कार्यमिति शिष्टाः ॥ तत्र पापं द्विविधम् ॥ रहस्यं प्रकाश्यं च ॥
कर्तव्यतिरिक्तैरज्ञानदोषैरहस्यं ॥ तत्र रहस्यं प्रायश्चित्तम् ॥ प्रकीर्णकादिषु पंचविंशतिः प्राणायामाः ॥ उपपातकेशतं ॥ अ-
नुपातकद्विशतम् ॥ अतिपातकत्रिशतम् ॥ महापातकचतुःशतम् ॥ सर्वत्राप्यासे द्विगुणम् ॥ मत्यात्रिगुणम् ॥ मत्याभ्यासे
चतुर्गुणम् ॥ यद्वा गायत्र्या लक्षजपो महापापे ॥ पादोनलक्षजपो अतिपातके ॥ अर्धलक्षमनुपातके ॥ पादलक्षमुपपातके ॥
तदूर्ध्वं प्रकीर्णकादिषु ॥ अत्राप्यभ्यासादौ द्वैगुण्यादियोज्यम् ॥ अन्यान्यपि महापातकादिषु रहस्यप्रायश्चित्तानि विस्तरे-
ण निबन्धेभ्यो ग्राह्याणि ॥ अविद्वान्पुरातरेण व्याजात् प्रायश्चित्तं ज्ञात्वा रहसिचरेत् ॥ विद्वांस्तस्वयमेव ज्ञात्वा चरेत् ॥ दश-
लक्षगायत्रीजपः सर्वपापप्रायश्चित्तं ॥ सर्वेषामेव पापानां संकरेऽसुपस्थिते ॥ शतं सहस्रशोभ्यस्ता गायत्रीपावनं महदिति

स्मरणात् ॥ भस्माढनो भस्मशयानोरुद्रजापी सर्वपापान्मुच्यते ॥ सर्वैकादशवारं ॥ सर्वशब्देन महापातकानिरिक्तं ग्राह्यमि-
तिकेचित् ॥ महापापान्यपीत्यपरे ॥ पुरुषसूक्तं प्रत्यहं षोडश कृत्वोजपन् मासेन गुरुतल्पादेरपिशुद्धयेत् ॥ एवं पवमानजपाद्यम-
र्षणसूक्तजपादयोऽन्यतो ज्ञेयाः ॥ अत्राहारविशेषानुक्तौ पयः प्रभृतयः शिलोच्चयादयो माघादयश्च देशकालौ ॥ अतिरिक्तेषु
व्याहृतिभिराचमनं ॥ एवं रव्यापनानुतापाध्ययनान्यपि पापनाशकानि ॥ रव्यापनं सभासु पुण्यस्थानेषु च स्वपापकथनपूर्वकं
मात्मनिंदनं ॥ अध्ययनं वेदवेदांतादेश्च ॥ उपदिष्टप्रायश्चित्तेष्वेतदंगं ॥ न स्वतंत्रं ॥ अन्यथा तद्विधिरफलः स्यात् कृते पापेनुता-
पो वै यस्य पुंसः प्रजायते ॥ प्रायश्चित्तं तु तस्यैकं हरिसंस्मरणं परम् ॥ प्रातर्निशितथा संध्या मध्याह्नादिषु संस्मरन् ॥ नारायण-
मवाप्नोति सद्यः पापक्षये नर इति विष्णुपुराणे ॥ अत्र केचित् अनेन सर्वविधसर्वपापप्रणाशो भवत्येव ॥ इह व्यवहार्यता तु
अतिप्रसंगनिवारणाय मन्वादिप्रायश्चित्तेरेव ॥ रागद्वेषादिकलुषितहृदयतया तत्राविश्वासवतो जनान् प्रति संव्यवहार्यता
सिद्ध्येवानुपदेश इति प्राहुः गंगास्नानं च सर्वविधसर्वपापप्रणाशकम् ॥ चांद्रायणसहस्रंतु यश्चरेत् कायशोधनम् ॥ पिबे-
द्यश्चापि गंगां भः समौ स्यात्तानवासमौ ॥ भवन्ति निर्विषाः सर्पा यथा ताक्ष्यस्य दर्शनात् ॥ गंगाया दर्शनात्तद्वत्सर्वपापैः प्रमु-
च्यते ॥ इत्यादि महाभारतादिवचनेभ्यः न चैतान्यर्थवादाः ॥ स्नानमात्रेण गंगायां पापं ब्रह्मवधोद्भवं ॥ दुराधर्षकथं याति
चिंतयेद्यो वदेदपि ॥ तस्याहं प्रददे पापं ब्रह्मकोटिवधोद्भवम् ॥ स्तुतिवादमिमं मत्वा कुंभीपाकेषु जायते ॥ आकल्पं नरकं

मुक्ताततोजायेतगर्दभइति ॥ भविष्यकौर्म्यादिभ्यः ॥ पापानां पापहं त्रीत्वं स्वर्गमोक्षैकहेतुता ॥ स्वभाव एव गंगायाः शीत्यं
शीतरुचेर्यथा ॥ न गंगा सदृशं तीर्थं न देवः केशवात्परः ॥ ब्राह्मणेभ्यः परं नास्तीत्येवमाह पितामहः ॥ सर्वं कृतयुगे तीर्थं त्रेता
यां पुष्करं स्मृतम् ॥ द्वापारे तु कुरुक्षेत्रं कलौ गंगैव केवलम् ॥ गंगा कलियुगे स्मृतेति पाठांतरे ॥ येनाकार्यं शतं कृत्वा कृतं गंगै
वसेवनं ॥ तत्सर्वं तस्य गंगां प्रादहत्यग्निरिवेधनमित्यादिवचनान्यनुसंधेयानि ॥ कलियुगे इत्थं पापनाशसामर्थ्यं गंगाया ए
व ॥ न तु पुष्करादीनां ॥ त्रेतादौ तु पापस्याल्पत्वात्तन्नाशसामर्थ्यं तेषामपीति सर्वं कृतयुग इत्यस्य तात्पर्यम् ॥ ॥ अथ
सर्वप्रायश्चित्तविधिः ॥ ॥ तत्र महापातकादवाचीनेषु बहुविधेष्वज्ञानकृतेषु प्रतिनिमित्तं कर्तुं अशक्तौ सर्वप्रायश्चित्तं
षडब्दं अत्यंतगुणवतो विरक्तस्य ॥ अभ्यासे द्विगुणम् ॥ मत्यात्रिगुणम् ॥ मत्याभ्यासे चतुर्गुणम् ॥ अत्यंताभ्यासे निरंत
राभ्यासे वा पंचगुणं ॥ बहुकालाभ्यासे षट्गुणम् ॥ उपपातकमारभ्यावाचीनेषु पापेष्वज्ञानकृतेषु प्रतिनिमित्तं कर्तुं मश
क्तौ षडब्दं प्रायश्चित्तं ॥ अभ्यासादौ प्राग्वत् ॥ प्रकीर्णकेषु तादृशेषु तादृशस्यैकाब्दं ॥ अभ्यासादौ प्राग्वत् ॥ क्षुद्रपापेषु
तादृशेषु तादृशस्य रुच्छ्रातिरुच्छ्राचांद्रायणानि ॥ तत्स्थाने द्वादशकायानि वा ॥ अभ्यासादौ प्राग्वत् चतुष्टयमिदं चोत्त
मस्य मध्यमस्य द्विगुणं ॥ अधमस्य त्रिगुणम् ॥ द्वादशाब्दं द्विगुणं ॥ महापातकावधिसकलपापप्रायश्चित्तमिति ॥ सर्व
भानुक्तनिष्कृती रुच्छ्राचांद्रायणानि समस्तव्यस्तरूपेण योग्यतया योज्यानि ॥ क्षुद्रेषु पापेषु उपवासत्रिरात्रप्राजापत्यानि

योग्यतया ॥ अतिसुद्रेषु द्वादशषट्त्रिंशद्वाप्राणायामाः ॥ स्त्रीशूद्राणाममंत्रकास्ते ॥ पुरुषाकारहंतकाराग्नदानानिवा ॥ मौन-
 लोपेषु विष्णुस्मरणं अथ प्रकाशरूपेषूद्देशक्रमेण प्रकीर्णप्रायश्चित्तान्युच्यन्ते ॥ स्वरेणोष्णेण वा युक्तं यानमारुह्या ध्वगंतानग्न-
 स्वापीनग्नतयान्नभोक्तादिवास्वदारगामी च स चैलस्नानपूर्वकं प्राणायामेन शुद्ध्येत् ॥ अमत्यास्नानमात्रं ॥ अभ्यासे प्राणायाम-
 मचतुष्टयं ॥ चतुरधिकाभ्यासे एक उपवासः ॥ अत्यंताभ्यासे त्रिरात्रं ॥ साक्षात् रवरो ह्यारोहिणां द्विगुणं ॥ गुरुत्वं कृत्य हीनपु-
 रुषं प्रयोज्य हुंकारपूर्वकं छलवादैर्विप्रं निजित्य वस्त्रेणापि वा विप्रस्य कंठबंधने तूणेनापि वा तस्य ताडने गुर्वदिकं शीघ्रं नत्वा
 विगतकोपं कृतानक्तं भुजीत उपवासोदिति स्मृत्यर्थसारे ॥ अभ्यासे त्रिरात्रम् ॥ गुरुदेवविप्राचार्यमातापितृनरेंद्राणां प्रतिष्ठी-
 वने प्रतिवादे आक्रोशनेति क्रमेणैश्वर्यं च जिह्वां दहेद्द्विरंशं दद्यात् ॥ अभ्यासे सहस्रगायत्रीजपः ॥ अमत्या तु प्राजापत्यं कृत्वा
 स्नात्वा गुरुप्रसादनात् पूतो भवति शूद्रस्य विप्रातिक्रमादौ सप्तरात्रमभोजनं ॥ क्षत्रियातिक्रमे एक उपवासः ॥ विप्रं हंतुं दंडोद्यम-
 ने कृच्छ्रः ॥ इदमेवावगुरणं ॥ दंडनिपातनेति कृच्छ्रः ॥ रक्तस्त्रवणे कृच्छ्राति कृच्छ्रः ॥ अभ्यंतररक्ते त्वक्भेदे वा कृच्छ्रः ॥ अस्थि-
 भेदेनेति कृच्छ्रः ॥ अंगकर्त्तने पराकः ॥ केचित्तु दंडोद्यमनिपातनरुधिरस्त्रावेतु अर्धकृच्छ्रकृच्छ्राति कृच्छ्राणि ॥ अन्ये पादकृ-
 ष्णार्धकृच्छ्रकृच्छ्राण्याहुस्तेषां कामाकामभेदेन व्यवस्था ॥ अंगछेदने दशगोदानं ॥ कामतो द्विगुणम् ॥ अत्र यद्यपि शोणि-
 तनिपातनयोः क्रमेण निपातनावगुरणो आवश्यकं तथापि तन्निमित्ते प्रायश्चित्ते पृथक् भवतः ॥ तयो रवश्यं भावित्वेन तदभ्यं

तरवर्तितात् ॥ यत्र पुनर्निर्मितानां नांतर्भाव नियमस्तत्र पृथक् भवत्येव ॥ यथा पर्वणि परमायं रजस्वलांते लाभ्यक्तो दिवा गच्छति
जर्के इति ॥ विप्रस्य पादप्रहारस्तपोष्यस्नात्वा प्राणिपत्यप्रसादनं ॥ पादेन स्पर्शं तु प्रसादनमेव ॥ अप्स्रचाग्नौ च आर्तस्थविष्णुमूत्रा
धुत्सगसचैलस्नानपूर्वकगोसार्शः मत्वा तूपोष्यसचैलस्नायात् कामतोभ्यास उपवासत्रयं स्वदमायाः प्रवहतेत्यस्य गायत्र्या वाज-
पश्व अतापदित्रिप्रवणस्नानं त्रिरपमर्पणचबोधं अनार्तस्थ अत्वं ताभ्यासेवात् स कच्छं ॥ उदकं विना मूत्राद्यत्सर्गेष्वेवमेव स
र्व इदमुत्र पुरोपोत्सर्गात्तदधर्मात्रोपलक्षणं ॥ निर्जलारण्यादी तु अपोहस्वैपशो च सचैलस्नातं कुर्यात् ॥ मूत्रादिवेगधारणो-
अष्टोत्तरशतजपः श्रौतस्नाने कसलो वेतूपवासः इदंचातुक्तप्रायश्चित्तविशेषश्चुतिस्मृत्युदितकर्मलोपेवात्तादतिपदोक्तप्रा-
यश्चित्तसमुच्चयेन वा बोध्यम् सूर्योदये स्वस्थो मत्वा सुप्तो दिनेति घृन्सावित्रो जपन्नुपवसेत् ॥ सूर्यास्तमये स्तसो रात्रौ ति-
घृन्सावित्रो जपन्ना घात् जीर्णमलबहुवस्त्रधारणादिस्नानकर्मतलोपेनूपवासो घृशतजपो वा पंचमहायज्ञेष्वन्यतमलोपे-
नातुरस्योपवासांधनिनः कच्छार्द्धं आहिताग्नेः पर्वण्युपस्थानलोपे चैवं ॥ स्नानं विना भोजने एक उपवासो दिनं व्याप्य जपश्च
ऋतौ भार्यागमनलोपे कच्छार्द्धं अकामतः प्राणायामशतं इदंचापर्वणिसन्निहितस्या रोगिण एव ॥ षोडश्वारात्रौ तु पर्वण्य-
पि गच्छेत् ॥ स्वभार्याक्रोधादपगम्येति वदतां वर्णानां क्रमेण कच्छं नवरात्र इति षड्रात्र त्रिरात्राणि सर्वेषां प्राजापत्यमिति गौ-
डाः त्यागानां तरं संग्रहे छायां ऋषिचांद्रायणं कृत्वा सकार्यः एकपंचयुपविष्टानां स्नेहादिना विषमदाने दापने च प्राजापत्यम् ॥

नदीसंक्रमकर्तुश्च कन्याविघ्नकरस्य च ॥ समेविषमकर्तुश्च शतथ्यैचांद्रायणं स्मृतम् ॥ संक्रमण उदकावतरणमार्गः ॥ पूजादौ मा
र्गादौ च समेविषमकर्तृत्वम् अत्र चांद्रायणं भैक्षान्नेनेति स्मृत्यर्थसारे ॥ पतितम्लेच्छादिभाषणे पुण्यकृतां ध्यानं विघ्नेण सह भा
षणं वा भार्यान्निधनानां लाभस्य विघ्नकरणे प्रत्येकं संवत्सरव्रतम् ॥ यज्ञोपवीतं विना भोजनं बुपाने च नक्तव्रतम् अंबुपाने त्रिः प्राणा
यामावा ॥ मत्या भोजने तूपवासः ॥ उच्छिष्टस्य मत्या भोजनां बुपानयोरप्येवं ॥ यज्ञोपवीतं विना मत्या मूत्रादिकरणे भक्षणे चाष्ट
शत गायत्रीजपः अकामतः एषु क्रमेण त्रिषट् प्राणायामनक्तव्रतानि ॥ यद्युत्तिष्ठत्यनाचांतो भक्तवानासनात्ततः ॥ सद्यः स्ना
नं प्रकुर्वीत ॥ अंबुनिस्त्वप्रतिबिंबदर्शने मयितेज इति मंत्रं जपेत् ॥ अश्वत्थिद्रव्यस्पर्शे वाक्पाणिपादचापत्यकरणे कामकृते
निः प्रयोजने नानृतवादनं च गायत्रीजपः अकामकृते त्वाचमनम् ॥ अत्यल्पे दक्षिणकर्णस्पर्शः जलाभावे वा शय्यारूढ १ पा
दुकोपानदारोपितपादौ २ मयोच्छिष्टां ३ धकारस्था ४ शतद्व ५ जपकृत् ६ होमकृत् ७ श्राद्धकार ८ समित्पुष्पकुशाग्र्यंबुमं
धाक्षतान्नपाणिभैक्ष्याज्यपाणिदेवपूजानिरतानामभिवादाने त्रिरात्रमुपवासः एतैरन्याभिवादाने एषामप्येवम् आग्नि
कविच्छेदेपित्रिरात्रम् ॥ बहुदिवसविच्छेदे द्विगुणं ॥ निमंत्रितस्यान्यत्र भोजने त्रिरात्रम् ॥ अकामतः सहृत् ॥ निमंत्रित
स्य भोजनाद्यदाने यतिचांद्रायणं ॥ इंद्रधनुः पत्त्रशाग्न्योरन्यस्य प्रदर्शने उपवासो धनुर्दंडश्च क्रमेण दक्षिणा ॥ दंड्यो
त्सर्गे राजैकरात्रमुपवसेत् ॥ त्रिरात्रं पुरोहितः ॥ अदंड्यदंडने कच्छं पुरोहितः ॥ त्रिरात्रं राजा ॥ पादप्रतापनं कृत्वा कृत्वा वह्निं

नथास्थः ॥ कुशैः प्रसृज्यपादौतुदिनमेकं गृहीभवेत् ॥ भूमिकन्या नृते मासंगो भूत्रयावकपानम् ॥ दुःस्वप्नारिष्टयोर्दर्शने स घृतहिर-
ण्यदानम् विप्रयोर्विप्राग्न्यो दंपत्योर्गोविप्रयोर्विप्रपीडयोर्गोबलीवर्दयोर्विष्णुगरुडयोर्मध्यगमने यत् द्विजस्य सांतपनम् ॥ वेदा-
ध्ययनहोमसान्नाय्यांगदौहविवाहकालेष्वेषां मंतरागमने चांद्रायणम् ॥ कुनरिवश्यावदंतौ प्राजापत्यं कृत्वा दंतान्न रवांश्चो-
द्धरेयाता ॥ क्षत्रियस्तरणे पृष्टं दत्त्वा प्राणपरायणः संवत्सरव्रतं कुर्यात् ॥ एतदेव फलप्रदं वृक्षछेदे च ॥ तीर्थयात्रां विना सिंधु-
सौवीरसौराष्ट्रास्तथा प्रत्यंतवासिनः ॥ अंगवंगकलिगेंद्रान् गत्वा संस्कारमर्हति ॥ एवं मगधदेशेऽपि ॥ कर्मनाशा जलस्पर्शक-
रतो याविलंघनगंडकीबाहुतरणेष्वप्येवं ॥ नीलवस्त्रादिधारणे केशनिर्मितधारणे चोपवासः पंचगव्यपानम् ॥ हिरण्योदकपा-
नं च परेद्युः ॥ नीली मध्यगमने त्रयः प्राणायामाः ॥ नीली जदंतधावने वस्त्रधारणव्रतम् ॥ रोमकूपेषु नीली रजःपतने वर्णमात्र-
स्य तसह च्छुम् ॥ नीलीं विक्रीणन्यालयंस्तद्व्याजीवंश्च पतति ॥ विरक्तश्चेत्त्रिभिः कृच्छ्रैः श्रुत्येत् ॥ नीलीं धृत्वा मैथुने उत्प-
न्नो गर्भश्चांजलो भवति ॥ नीलीं धृत्वा मतः षष्ठिवर्षाणि विष्टायां कृमिर्भवति ॥ विधवयानीलीधारणे तद्भर्तुर्नरकः ॥ नीलीं
धारणपूर्वकमन्नदाने दातुर्भोक्तुश्च सांतपनम् ॥ नीलीदारुभेदनेन रुधिरदर्शने चांद्रायणम् ॥ स्त्र्याघृताशयने नीली ब्राह्म-
णस्य न दुष्यति कंबले पदसूत्रे च नीली संगो न दुष्यति ॥ आपांक्तेयपंक्तिभोजने उपवासः परेद्युः पंचगव्यं च ॥ प्रत्यकीदिमेहने
आत्मनः सह दर्शने च सूर्यविप्रंगां वा पश्येत् ॥ क्षत्रियवैश्ययोरभिवादाने विप्रस्योपवासः ॥ शूद्रस्याभिवादाने त्रिरात्रमुपवासः

शूद्रस्याभिवादनेत्रिरात्रमुपवासः गृहस्थस्यानापदिसिद्धान्नभिक्षाकरणेदशरात्रं वज्रकृच्छ्रसंबन्धिद्रव्यपानं ॥ आपदित्र्यह
 म् ॥ देवगुर्वाद्यभिमुखनिष्ठीवनेजीवनविरोधेनजिह्वादहेद्विरण्यंदद्यात् ॥ प्रतिमाभेदनेदेवालयवापीकूपारामभेदनेचेदंविष्णु
 र्मानस्तोकेविष्णोः कर्माणिपादोस्यामितिचतस्र आज्याहुतीहुत्वायां देवतामुच्छेदयति तस्यैव ब्राह्मणान् भोजयेत् ॥ प्रतिमात्र
 मृन्मयीपूजितोज्झिताच ॥ प्रायश्चित्तस्याल्पत्वात् ॥ तदत्र प्रतिमातारतम्येन दंडप्रायश्चित्ताधिक्यं योज्यम् दारिद्र्यक्रोध-
 मात्सयीदिभर्तुरतिक्रमेति कृच्छ्रः पर्वणि मैथुने सचैलं स्नात्वा वारुणीभिर्मर्जयेत् ॥ श्राद्धदिने मैथुने उपवास एव ॥ स्वपत्न्यां
 रजस्वलायां गत्वा उपवासत्रयपूर्वकंचतुर्थे घृतप्राशनम् ॥ कामतश्चेत्सप्तरात्रमुपवासः ॥ अकामतोभ्यासे कृच्छ्रः ॥ कामतोत्यंता
 नवच्छिन्नाभ्यासेन वमासिकव्रतम् ॥ त्रैवार्षिकमिति स्मृत्यर्थसारे ॥ कामतोभ्यासेमात्रे तु प्रथमे हि पराक्रमः ॥ द्वितीये सांत
 पनम् ॥ तृतीये प्राजापत्यमिति ॥ अकामतः प्रवृत्तस्य रेतः सेकात् प्राकृ निवृत्तस्य सचैलं स्नानं महाव्याहृतिभिर्होमश्च ॥ षण्मासोत्तरं
 गर्भिणीगमनेष्वेवम् ॥ यदातुस्त्रीसंभोगमंतरेणाप्यकामतो हृद्वाच्चरमधातुविसर्गस्तदास्कन्धं रेतो यन्मह्यं रेतः पृथिवीपुनर्मा मैतित्याभि
 मंथ्य तेन रेतसास्तनयोर्भुवोश्च मध्यं अनामिकया स्पृशेत् ॥ कामतः प्राणायामत्रयसहितसहस्रगायत्रीजपः ॥ वानप्रस्थयत्योश्चांश
 यणम् ॥ गृहस्थस्य यत्नपूर्वकं धातुविसर्गं वारुणीभिर्मर्जनमित्यपि क्वचित् ॥ स्वप्ने तु त्रिनमस्काराः सूर्यस्य गृहस्थैः कर्ष्याः तयोस्त्व-
 यमर्षणत्रयम् ॥ ब्रह्मचारिणस्तस्वप्ने रेतस्त्वलने स्नात्वा कैंसंपूज्य ॥ त्रिः पुनर्मा मैतृ चंजपेत् ॥ कामत उत्सर्गं संवत्सरं व्रतं चरेत् ॥ म

येनरोगेन स्वप्ने गृहस्थादीनां स्वबलने आदित्यार्चनादि पूर्ववत् ॥ नैष्ठिकब्रम्हचारिणो हि गुणम् ॥ वमने स्नात्वा पंचगव्यपानम् ॥ पूर्वेदि-
नमुक्तस्य वमने उपवासोऽपि ॥ मांसमाषमसूरवमने उपवासत्रयं स्थानपूर्वकं प्राणायामत्रयं धृतं प्राशनं च ॥ दिवा स्नापनं गन्स्त्रीदर्शनं-
गन्स्नापनं शानाक्रमणं हयारोहणं पूज्यपूजाति क्रमाजीर्णं श्च शुक्रमर्दुर्जनं स्पर्शेषु स्नाने कामतो नक्तभोजनम् ॥ गर्भाधानादि चूडांतं सं-
स्कारेष्वेकैकलोपेपादकृच्छ्रं ॥ चूडाया अर्धकृच्छ्रं ॥ अनापदि हि गुणम् ॥ प्रायश्चित्तोत्तरं तत्तत्संस्कारकरणम् ॥ गर्भाधानमात्राकर-
णो गोदानपूर्वकं पुंस्रवनं कार्यम् ॥ संवत्सरं नित्यक्रियालोपेतुषष्टिप्राजापत्यानि अक्रोशनानृतवादयोरेकस्म्यो वा उपवासाः ॥ अ-
कामतोभ्यासेन सह कृच्छ्रम् ॥ निषिद्धकाष्ठैर्देतधावने गोदर्शनम् ॥ गृहीतव्रतस्य प्रमादादिना भंगे उपवासत्रयम् पुनर्ब्रतग्रहणं च ॥-
विप्रस्याष्टवर्षपर्यंतं सन्नृत्या धनार्जने चांद्रायणम् ॥ वैश्यवृत्तौ षणमासान् ॥ शूद्रवृत्तौ तु सप्तदेवपुनरुपनयनपूर्वकं कृच्छ्रम् ॥ शू-
द्रस्य हि जकर्मकरणेऽप्येतत् ॥ तद्नृत्यागोत्तरमिदं प्रायश्चित्तम् ॥ स्त्रीधनोपजीवने स्त्रियेतद्नृत्याचांद्रायणं ॥ भार्यायामुपवसेत् ॥
ने कृच्छ्रम् ॥ गोयुक्तयानस्थस्य मैथुने तदर्थम् ॥ अकामतोभ्यासे स्नानमात्रम् ॥ बस्तिकर्मणि प्रच्छर्दनविरेचनयोरभ्यासे शिशुक-
च्छ्रः ॥ अन्यतस्नानम् ॥ देवागारशिलादिना स्वगृहकरणे कृच्छ्रं यति सांतपनं च ॥ गुरुप्रतिश्रुतवस्त्वकरणे तस्य कृच्छ्रसहितं चांद्रा-
यणम् ॥ भोजनकाले परिगृहीतमौन्यागे तदन्नत्यागः ॥ अर्धमुक्तान्नपात्रेण जलपाने चोपवासः ॥ इष्टापूर्तादिशुभाशुभमहाकर्मस्थ-
क्रत्विगाचार्यादीनां द्वादशकृच्छ्रास्तदर्थं वा सर्वप्रायश्चित्तं ॥ आहोपवासादिनिषिद्धादिनेषु दंतधावने गायत्र्याः शतसंयुतांशुपानम्

कन्याया विवाहात्पूर्वरजोदर्शनेन सितातद्वत्तु गणयित्वा तत्संख्यया गोदानं कृत्वा अवेशक्तावेकां गां सुवर्णशृंगादिगोदानविधिना द-
त्वात्राप्यशक्तौ सदक्षिणमन्त्रविशेषे दत्त्वा त्रिदिनमुपोषितां चतुर्थरात्रौ गव्यपयोमात्राहारां कन्यानिघृत्तरजस्कां भूषितां दद्यात् ॥ तामु-
दहनवरस्तच्छुध्यै कूष्माण्डमंत्रैर्घृतं जुहुयात् ॥ विवाहहोमकाले उपस्थिते आरभ्य विवाहे वारजोदर्शने तु स्नापयित्वा तां जुजानेति नै-
त्तिरीयमंत्रेण हुत्वा विवाहं प्रवर्तयेत् ॥ सुरापानं गंधमाघ्राय सोमपो ब्राह्मणोऽप्यनिमग्नस्त्रीन्याणायामास्त्रिरघमर्षणजपं वा कृत्वा
घृतप्राशनं कुर्यात् ॥ असोमपो नः पक्व इतरस्यामंत्रकं प्राणायामाः ॥ मद्यगंधनतदर्धम् ॥ साक्षात्सुरापानं घृतप्राशनं च ॥ अम-
त्याघ्राणे प्राणायामास्त्रयः ॥ मद्यविष्मूत्रपूतिगंधानामन्यतमाघ्राणे त्रिः प्राणायामाः ॥ दर्शने स्पर्शने च स्नानं घृतप्राशनं च ॥ सुरापस्पर्श-
स्नानं पंचमव्यं च ॥ तत्प्राणे पक्व त्रिः प्राणायामाः ॥ असोमपस्यानः पक्व इतरस्यामंत्रकम् ॥ मद्यविष्मूत्रविषुडभिः संस्पृष्टे मुखमंडले सृ-
क्तिका गोमयैः प्रक्षाल्य पंचगव्यं पिबेत् ॥ मदिरां दत्त्वा स्पृष्ट्वा प्रतिगृह्य च स्नात्वा कुशांबुन्यहं ॥ संक्रात्यादिनिमित्तेष्वस्नात्वा भोजनेष्टसह-
स्रं गायत्रीजपः शूद्रादिस्पर्शनिमित्ते नूपवासः ॥ चांडालादिस्पर्शनिमित्ते स्नात्वा भुक्तौ त्रिरात्रं कायं वा ॥ मत्याचांद्रं सकृत् ॥ कामाभ्यासे
द्विगुणम् ॥ रजकादिस्पर्शनिमित्ते तदर्धम् ॥ पाने त्वेक उपवासः ॥ चांडालादिरजकादिस्पृष्टस्पर्शनिमित्ते त्वस्नात्वा भोजने उपवासः ॥ नि-
त्यस्नानं कृत्वा भुक्तौ उपवासस्त्रिरात्रं वा ॥ नैमित्तिकस्नाने सर्वत्राष्टशतगायत्रीजपः ॥ कामकृते सहस्रत्रयं ॥ अमेध्याद्यस्पृश्यस्य-
र्शने त्वस्नात्वा भुक्तौ गृहस्थाद्वे त्रिरात्रम् ॥ मत्याषट्त्रिरात्रम् ॥ व्रतिनः कायं चांद्रं वा ॥ श्वपाकादिस्पर्शनिमित्तेष्वस्नात्वा भुक्तौ मत्यात्रि-

रात्रं ॥ हस्तस्थापितकवलादिभोजने ॥ अब्राम्हणसमीपभोजने दुष्टपंक्तौ भोजने बालांस्त्यक्ता भोजने शूद्रहस्तेन भोजने पाने चामत्यान-
क्तम् ॥ मत्यातूपवासः पंचगव्यं च ॥ शूद्रपंक्तौ भोजने हि रूपवासः ॥ आसनारूढपादो वा वस्त्रार्थमाद्यतोपि वा ॥ सुरवेन धर्मितं वापि भुक्ता
सांतपनं चरेत् ॥ अनाचम्य भक्षणं शतजपः ॥ भोजने तूपवासः ॥ आपोशनं विना भोजनेऽप्येवं ॥ अभ्यासे सहस्रगायत्रीजपः ॥ भोक्तु-
कामस्यापोशनात् पश्चादभ्यवहारात् पूर्वमुत्रपुरीषगमने सचैलो बहिरापूवः ॥ षट्प्राणायामाश्च ॥ भुंजानस्य मस्तके विष्ठादिपत-
नेऽन्त्यक्तानद्यां स्नानं त्रिः प्राणायामाः ॥ भार्यया सहोदरैर्वासह भोजने दिनत्रयमभोजनम् ॥ ज्ञातिभिः सह भोजने त्वहोरात्रम् ॥
भृत्यैः भूमौ भोजने होरात्रं यावकाहारः पंचगव्यपानं च ॥ घृतहीनाहुतिपंचक भोजनोत्तरं स घृतभोजनात्यंताभ्यासे चांद्रायणं ॥ चांडा-
लश्वपचक्षुःश्रोत्रं सूतवैदेहिकमागधायोगवाश्चांडालाद्याः ॥ विप्रायां शूद्राज्जातश्चांडालः ॥ क्षत्रुरुग्रायां जातः श्वपचः ॥ क्षत्रियायां
शूद्राज्जातः क्षत्ता ॥ राजन्यात् शूद्रायां जात उग्रः ॥ विप्रायां वैश्यात् जातः सूतः ॥ विप्रायां क्षत्रियात् जातो वैदेहिकः ॥ क्षत्रियायां वैश्या-
ज्जातो मागधः ॥ वैश्यायां शूद्राज्जातोऽयोगवः शौण्डिकादयश्च कापालिकनिर्णेजकधातुकलुब्धकांत्यजाः ॥ अंत्यजाश्च चर्मकार-
जकनटबुरुडकैवर्तकमेदभिल्लाः सप्त ॥ सूतिकां जस्वलापतितशववाहकषट्देवलकविष्टाग्न्यारूढपतिताभिश्च अंत्यजाश्च
श्वादयश्चांत्यजाद्याः ॥ श्वविटवराहरवरो घ्राद्याः श्वादयः एषामेव पंचमादिति संज्ञा ॥ गोमांसभक्षकोयस्कविरुदंबहुभाषते ॥ सर्वाचा-
रविहीनश्च म्लेंछइत्यभिधीयते ॥ स एव यवनदेशोद्भवो वा वनः ॥ तत्र भुक्तिसमये चांडालांत्यजादिदर्शने आचमनपूर्वकं प्राणायाम-

अयं भोजनत्यागो सति ॥ तदत्यागेनूपवासः पंचगव्यं च ॥ मूत्राद्युत्सर्गानंतरं शौचकरणं विना भोजने त्रिरात्रं यावत्कपानमुपवासो वा ॥ जल
पानेनूपवासः पंचगव्यं वा ॥ मूत्राद्युत्सर्गवेलायां भोजने पाने उपवासो व्याहृतिभिः सर्पिषा षोत्तरशतहोमः ॥ कांजिकादिना शौचं कृत्वा
भोजने पुनर्जलेन शृङ्खितो पोष्य पंचगव्यं पिबेत् ॥ एकपंचत्यां तु भुजानां विप्रो विप्रं यदा स्पृशेत् ॥ शिष्टं तदन्नं भुक्त्वा वगाय च्यष्टशतं ज
पेत् ॥ शिष्टं पात्रस्थितं तदुत्तरं भुक्तेर्विरामः ॥ भोजनोत्तरमुच्छिष्टयोः स्पर्शोऽभयोरपि सद्यः स्नानं शतजपो वा ॥ तादृशस्य क्षत्रियवैश्यस्य
शौक्रमेण नक्तोपवासौ ॥ नक्तं घृतप्राशनमेव स्नानं जपश्चेति स्मृत्यर्थसारे ॥ भोजनोत्तरमेव तयोः स्पर्शोऽपवास उपवासौ वा ॥ भुक्तोच्छि
ष्टस्य मूदश्वादिस्पर्शेनू पोष्य परेद्युर्नक्तम् ॥ परेद्युः पंचगव्यपानं ॥ भुक्तानां च मेपीदं ॥ इदं कामतः ॥ अकामतस्तस्नानं शतगायत्री
जपश्च ॥ भुक्तोच्छिष्टानां चान्तस्यामेध्यमूत्रादिस्पर्शो पंचगव्यपानम् ॥ उच्छिष्टस्य चांडालादिस्पर्शो त्रय उपवासा अष्टाधिकशतगाय-
त्रीजपश्च ॥ चतुर्थे पंचगव्यं च मिलित्वा पादो न प्राजापत्यम् ॥ ज्ञात्वा बालात्स्पर्शो द्विगुणम् ॥ अन्येतु अनुच्छिष्टस्य चांडालादिस्पर्शो-
स्नानं ॥ उच्छिष्टस्य तत्स्पर्शो पूर्णं प्राजापत्यं ॥ ज्ञात्वा तु द्विगुणमित्याहुः ॥ उच्छिष्टस्य चांडालान्नस्पर्शो चांद्रम् ॥ अधरोच्छिष्टे त्रिरात्रम्
भुक्तोच्छिष्टस्यानां चान्तस्यां त्यज शौंडिकादिभिर्ज्ञानतः स्पर्शो प्राजापत्यं ॥ अधोच्छिष्टे पादः सर्वत्र ॥ येनास्ये प्रासः क्षिप्तो न विगीर्णः सो
धोच्छिष्टः ॥ भुक्तोच्छिष्टस्य रजकादिस्पर्शो त्रिरात्रं घृतप्राशनम् ॥ मूत्राद्युत्सर्गानंतरं अकृतशौचः अधरोच्छिष्टभोजनाद्युत्तरमनां चां
न ऊर्ध्वोच्छिष्टः ॥ तत्राधरोच्छिष्टस्य विप्रस्य चांडालादिस्पर्शो त्रिरात्रोपवासपूर्वकं पंचगव्यम् ॥ तस्य रजस्वला रजकादिस्पर्शो एकउ

पवासः॥ अनुच्छिष्टेष्वनुच्छिष्टस्यर्शस्नानं विधीयते॥ तत्रोच्छिष्टस्यर्शत्रिरात्रं कायं वा॥ ऊर्ध्वोच्छिष्टार्थमधरोच्छिष्ट इति कल्प्यं॥ भुंजान-
स्यरजस्वलादिस्पर्शशिशुकुच्छुः प्राणां यामशनं च॥ अमृत्यत्र्यहं॥ भुंजानस्य गुदस्त्रावेशो च कृत्वा पोष्य पंचगव्यम्॥ भुंजानस्य शौचमा-
सौमुरवस्थया संत्यक्त्वा स्नानम्॥ तद्भासाशने उपवासः॥ सर्वोशने विरात्रं॥ भुंजानस्यानुच्छिष्टेन सगोत्रेणासगोत्रेण वा स्पर्शं भोजनं
विरम्य शुद्धिः॥ भुंजानस्य भुक्तोच्छिष्टेन सवर्णेन स्पर्शं स्नानं जपो वा॥ भुंजानस्य मूत्रस्यर्श उपवासः पंचगव्यं च॥ भुंजानस्य चांडाला-
दिशब्दश्रवणे भोजनं विरम्य शुद्धिः॥ भोजने स्नात्वा ष्णतजपः उपवासो वा॥ मूत्रादिकालं त्यजादिस्पर्शं तु दिनमेकं चरेन्मूत्रे पुरीषे च दि-
नद्वयम्॥ दिनत्रयं मैथुने च पाने स्थातु चतुष्टयं॥ एवं रजस्वलाश्वसूकरशवमद्यभांडादिस्पर्शं पि॥ चांडालादिस्पर्शं सार्धमेतत्॥ द्विगुण-
मित्यन्ये॥ उच्छिष्टेनैलाभ्यक्तस्य कृतशमश्रुकर्मणः कृतमैथुनस्य चाचमनं विना मूत्रादिकरणे एकोपवासस्त्रिरात्रं वा॥ ऊर्ध्वोच्छिष्टस्य
श्वकाकादिविष्टास्पर्श उपवासः॥ अधोच्छिष्टे स्नानम्॥ उच्छिष्टस्य सूर्यादिदर्शने उपवासः॥ ऊर्ध्वोच्छिष्टस्य पलांडुलशक्नादिस्पर्शं त्रिरा-
त्रं कुशजलपानं गायत्रीजपश्च॥ अकामत उपवासद्वयम्॥ अधरोच्छिष्टस्य तत्स्पर्श एक उपवासः॥ अनुच्छिष्टस्य तत्स्पर्शं स्नात्वा नक्तं स-
र्वो गावच्छिन्नस्पर्श एक नक्तमिति केचित्॥ स्ररायाईषत्स्पर्शं प्येत देव॥ जान्वधः स्ररास्पर्शं स्नानं॥ तत आनाभेरुपवासः॥ तत ऊर्ध्वं स्प-
र्शं त्रिरात्रं॥ अशुचिलक्षुनादिस्पृष्टिस्पर्शं नेतु॥ अशुचिं संस्पृशेत् यस्तु एक एव स दुष्यति॥ तं स्पृष्ट्वा न्योन दुष्येत सर्वद्रव्येष्वयं विधिरिति॥
एवं भांडेष्वपि स्पृष्ट्वा भांडस्पर्शं योज्यम्॥ स्त्री बाल वृद्ध मक्षिका गृहमार्जार मूषकादयो नित्यं शुद्धाः उच्छिष्टकाले कर्मानुष्ठाने च मार्जारस्य

शैलानभितिभिताक्षरा ॥ पीतावशिष्टमुखनिर्गततोयपाने मत्याभ्यासे चांद्रपरा कोवा ॥ पीतावशिष्टपात्रांबुपाने वामहस्तेन वापाने तदर्धं
 न्यहं वा ॥ अज्ञानात्सहृच्छूद्रोच्छिष्टभोजने विरात्रोपवासः ॥ चतुर्थे पंचमव्यपानं सप्ताहं पंचगव्यं कामतः ॥ एतदेव योषोच्छिष्टभोजनेपि
 क्षत्रियाद्युच्छिष्टभोजने पादोनम् ॥ अकामतोभ्यासे चांद्रम् ॥ कामतो द्विगुणमभ्यासे भार्यया सह भोजने तदुच्छिष्टभोजने च दोषाभा
 वआपद्विषयो विवाहविषयो वा ॥ ज्येष्ठमातृपित्राद्युच्छिष्टभक्षणे दोषोन ॥ विप्रोच्छिष्टाशने एकाहः ॥ कामतोभ्यासे हृच्छुं ॥ उच्छि
 ष्टमात्रतद्भोजनोत्तरभोजनपात्रे वशिष्टम् ॥ चांडालस्पृष्टकांस्ये चांडालाद्युच्छिष्टकांस्ये च भोजने हृच्छुं ॥ जलपाने पादहृच्छुं ॥ र
 जकादावर्धनम् ॥ चांडालेन सहैकवृक्षमारुह्य तत्र फलभक्षणे सचैलं स्नानम् ॥ चांडालादिस्पृष्टभोजने विरात्रं मत्याकायम् ॥ चांडा
 लादिहस्तपाचितभोजने कायं चांद्रं च ॥ तद्भस्तेन भोजने द्विगुणम् ॥ चांडालाद्युच्छिष्टभोजने चतुर्गुणम् ॥ अभ्यासे हृच्छुं च ॥ अ
 त्सर्वत्र चांडालान्न भोजने पुनः संस्कारः ॥ चांडालादिदृष्टान्ते तूपवासः पंचगव्यं च ॥ चांडालादिस्पृष्टांबुपाने उपवासः ॥ तत्स्पृष्टस्य
 द्विविषये तदर्धम् ॥ चांडालादिसंस्कारे भोक्तुः पक्षंगोमूत्रयावकं हृच्छुं वा ॥ चांडालादिर्यस्य गृहे अज्ञातस्तिष्ठति तस्यान्नममत्यामु
 क्ताम्राजापत्यम् ॥ मत्यापराकः ॥ चांडालादिभांडसंस्पृष्टांबुपाने गोमूत्रयावकं विरात्रं पुनः संस्कारश्च ॥ शूद्रोदकपाने उपोष्य कुशप
 लाशबिल्वोदकपानम् ॥ चांडालादिस्पृष्टोत्तरमूत्राद्युत्सर्गे विरात्रमुपवासो जातवेदसजपो वा ॥ रजकादिस्पृष्टोत्तरमधरोच्छिष्टे तूपो
 ष्यपंचगव्यम् ॥ रजस्वलासूतिकाश्च सूकरादिपतितकुणिकुष्टिकुनख्यस्पृष्टाशौचिनः स्पृष्ट्वा भोजने एतत्स्पृष्टान्ते भोजने च मत्या

कायं ॥ अमत्यार्द्धम् ॥ कुण्ठिर्हस्ताविकलः भोजनकालेन्नममेध्यमक्षिकाकेशादिदूषितं चेदनंतरमपःस्पृशेत् ॥ तच्चान्नं भस्मनामृदांबुना वास्पृशेत् अस्थ्यादिदूषिते स्नानं धृतप्राशनं च ॥ भोजनकाले दंतपाते चैवं ॥ रक्तादिदृष्टौ तूपवासः ॥ मुरवे रक्तदर्शने त्रिरात्रम् तद्दक्षणे ब्राम्हिरसपानं तादृशजलपाने कुशोदकम् ॥ अशक्त एषु निमित्तेषु ब्राम्हिं पिवेत् ॥ अमेध्यकेशकीटकादिभिः सह पाचितान्नस्य त्यागः भक्षणे तूपवासः पंचगव्यं च ॥ वामहस्तदत्तान्नभोजने एकपंक्तावेकस्मिन्नुत्थिते पश्चाद्भुक्तौ चोपवासो नक्तं पंचगव्यं च ॥ मार्जारकाकारवुनकुलगवाद्युच्छिष्टस्याल्पस्य भोजने ब्राम्हिरसः ॥ अधिकभोजने उपवासः ॥ पूर्णाहारे त्रिरात्रम् ॥ कामतः कृच्छ्रपादः ॥ अन्यासे कृच्छ्रः ॥ अश्वोच्छिष्टभोजने मांसं यावकव्रतम् ॥ विप्रस्य शूद्रगृहभोजने मनस्नापात् शतदिः ॥ कामतश्चेत् द्रुपदाद्याः शतजपः शूद्रभाजनभिन्नभाजनयोर्भोजने उपवासः पंचगव्यं च ॥ मत्या त्रिरात्रम् ॥ भिन्नकांस्ये अमत्या त्रिरात्रम् ॥ मत्या कायम् ॥ वटार्काश्च कुंभीतिंदुककोविदारककदंबवल्लीपलाशब्रह्मवृक्षपत्रेषु भोजने चांद्रम् ॥ पद्मपत्रे वानप्रस्थयत्योश्चांद्रफलम् ॥ अन्येषां चांद्रप्रायश्चित्तम् ॥ दुग्धाज्यादिपेयद्रव्यहस्तस्योच्छिष्टेन स्य शीतद्रव्यसाहित्येनाचमनाच्छुद्धिः ॥ चांडालस्योच्छिष्टे दानेऽपि द्विरुपवासः शूद्रेण छिन्नयज्ञोपवीतो ब्राह्मणो मंत्रेणान्यत्तु परिधायोपवसन् गायत्री शतं जपेत् ॥ ज्ञानतो द्विगुणम् ॥ एवमन्यत्राप्यनादेशे शतगायत्रीजपः ॥ विप्रेणाच्छिन्नयज्ञोपवीते महासांतपन द्वयम् ॥ चांडालादिपुल्कसम्लेंछभिल्लुपारसीकमहापातकिवौ द्वौ शौवपाशपतलोकायनिकनास्ति कोन्मनांत्यजनापितविकर्मस्थ हि जोदक्यासूतिकापतितशवस्पृष्टिशावसूतकचैत्ययूपमृतहारककापालिकवनमार्जारस्पर्शे सचै-

लंस्नानम् ॥ कामतस्त्वग्निस्पर्शनघृतप्राशनमधिकम् ॥ अत्र शैवपाशुपतौ वेदविरुद्धतदागमोक्तानुष्ठातारौ ॥ रजकचर्मकव्याधकैर्न
शाकुनिकनटधीवरजालोपजीवनिर्णैजकसौत्रिशकैलूषसर्ववर्णगवनिताचक्रध्वजिवध्ययातिश्वगर्दभग्रामसूकरकुक्कुटैः शिरो
व्यतिरिक्तांगस्पर्शैतदंगक्षालनवरूक्षालनपूर्वकमाचमनम् ॥ शिरःस्पर्शस्नानं कामतः स्पर्शोद्वादशवारं मृज्जलैः शोधनमधिक
म् ॥ इदं सर्वमनातुरस्य ॥ आतुरस्य त्वाचमनमेव ॥ चांडालादिस्पर्शेष्येतत् ॥ शूद्रनिषादस्पर्श आचमनम् ॥ स्मृत्यर्थसारे तु शूद्र
स्पर्शस्नानम् ॥ निषादस्पर्शसचैलस्नानमिति ॥ चिरकालं चांडालादिच्छायारोहणे स्नानं घृतप्राशनं च ॥ तल्लंघनं प्येवं ॥ हीनशूद्र
स्पर्शस्नानम् ॥ प्रागुक्तचांडालादिभिर्व्यवहितस्पर्शस्नानमेव ॥ इदं मतिपूर्वत्वे सचैलमन्यत्राचैलम् ॥ काष्ठादिद्वारेण तत्स्पर्शयदं
गस्पर्शस्तदंगस्य वरूक्षादेश्च क्षालनमाचमनं च ॥ नौसंक्रमादौ न स्पर्शदोषः ॥ सर्वांगावच्छेदेन चांडालादिस्पर्शत्रिरात्रमुपवासः ॥ चां
डालादिभिरेकशारवारोहणे विप्रस्य सचैलं स्नानम् ॥ कामतोष्टशतजपश्च ॥ अभ्यासेन उपवासपूर्वकं पंचगव्यपानम् ॥ एकपाषाणा
वारोहणे शारवावत् ॥ चांडालादिस्पर्शत्रिरात्रावपि स्नानम् ॥ न च्चदिवोद्धृतजलेनाग्निसन्निधौ स्वर्णजले निक्षिप्य कार्यम् ॥ चांडालशव
स्पर्शोऽकृच्छ्रः ॥ चांडालादिभिर्व्यनशय्यासनादौ त्रिरात्रोपवासः ॥ विप्रेण चांडालस्य व्रणबंधनाभ्यंजनरुधिरोत्पादनादौ विप्रस्य प्राजा
पत्यम् ॥ चांडालेन विप्रस्येषु कृतेष्वप्येवम् ॥ अनभ्यासे त्रिरात्रम् ॥ अभ्यक्तस्य चांडालादिस्पर्श एकोपवासपूर्वकं पंचगव्यम् ॥ चांडालाय
कामतः ॥ ऋतुप्रदर्शने तन्मृत्यदर्शने तद्गीतश्रवणे भेषज्यक्रियायां च द्विरुपवासः ॥ चांडालादिदर्शने रविदर्शनपूर्वकं पंचदशप्राणामा

अभ्यासे ॥ अन्यथारविदर्शनमेव ॥ चैतन्यव्यवधानेनस्पर्शस्नानम् ॥ काष्ठादिव्यवधानेनस्पर्शतदंगक्षालनमुक्तम् ॥ एकशरवापाषाणयो
राशौ हणेतुस्नानम् ॥ वचनात् एतैः संभाषणेष्टोत्तरशतगायत्रीजपः ॥ अमत्याचैद्विप्रसंभाषणम् ॥ चांडालाद्युपदेशे प्राजापत्यम् ॥ चांडाला
कूपतीर्थनिषेवणेन्निरात्रम् ॥ चांडालेनैकपथगमनेगायत्रीस्मरणमल्पकालसाध्ये ॥ अन्यथासचैलस्नानम् ॥ चांडालादेः स्ववेश्मन्यवस्थ
नेऽन्यहम् ॥ दधिसर्पिःपयोभिः सहगोमूत्रयावकपानं त्रिसंध्यमवगाहनेन ॥ ततस्त्र्यहंदध्या ॥ त्र्यहंसर्पिषा ॥ ततः त्र्यहंपयसा ॥ पलत्रयंद
धिपयसोः सार्षिषः पलम् ॥ वस्त्राणां जलेन क्षालनम् ॥ मृन्मयानां त्यागः कार्यः ॥ कुक्कुभगुडकार्पासलवणसर्पिर्धान्यानि द्वारे कृत्वा वेष्ट्वा
निपावकंदद्यात् ॥ ततो ब्राह्मणभोजनं ॥ त्रिंशद्भावोष्टमश्चैकोदक्षिणा ॥ पुनर्लेपनस्नानहोमजप्यैः शुद्धिः ॥ अधिकसंसर्गोऽधिकंकल्य
म् ॥ बृहद्व्याघ्रादपत्यगर्भिणीनां प्राजापत्यम् ॥ बालानां प्रहरद्वयमभोजनम् ॥ रजकादिघेतदर्थम् ॥ गृहदाहवर्ज्यम् ॥ चांडालगृह
प्रवेशे चांडालैः सह वृक्षछायायां गृहे वा वस्थाने मांसं कृच्छ्राभ्यासः ॥ द्विमासं शूद्रस्य ॥ क्षत्रियवैश्ययोश्चतुस्त्रयः ॥ अनिष्टगंधस्पर्शशब्द
रूपवाक्यानामाघ्राणस्पर्शनश्रवणदर्शनकथनेषु रविदर्शनम् ॥ रुद्रनिर्माल्यस्पर्शे सचैलस्नानम् ॥ शैवसौरनिर्माल्यनैवेद्यभक्षणेषु चांडाले
द्रुम् ॥ अभ्यासे द्विगुणम् ॥ अमत्याभ्यासे सांतपनम् ॥ अनापदि हरेरन्यनैवेद्यभक्षणएवमेव ॥ विष्णोरनिवेदितभोजनेर्धकृच्छ्रप्राय
श्चित्तम् ॥ हरेर्निर्माल्यनैवेद्यभक्षणे चांडालायाणफलमिति स्मृत्यर्थे सारे ॥ धनहर्ताप्रेतक्रियाया अकरणे तद्वर्णवधेयत्वाय श्रित्तंतदर्थं
कर्यात् ॥ तदेवेति केचित् ॥ गोविप्रचांडालादिहतो हंधगरदाग्निदात्मघातिमृगिदंष्ट्रिविषवह्निजलविद्युत्सरीसृपहतसंकरजातिप

नितिशवस्य वहनदहनोदकदानादिक्रियाकरणे तप्त कृच्छ्रः ॥ अमतिपूर्वत्वे गोमूत्रयावकाहारेण कृच्छ्रम् ॥ तच्छवस्पर्शमात्रे केवले शुपा-
ते चैकोपवासः ॥ यं कंचित्प्रेतमुद्दिश्य तद्वांधवैः सहा शुपाते स्थि संचयनोत्तरं कृते स्नानम् ॥ ततः पूर्वतु सचैलं तत् ॥ शूद्रप्रेतानुगमने हि-
जस्य स्नानमष्टोत्तरसहस्रगायत्रीजपश्च ॥ द्विजप्रेतानुगमने ष्शतम् ॥ शूद्रस्य तु तत्र स्नानमेव ॥ अनशनजलाग्निपतनानि संकल्प-
ततोऽप्यष्टस्य सन्यस्तस्य पुनर्गाईस्थ्यपरिग्रहेण गृहस्थतामिच्छन् कृच्छ्रत्रयपूर्वकंचांद्रायणत्रयपूर्वकं वा पुनर्जातकर्मादिसंस्का-
रकरणम् ॥ षण्मासकृच्छ्राभ्यासपूर्वकं वा ॥ अत्रशक्तिसहस्रदभ्यासकालाद्यपेक्षया व्यवस्था ॥ केचिदत्यसमर्थस्य तप्त कृच्छ्रं ॥ चांद्रा-
यणांतु बलात्कारेण परप्रेरणया वा सन्यस्तस्येत्याहुः ॥ येत्वात्मघाताद्यशस्त्रीयमरणेन मृतास्तत्पुत्रैश्चांद्रायणतप्त कृच्छ्रं ह्यात्मकं
प्रायश्चित्तं कृत्वैव तक्रियाः कार्याः क्रोधादिनात्मत्यागाध्यवसायमात्रे उपवासत्रयम् ॥ अध्यवसायं कतिपयव्यापारं कृत्वा स्वतएव-
निवृत्तौ घृताभ्यक्तो मौनी प्राणायामान् कृत्वा गायत्रीजपन् त्रिरात्रमुपवसेत् ॥ अन्येन निवर्तितस्य द्विगुणम् ॥ अध्यवसायशस्त्रादि-
क्षतकरणे प्राजापत्यम् ॥ दृढक्षते चांद्रम् ॥ चितिं कृत्वा तु यानां शमोहाद्विचलिता तथा ॥ प्राजापत्येन शक्त्येतेति ॥ रजस्वले एकमर्तुके
अमत्यामत्यावापरस्परस्पृष्टे सद्यः स्नानेन शुध्यतः ॥ असपत्नयोस्तु सवर्णयोर्योनिगोत्रसंबंधयोरमत्यास्पर्शेन देवस्नानमात्रम् ॥
मत्यात्वेक उपवासः परेद्युः पंचगव्यपानंच ॥ असंबंधयोः सवर्णयोः स्पर्शे तु मत्या आशुदेरनशनम् ॥ अमत्या तु स्नात्वा तद्दिनोपवासा-
च्छुद्धिः ॥ तन्मध्ये तु शुक्लो दिन संख्या कोपवासाः ॥ विप्रशूद्रयोरजस्वलयोः स्पर्शे विप्रायाः कृच्छ्रं शूद्रायाः पादः ॥ शूद्रायाः निष्कचतु-

र्थीशदानमित्यन्ये ॥ अकामतस्तविप्रायायावच्छुद्धेरनशनम् ॥ शूद्रायाः स्नानमात्रं ॥ क्षत्रियवैश्ययोरेतत्कालेअभावाच्छुद्धिर्नविचार्य-
ते ॥ यदेवानुच्छिष्टयोः परस्परस्पर्शे वातदेवोच्छिष्टत्वेदिगुणं बोध्यं ॥ अधरोच्छिष्टे ऊर्ध्वोच्छिष्टार्धम् ॥ चांडालाद्यंतावसायिपतितशा-
दीनांमत्यास्पर्शे रजस्वला आशुद्धेरभुंजानाश्शुद्ध्यंते प्रायश्चित्तंकुर्यात् ॥ तच्च प्रथमेहिस्पर्शे त्रिरात्रम् ॥ द्वितीये द्विरात्रम् ॥ तृतीये ए-
काहः ॥ चतुर्थेनक्तम् ॥ तत्र प्रथमदिने यदि साभुंक्तेन दाशुद्ध्यंते चांद्रम् ॥ द्वितीयादिदिनेषु भोजने पादपादन्यूनं कल्प्यम् ॥ अमत्या चांडा-
लादिस्पर्शे तु आशुद्धेरुपवासमात्रं ॥ अत्र प्रथमादिदिने भुक्तौ प्रागुक्तत्रिरात्रादियोज्यम् ॥ सूतकिशौंडिकादीनां श्वष्टकसृगालवानररव-
रोष्ट्रविडुराहकाककुक्षुयादीनां उच्छिष्टशूद्रस्य च मत्यास्पर्शे तदादिकाहन्यभुंजानायाः शुद्ध्यंते प्रायश्चित्तम् ॥ तच्च प्रथमेहि द्विरात्रमभु-
क्तिः द्वितीये एकाहम् ॥ तृतीयेनक्तम् ॥ चतुर्थे एकमक्तम् ॥ अत्र प्रथमादिदिनेषु भुक्तौ प्राजापत्यपादपादन्यूनानि ॥ अमत्यास्पर्शे तु आ-
शुद्धेरभुक्त्यैव शुद्ध्येत् ॥ भुक्तौ प्राजापत्यपादादिन्यूनानादिक्रमेण ॥ ॥ चांडालरजकरजस्वलासूतकिशवादिस्पृष्टैः सह मत्यास्पर्शे अ-
मेध्यादिमलोच्छिष्टादिस्पर्शे च तदादिकाहन्यभुंजानायाः शुद्ध्यंते प्रथमदिने स्पर्शे उपवासः ॥ द्वितीये दिनेनक्तम् ॥ तृतीये एकमक्त-
म् ॥ परतः पंचगव्यम् ॥ प्रथमादिदिने भुक्तौ त्रिरात्रैकोपवासनक्तादि ॥ अमत्या तत्तत्स्पृष्टैः स्पर्शे अभुंजाना शुद्ध्येत् ॥ भुक्तावनशनप्र-
त्याम्नायाः ॥ उच्छिष्टायाः चांडालादिस्पृष्टस्पर्शे तदाद्यभुक्तात्रिरात्रादि ॥ तेषु भुक्तौ उपवासप्रत्याम्नायाः ॥ उच्छिष्टायाः चांडाला-
दिभिः साक्षात्स्पर्शे तु प्रथमादिदिनेषु षट्चतुर्द्विरात्रंगोमूत्रयावकंचतुर्थदिने स्पर्शे उपवासः सपत्नी रजस्वलां स्पृष्ट्वा रजोदर्शनेस्ना-

ज्ञानकृतत्वं च गां ज्ञात्वा एतां हन्मीति कामनयाहननम् ॥ एतद्ग्रहिनमज्ञानकृतत्वम् ॥ तद्ग्रहित्वं च कामनाभावेन तत्प्रापकप्रमात्मकज्ञाना-
भावेन वा ॥ एवं सर्वत्र बोध्यम् ॥ प्रायश्चित्तानंतरं पार्वणविधिना आहं कार्यं तच्च जीवत्पितृकेणापि ॥ किंतु पितुः पित्रादिभ्य एव ॥ गोवध-
धारणाधिकं प्रायश्चित्तं च गोपतये गोमूल्यं प्रतिरूपगवांतरं दत्त्वा कार्यम् ॥ पत्रदाने त्विदं लेख्यं ॥ पूर्वीदिने सशिवं वपनं कृत्वा परदिने घृतं प्रा-
श्योपोष्य तत्परदिने स्नानादिकं विधाय व्रतं तत्प्रतिनिधिं वासं कल्याणुष्टाय विप्राय यथोक्तं दक्षिणां दत्त्वा अच्छिद्रावधारणं कुर्यात् ॥ ततः
पार्वणविधिना आहं भोज्यदानं च कार्यम् यत्त्वा भिकगोवधे यत्प्रायश्चित्तमुक्तं तत्स्वामिकगर्भिणीकपिला बहुक्षीरादिकशुणकहोम-
धेन्वादिवधे तद्द्विगुणम् ॥ गर्भिण्यां च सचेतनगर्भयुताया मेवेदम् ॥ उत्पन्नमात्रदार्ढ्ययुताचेतनां प्रत्यंगपूर्णगर्भयुतायास्तत्क्रमे-
ण सपादं सपादद्वयं सपादत्रयं पूर्णद्विगुणं च गोघ्नव्रतम् ॥ लगुडादिघाते पिगो जीवने गर्भमात्रपाते पूर्वोक्तोत्पन्नादि क्रमेणैकपाद-
मर्धपादं त्रिपादं पूर्णव्रतं च ॥ अतिवृद्धाति कृशाति बालाति रोगिणीनां वधे ज्ञानाज्ञानकृते पूर्वोक्तार्द्धं ॥ अतिवृद्धत्वं तृणादिच्छेदना-
सामर्थ्यम् ॥ अति कृशत्वं दोहवहनायोग्यत्वं ॥ अति बालत्वं द्विवर्षीयत्वम् ॥ एकवर्षत्रिवर्षयोर्वधे तु पूर्वोक्तक्रमेण पादपादत्रयं च ॥ ए-
कप्रयत्ननिष्पन्नानेकगोवधे तु प्रायश्चित्ते द्वैगुण्यम् ॥ एवं गृहदाहादिस्थलेऽपि ॥ क्रमकृते त्वनेकगोवधे प्रयत्नभेदेन पापभेदात् प्रतिगो-
वधं यथोक्तप्रायश्चित्तावृत्तिः ॥ बहुभिरेकस्याहनने यत्र यावद्ग्रहिनं तस्यैव पादं पादं प्रति पुरुषं कार्यम् ॥ केचित्तु अज्ञानतः पादं पादं ॥
ज्ञानतस्तर्धमर्धमाहुः ॥ बहुभिरेकव्यापारेण द्वयोर्वहनां च हनने प्रतिपुरुषं पादद्वयं पादत्रयं च कार्यम् ॥ मिताक्षरा तु बहुभिरेकद्विब-

हवधे कामकृते पूणे मेव पूर्वोक्तं पादद्विपादादिकमकामकृतवधपरमित्याह ॥ प्रयत्नमेदेतु प्रतिवधं प्रतिपुरुषं प्रायचित्तावृत्तिः ॥ द्वाभ्या
मेकस्याः द्वयोर्वा एकप्रयत्नेन वधे प्रत्येकं पूर्वमेव ॥ बहूनां वधे तूत्तरीत्या प्रत्येकं द्विगुणम् ॥ अत्यंतव्याधिपीडितमरणावस्थापन्नो न्य
नांधवर्षे न्यूनगोवधे पादमेव ॥ अधमशूद्रकैवर्त्तादिकस्वामिकैकहायनि द्विहायनि त्रिहायणी वधे क्रमेण प्राजापत्यार्धं सार्धं प्राजा
पत्यं प्राजापत्यद्वयं चेति ॥ अज्ञानतोर्धमेतत् ॥ गर्भिण्या दो द्विगुणम् ॥ अतिरोगेति कृशत्वादौ तदर्धम् ॥ अत्रयादक्षिणोक्ता सा प्रायश्चि-
न द्वैगुण्ये द्विगुणा अर्धे अर्धापादे पादरूपेत्येवं व्यवस्था बोध्या ॥ अग्निहोत्रिणो वेदपारगस्य होमधेनोः कपिलायाः गर्भिण्याः पुण्य
देशे पुण्यकाले च बुद्धिपूर्वकवधे तु वैश्यवधे वक्ष्यमाणत्रैवार्षिकव्रतम् ॥ एकशतं गावो वृषश्चैको दक्षिणा ॥ एवमन्यान्यपि सहस्रगो
दक्षिणा युतानि गुरुप्रायश्चित्तानि ॥ एवं वधविद्वद्विषये योज्यानि ॥ ॥ अथ पंचविधत्तनिर्णयः ॥ ॥ चेतनोतरव्यापारव्य
वधानमंतरेण प्राणवियोगफलकव्यापाररूपवधनिष्पादकः कर्ता ॥ १ ॥ यस्त्वप्रवृत्तं पुरुषं वेतनादिना प्रवर्त्तयति प्रवृत्तं वा प्रोत्साहय
तिसप्रयोजकः ॥ २ ॥ वध्यस्य फलायनादिनिरोधको नुग्राहकः ॥ ३ ॥ एतां हन्तीति वक्तुं नुमतिदातानिषेधक्षमोऽपि मौनलंबी चा
नुमंता ॥ ४ ॥ उपदेश्यस्य हंतुं हेतुं कोऽमत्याद्युत्सादको निमित्तम् ॥ ५ ॥ प्रयोजकादीनां क्रमेण पादपादहानिरिति शूलपाणिः ॥ आ
ष्टमभागहानिरिति भवदेवः ॥ पैदीनसिः ॥ हंतामंतोपदेशाच तथा संप्रतिपादकः ॥ प्रोत्साहकः सहायश्च तथा मार्गानुदेशकः ॥ आ
श्रयः शस्त्रदाता च भुक्तिदाता विकर्मणाम् ॥ उपेक्षकः शक्तिमांश्च दोषवक्तानुमोदकः ॥ अकार्यकारिणस्त्वेषां प्रायश्चित्तं प्र

कल्पयेदिति ॥ एवं सर्वपापेषु यथासंभवं योज्यम् ॥ ॥ अथ रोधादौ प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ क्षीणायागोरक्षीणत्वम् ॥ रोधनेन
वधेयत्वाभिकगोवधे अज्ञानतो यत्प्रायश्चित्तमुक्तं तस्य पादः ॥ तादृश्यास्तथा भ्रमा बंधनेन वधे तस्य पादद्वयम् ॥ तथा भ्रमात्तु ह
लशकटादावतिकालयोजनेन मरणे तत्पादद्वयम् ॥ अतिदोहेष्वेवं ॥ अंगुष्ठस्थूलहस्तत्रयप्रमाणपलाशदंडनिपातनेन तादृश्यास्तथा
भ्रमाद्वधे संपूर्णम् ॥ उक्तदंडाधिकदंडादिनावधे तद्विगुणमिति केचित् ॥ क्षीणत्वज्ञानेन तु ज्ञानकृतवधविहितं तस्य पादाधिकम् ॥ रो
धश्चात्र रात्रौ रक्षार्थं क्रियमाणरोधातिरिक्ताहारप्रचारनिर्गमरोधः ॥ बंधनं च दृढकुशकाशादिकरज्जुव्यतिरिक्तेन अथवा बंधनम
कालबंधनं च ॥ योजनं च हलशकटादावतिवाहादिना ॥ भवदेवस्तु वैश्यादिस्वामिकगोः क्षीण्यज्ञाने रोधादिनावधे क्रमेण चांद्राय
णपादपादद्वयपादत्रयपूर्णचांद्रायणानि ॥ अज्ञाने तु प्राजापत्यस्यैव पादादिकमित्याह ॥ शूलपाणिस्तु सर्वस्वामिकगोः क्षीणत्वं
ज्ञात्वा प्रवृत्तेन पुंसारोधादिनावधे चांद्रायणपादादिकं ॥ क्षीणत्वाज्ञाने तु प्राजापत्यस्यैव पादादिकमित्याह ॥ चांद्रायणे वृषभसहि
तागौर्दक्षिणा ॥ ताडनार्थमुद्यतं दृष्ट्वा भीत्या कूपदौ निपत्य मृते प्राजापत्यम् ॥ ॥ अथास्थिभंगादिप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ गवा
मस्थिभेदे लांगूलच्छेदे कणशृंगोत्पाटने कटिभंगे चर्मनिर्मोचने च षण्मासाभ्यंतरे मरणे पूर्णप्रायश्चित्तम् ॥ षण्मासोत्तरं मरणे तद
र्थं ॥ जीवने च मासार्द्धम् ॥ गोमूत्रसहितयावकपानं सर्ववर्णानां ॥ एतच्चैकप्राजापत्यसमम् ॥ हलशकटयोर्विप्रेण वृषभवाहने
प्राजापत्यद्वयम् ॥ योषितो द्विगुणं सर्वेषां ॥ समुत्सृष्टगोवृषभयोर्येन केनापि दोहने वाहने च चांद्रायणद्वयम् ॥ कपिलादोहने विप्र

स्याप्येतदेव ॥ उत्सृष्टवृषभगोवधो द्विजस्य कपिला गोवधोक्तं प्रायश्चित्तम् ॥ शूद्रस्य तु विशेषः ॥ वृषभादेरुत्सृष्टत्वे स्वत्वाभावेऽपि भूत
पूर्वस्वत्वमाश्रित्य यत्स्वामिकवृषभादिवधकर्तुः प्रायश्चित्तमुक्तं तत् स्वामिकं तत् द्विगुणं बोध्यं ॥ अंडनाशेऽलिङ्गच्छेदने च मृततुल्य
प्रायश्चित्तम् तदनंतरं मरणे च द्विगुणम् ॥ ॥ अथ पालननिमित्तवधे ॥ ॥ तत्राविभक्तानां भ्रातृणां मध्ये सर्वानुमत्ता एके
न प्रायश्चित्ताचरणे सर्वेषां पापक्षयान्न पृथक् प्रायश्चित्ताचरणम् ॥ तत्र शूद्रस्वामिनो रक्षणभावनिमित्तकवधे यत्किंचिदक्षणा
दिकं केवलं प्राजापत्यं ॥ द्विजस्वामिनस्तु सशिरवं मुंडितस्य त्रिसंध्यावगाहनशीलस्य पूर्वोक्तचर्माद्युतस्य गोव्रजवासिनो दिवारा
त्रंतन्मध्ये स्थितस्य प्राजापत्यम् ॥ अन्येन ब्राह्मणभोजनमनहुत्सहितागौश्वदक्षिणा ॥ इति कर्तव्यता सहितप्राजापत्या शक्तौ
धेनुद्वयं दक्षिणा प्रागुक्तैव ॥ शूलपाण्यादयस्तु सर्वेषां केवलं प्राजापत्यम् ॥ तदशक्तौ एकधेनुदक्षिणा तु प्रागुक्तेत्याहुः ॥ उत्सृष्टवृष
भादिषु स्वत्वाभावात् पालनान्मृतेष्वपि उत्सृष्टुर्न दोषः ॥ अपालनमुत्कृष्टं शीतानिलोद्धंधनशून्यागाराद्यपेक्षाजलादिमज्जनकृपा
दिपतनसर्पविद्युद्धननश्वभ्रपातव्याघ्रादिभक्षणकृतः ॥ एतच्च पालनासमर्पणे ॥ तत्समर्पणे तु पालकस्यैव दोषः ॥ परंतु यावत्का
लं पालकाधीनता तावदेव ॥ अशक्तपालकसमर्पणे तु स्वामिन एव दोषः ॥ एवमिक्षुते लयं चार्थं नियुज्य सन्निधावीक्षणं देवाद्गृहदा
हगृहभंगाभ्यां गोमरणे यद्यभरणादिदोषेण गवां विपत्तौ चार्थप्राजापत्यम् ॥ यदि गोः शक्तिमनपेक्ष्य दत्तभारादिदोषेण मरणं त
दा प्राजापत्यम् ॥ शक्तपालकस्य सन्निधिसत्त्वे कांतारदुर्गृहदाहावटेषु लतापाशाद्याद्युतस्य गोर्यदि मरणं तदा प्राजापत्यपाद ए

वेत्याहुः॥ तथा त्रिहायन पर्यंतवत्सस्यारक्षणेऽपि पाद एव ॥ गोमांसभक्षकाय गोविक्रये चांद्रायणं ॥ यदितस्मै पालकेन धेनवो वि-
क्रियंते तदा तत्तत्स्वामिक गोवधप्रायश्चित्तं प्राजापत्यादिकम् ॥ पालकबहुत्वे तु पालकानामविभक्तानां सर्वेषामेकम् ॥ विभक्तानां
तु पादं पादम् ॥ बहूनां गवामपालननिमित्तवधे पालकस्य द्विगुणम् ॥ तत्रापि बहुकर्तृत्वे प्रत्येकं द्विगुणम् ॥ मालकस्य द्रव्याभावे
स्वामिना द्रव्यदत्ता करणीयं ॥ स्तृच्छ पालकत्वे तु स्वामिना कर्तव्यम् ॥ ॥ अथौषधाद्युपचारे ॥ ॥ दाहच्छेदशिराभेदप्रयो-
गे रूपकुर्वतः ॥ द्विजानां गोहितार्थं च प्रायश्चित्तं मृतौ न हि ॥ इदं चाज्ञानिन आदरेण यथावदुपचारे एव ॥ शास्त्रस्यानादरेण यथाव-
दुपचारे च ॥ प्राजापत्यव्रतमंते धेनुर्दक्षिणा ॥ भिषगपि विरुद्धौषधदानेनाकामतोप्येक गोवधे द्विगुणं गोवधप्रायश्चित्तं चरेदिति
मिताक्षरादौ ॥ अतिदाहेऽप्येतदेवेति केचित् ॥ एवं यंत्रणे गोचिकित्सार्थं गूढगर्भविमोचने औषधस्नेहाहारदामैश्च गवादिमृतौ न
प्रायश्चित्तम् ॥ इदमपि स्वेच्छया गृह्यमाणे एव ॥ हठादधिकं दीयमानमाहारस्नेहादिकं मृतिहेतुश्चेत्पादकृच्छ्रः ॥ एवं नगरग्राम-
दाहेषु अबद्धानां मृतौ पालकस्य स्वामिनश्च न दोषः ॥ बंधने तु पादकृच्छ्रः ॥ एवं व्याधियुक्तानां दंडाभिघातादिनामूर्च्छया भिषगने-
ऽनंतरं गमनग्रासतो यपानैस्तदानीं तनताडनस्य मरणहेतुत्वाभावा निश्चये पूर्वव्याधिनेष्टानां न प्रायश्चित्तम् ॥ यदि पूर्वव्याधि-
युतापि प्रहारजनितपीडयैव ग्रासादिकं न कृत्वं वमयिते तदार्धपादं वा प्रायश्चित्तं भवत्येव ॥ शालादौ गवां मशकादिनिवृत्त्यर्थं धू-
मायाग्निं प्रज्वाल्य पालकादेस्तत्र स्थितौ दैवात्तदग्निना बंधनरहितस्य गवादेर्मरणो दोषाभावः ॥ तत्रानवस्थितौ बंधने वा ना

दहच्छुः शिखलादिस्थिरतरचिह्नकरणेनगोण्यादिवाहनादिभिश्चर्मनिर्मोचनेदोषाभावः॥ मत्तागौर्यदिनिवारयंतंपालकमतिक्रम्य
गर्तकूपादौपतनादिनाम्रियतेतदापिनदोषः॥ शंकारहितेवनादौसतिसन्निधौपालकेऽकस्मादागतव्याघ्रादिनामरणेपिनदोषः॥
पालकस्यतत्रासत्वेतुदोषएव॥ एवंराजसैन्यादिभिः शरादिभिर्ग्रामघातराष्ट्रघातवैश्वभंगातिवृष्टिव्याध्युपद्रववृक्षादिपतना
दिभिरुपद्रुतानामबन्धानांपालकसत्वेमरणेदोषोन॥ पालकासत्वेबंधनेचदोषादुक्तपादः प्रायश्चित्तम्॥ गोहरणेतुअश्वगोभूमि
कन्याश्चहत्वाचांद्रायणंचरेत्॥ क्षुद्रान्यश्वन्समाहृत्यप्राजापत्यंसमाचरेत्॥ इतिजाबाल्युक्तंप्रायश्चित्तम्॥ गोवधोक्तंसर्वेवृषव
धेपि॥ स्त्रीत्वस्याविवक्षितत्वात्॥ दानंतुस्त्रीगवीनामैव॥ विधेयगतत्वेनस्त्रीत्वस्यविवक्षितत्वात्इतिमयूरवे॥ अत्रवपनेविशे
षः॥ पुंसांगोवधोक्तंप्रायश्चित्तपादेकंठादधस्थितांगलोस्त्रांवपनम्॥ अर्धप्रायश्चित्तेऽमश्रूणामंगरोष्णांचशिरःकेशवर्जम्॥ त्रिषा
देगरोमश्मश्रूशिरःकेशानांशिरवावर्जम्॥ पूर्णप्रायश्चित्तेसशिरवंवपनम्॥ स्त्रीणांतुसधवानांवपनंनद्यापिप्रायश्चित्ते॥ किंतुस
बौद्धकेशान्समुद्धृत्यद्व्यंगुलछेदनमात्रंकार्यमितिस्मृत्यर्थसारे॥ ॥ इतिगोवधप्रायश्चित्तनिर्णयः॥ ॥ अथब्राह्मेप्राय-
श्चित्तनिर्णयः॥ ॥ ब्राह्म्यश्चपंचदशैकविंशतिवर्षरूपे षोडशद्विविंशतिचतुर्विंशतिवर्षरूपेवाब्राह्मणक्षत्रियवैश्योपनयनका
लेउपनयनाभावात्॥ तत्रयस्योपनयनेन्नाद्यभावेनतत्कालातिक्रमस्तस्यसाधारणोक्तचांद्रायणादिचतुष्टयान्यतमंशक्त्य-
नुसारेणकृत्वोपनयनंकार्यम्॥ अनापदियस्यतदतिक्रमस्तस्यमानवंचैमासिकम्॥ तदसमर्थस्यसशिरववपनपूर्वकमेवविंश

तिरात्रं प्रसूतिमात्रं यावकपानं पंचविप्रभोजनं च ॥ यस्य षोडशादिवर्षादूर्ध्वमप्यनापदि बुद्ध्या तदतिक्रमस्तेन म सहयं यावकपानं
मासं पयो मासा र्द्धमा मिक्षाष्टरात्रं घृतं षट्परात्रमयाचितं त्रिरात्रमभक्षता अहोरात्रमुपवास इत्यु दालकव्रतमुकार्यम् ॥ यस्य पितृपि
तामहावजुपनीतौ तस्य संवत्सरं भैक्ष्याशनगुरुशश्रूषादिरूपब्रह्मचर्यव्रतम् ॥ तत उपनयनम् ॥ ततो यावता पुरुषाणां उपनयनं ता
वत्संख्याकवर्षपर्यंतं प्रायश्चित्तार्थं यदंतियच्च दूरक इत्यादिसमपावमानीभिः येन देवाः पवित्रेणेति यज्ञपवित्रारव्येन कथानश्चित्र
आशुव इति सामपवित्रारव्येन हंसः शुचिषदित्यनेनेत्येतैर्मंत्रैः स्नानं ततो ध्याप्यता ॥ यस्य तु प्रपितामहादीनामुपनयनं नानुस्मर्यते
॥ तस्य द्वादशवार्षिकं पूर्वोक्तं ब्रह्मचर्यम् ॥ ॥ ततः उपनयनं ॥ ॥ ततः पुरुषसंख्याकाब्दपर्यंतमुक्तमंत्रैः स्नानम् ॥ तदनंतरमप्यस्य
गार्हस्थ्यमात्रोपदेशो नाध्यापनं नापिव्यवहारः ॥ तज्जन्येतु स्वकालातिक्रमप्रायश्चित्तमात्रं कृत्वा यथाकालमष्टमादिवर्षसंस्कारः
॥ अस्याध्ययनादिकं भवति ॥ ॥ इति ब्राह्म्यताप्रायश्चित्तं ॥ ॥ अथ स्तेयप्रायश्चित्तम् स्तेयं चौर्यम् ॥ तच्च विप्रस्वामिकस्वर्ण-
तत्समव्यतिरिक्तमेवोपपातकं ॥ स्वर्णादिचौर्यस्य महापापत्वात् ॥ तत्र विप्रस्य विप्रस्वामिकं दशकुं भपरिमितं ध्यानं वा तसुरिप्रितं तंडुलायनं वा त
तुल्यमूल्यं वा ताम्रजतादिकं वा अमत्यापहर्तुस्त्रै मासिकं गोवधव्रतम् ॥ गोचर्मगोसेवादितद्विशेषरहितं कार्यम् ॥ मत्याभ्यासे
वाहृच्छब्दम् ॥ क्षत्रियादेर्हर्तुः पादपादहासः क्षत्रियस्वस्थतावता कामतोपहारेषाणमासिकम् ॥ वैश्यस्वेत्रै मासिकम् ॥ शूद्रस्वे
चांद्रम् ॥ ॥ कुंभपरिमाणंतु ॥ ॥ अष्टमुष्टिभवे किंचित्किंचिदष्टौ च पुष्कलम् ॥ पुष्कलानि च चत्वारि आटकः परिकीर्तितः ॥

आदकानिचचत्वारिद्रोणइत्यभिधीयते ॥ दशद्रोणाभवेत्तरवारीकुंभोपिद्रोणविंशतिरिति ॥ स्मृत्यर्थसारेतुकुंभः पंचसहस्रपल
परिमाणइति ॥ सार्द्धशतद्वयपणमूल्यक्षत्रियस्वामिकगृहक्षेत्रभूमिवापीकूपतडागादिपानीयरसानां तत्स्वामिकस्यनिक्षेपस्य
तावन्मूल्यरजतवस्त्ररत्नादेश्वनारीनराश्वानां चापहारेचांद्रम् वैश्यमृदस्वेतादृशेतादृशेपूर्वोक्तक्रमेणचांद्रार्धतत्पादौ ॥ विप्रस्वे
तादृशेस्वर्णस्तेयसमम् ॥ तेन षडब्दम् ॥ स्वर्णस्तेयसमवदिति स्मृत्यर्थसारे ॥ अत्र षडब्दन्यूनं कल्प्यम् ॥ त्रपुसीसलोहादिद्रव्या
णामल्पप्रयोजनानां सार्द्धशतद्वयपणपंचदशांशमितानां हर्तुः सांतपनम् ॥ एकवारभोजनपर्यासानां भक्ष्यभोज्यपानादीना
मपहारे तत्सममूल्यकानां यानशय्यासनोपानहपुष्पफलमूलपर्णमृद्गांडमधुमांसौषधस्फगंधद्रव्याणामपहारे पंचगव्येनाहो
रात्रां द्विवारभोजनपर्यासनदपहारे त्रिरात्रंतत् ॥ त्रिरात्रभोजनपर्यासाहारमूल्येप्येतदेव ॥ तृणकाष्ठद्रुमशकान्नगुडतेलच
र्मणां त्रिभोजनमूल्यानां हरणेप्येतदिति स्मृत्यर्थसारे द्वादशाहारपर्यासब्राह्मणस्वामिकमणिसुक्ताप्रवालताम्ररजतशरवस्तु
क्तिलोहकांस्योपलापहारे द्वादशाहंकणान्नतात्रिभोजनपर्यासाहारमूल्यकार्पासकीटजजीर्णाहिशफैकशफपशुरज्जुपक्षि
णां अपहारे एक उपवासः ॥ अथ हंपयः पानं वा गजाश्वभूमिकन्याहरणे षडुपवासः ॥ अप्यासेचांद्रायणम् ॥ षण्मासं गोमूत्रयाव
काहारोवा ॥ एवं पुस्तकादिचौर्येष्वपि हियमाणाल्पत्वबहुत्वाभ्यां प्रायश्चित्तादिकल्प्यम् ॥ देवद्रव्यापहारे ब्दम् ॥ यस्य वर्ण
स्य वृत्तिर्यो हरेत्स गह्वर्णवधप्रायश्चित्तं पादोनं कुर्यात् ॥ अत्र सर्वत्र सकृदभ्यासद्रव्याल्पत्वमहत्वे देशकालस्वाम्यपहर्तृगुणवैगु-

ण्याद्यपेक्ष्यप्रायश्चित्तगुरुलघुताज्ञेया ॥ इदं च प्रायश्चित्तमपहतद्रव्यस्वामिने तत्द्रव्यं दत्तं वकार्यं सति स्वामिनि ॥ वैदिकाग्निभ्यः
 काष्ठंगवेतृणंहर्तुः पांथद्विजस्येक्षु द्वयं मूलकद्वयं च कणकव्रीहिगो धूमयवमुद्गमाषाणां मुष्टिं क्षेत्राद्वरतः स्वाम्यनिषिद्धस्य स्तेय
 दोषो नेति मयूरवे ॥ ॥ इति स्तेयप्रायश्चित्तानि ॥ ॥ अथ ऋणानपाकरणे प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ यज्ञाध्ययनप्रजारूपाणां दे
 वर्षिपितृऋणानां अनपाकरणं आत्मपितृ पितामहादिभिरुत्तमर्णात् गृहीतानां धनानां अदानं च तत् ॥ तत्र यज्ञब्रह्मचर्याद्यकरणरूप
 देवऋष्यादिऋणे उपपातं कसामान्योक्तं चांद्रादिष्वेकं शतत्याकार्यम् ॥ सर्वथा तदसंभवे वर्षांते वैश्वानरेष्टिः कार्या ॥ सा च स-
 त्याधानादिना तदधिकारे तदकरणे प्रतिवर्षं कार्या ॥ उत्तमर्णऋणादाने तु कालविलंबादिप्रयुक्तमेतच्चान्द्राद्यन्यतमं प्रायश्चित्त
 उत्तमर्णाय तद्द्वन्द्वं कार्या सति धने ॥ ॥ अथानाहिताग्निताप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ सा च सत्यधिकारे ग्न्याधानाभावः तत्र व-
 र्षापूर्तो प्रतिमासं त्रिरात्रम् ॥ ततः प्रत्यहं चान्द्रादिष्वेकं शतत्याकार्यम् ॥ अनापदितुत्रैमासिकम् ॥ पितर्यनग्नावाधातुरयश्च रि-
 यषुश्च सतस्य ब्राह्मणपशुकार्यः ॥ औपासनाग्न्यसंधाने आवर्षं प्रतिमासं उपवासः ॥ अष्टे चान्द्रादिष्वेकं ॥ यद्वा प्रथमं वर्षं कृच्छ्रः
 ॥ द्वितीयेति कृच्छ्रः ॥ तृतीयेति कृच्छ्रः ॥ ततश्चांद्रम् ॥ मयूरवे इदं ज्येष्ठस्यैव तच्च दायकालदायाद्यकालगृहपतिमरणरूप
 कालत्रयातिक्रमे ॥ कनिष्ठस्य तु सति ज्येष्ठे औपासनाग्निरहिते अनधिकारादेव न प्रायश्चित्तं ॥ एवं पितरि नादृशोक्तस्यापि ॥
 ॥ अथापण्यविक्रये प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ अपण्यस्य लवणादेर्विक्रयो हि सः ॥ तत्र सफराविक्रये सौम्यं कृच्छ्रं चतुष्टयम् ॥ गु

इति लपुष्प फल मूल पक्वान्न विक्रये सौम्य कृच्छ्रः ॥ मत्स्या प्राजापत्यम् ॥ लाक्षालवणामधुमांस तैल क्षीर दधित क्रघृत गंध चर्म रक्त व
स्त्र तिलाद्यन्यतम विक्रये चांद्रम् ॥ मत्स्याभ्यासे तत्र त्रयम् ॥ अमत्स्या सह दुपवासः ॥ पयः पायसा पूपेक्षुरस गुड खंडादीनां स्नेह प-
क्वानां च विक्रये पराकः ॥ पूगमंजिष्ठा खर्जूर द्राक्षाणां प्राजापत्यम् ॥ पनसस्य त्रिदिनम् ॥ कदली नीर नारी केलजं बीर बीज पूरक नारंगा
णां पाद कृच्छ्रः ॥ कर्पूरादेरर्ध कृच्छ्रः ॥ कस्तूरिकादीनां कृच्छ्रः ॥ ऊर्णा केशकेसरिणां भूधेनव नडु हाशम शस्त्राणां च विक्रये चांद्रम् ॥ अभक्ष्य
मांस तदस्थि शृंग नख शुक्ति हिं गुग्गुलु सर्व रस हरिताल मनः शिलांजन लवण क्षार मणि मुक्ता प्रवाल वैणव वेणु मृन्मयानां तस कृच्छ्रः
॥ अमत्स्या सह दुपवासः ॥ विष शस्त्र गोनीली कौशेय विक्रये प्राजापत्यम् ॥ कृष्ण पीतादिवस्त्र कृष्णाजिन कृष्ण वस्त्र विक्रये च्यहम्
॥ गज विक्रये चांद्रम् ॥ खराश्वाश्चतुरकराणां विक्रये पराकः ॥ नारी विक्रये चांद्रम् ॥ पुरुष विक्रये तद्वयम् ॥ कन्या पुत्र विक्रये त-
द्वयं द्विगुणम् ॥ एकाहा हृद विक्रये चांद्रम् ॥ अंगानां विक्रये पराकः ॥ स्मृतीनां कृच्छ्रम् ॥ इति हासपुराणानां सांत पनम् ॥ रहस्य पं-
चरात्राणां कृच्छ्रः ॥ इतर विद्या मात्रस्य पाद कृच्छ्रम् ॥ सोम विक्रये उक्त प्राण्यतिरिक्त प्राणि विक्रये च तस कृच्छ्रः पुनरुपनयनं च
तुषकपाल भस्म रोम पिण्याकानां प्राजापत्यम् मधूच्छिष्ट पुसी सह कृष्ण लोहोदुंबर खड्ग पात्र गोधूम विक्रये महा सांत पनम् ॥
आगमतडा गोदपान पुष्करिणी स्फुल्लतं विक्रये त्रिषवण स्त्रीया अधः प्रायी चतुर्थे काला हारो गायत्री दश सहस्रं जपन संवत्सरेण शु-
ध्येत् ॥ हीनमान हीनोन्मानाभ्यां विक्रयेऽन्यमिश्रिताः न्यवस्तु विक्रये चैवम् ॥ तत्र मानं प्रस्थादि ॥ उन्मानं तुलादि ॥ विषम तुलादि

धारणोर्ध्वकृच्छ्रः॥ निगडादिविक्रये प्राजापत्यम् ॥ प्रतिश्रयोद्यानसभाप्रपादिविक्रयेन सहकृच्छ्रः॥ अत्र सर्वत्र दंडशास्त्रपर्यालो
चनेन प्रायश्चित्तन्यूनाधिक्यं योज्यम् ॥ तिलमैलदधिक्षौद्रलवणद्राक्षामघमांसपक्वान्स्त्रीपुरुषहस्त्यश्वगोवृषभगंधरस
क्षौमहृष्णाजिनसौमनीलोविक्रयात्सद्यःपततिविप्रः॥ प्रायश्चित्तं त्वकामकृते ॥ एतत्सर्वमापदि वैश्यवृत्त्या जीवतो विप्रस्यैव ॥ अ
नापदितु वैश्यभिन्नानां सर्वेषामेव ॥ शूलपाणिस्तु ॥ आपदि शूद्रस्यैव दोषाभावः ॥ क्षत्रियस्यापि भवत्येव प्रायश्चित्तमित्याह ॥
शूद्रस्याप्यपि मधुचर्मलाक्षाक्षरा मांसानां विक्रये दोष एव ॥ तिलगोधूमादीनां तु क्रीतानां विक्रय एव दोषः ॥ कृष्युत्पादितानां वि
क्रये तु नेति बोध्य इदं च प्रायश्चित्तं जातं तत्तद्विक्रयार्जितधनोत्सर्गपूर्वकं कार्यमनापदि ॥ ॥ इत्यपण्यविक्रये प्रायश्चित्तम् ॥
॥ अथ परिवेदने प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ अकृतविवाहो यजोनुजेन प्रागात्मनो विवाहं कुर्वतातिक्रांतः सपरिवितिः स च प्राजापत्य
मृचत्वारिकनीयसा पूर्वपरिणीतां तेन दत्तामुदहेत् ॥ तस्यैव हि सा भार्या नानुजस्य ॥ अशास्त्री यत्वा तद्विवाहस्य ॥ अनुजश्च यु
त्क्रमेण विवाहजन्यदोषवान् परिविदानः परिवेत्ता चोच्यते ॥ अयममत्या चेतदाचां द्रादिष्वेकं कृत्योदांज्येष्टाय दत्त्वा पुनरन्यामुदहे
त् ॥ यद्वा तामेव ब्रह्मचर्योदितभैक्षवत्पुरुं परिभवपरिहारार्थं निवेद्य तेनानुज्ञातां पुनस्तामुदहेत् ॥ इदमेव युक्तम् ॥ मत्या
चेत्तत्रैमासिकं ॥ अकामंतश्चेत्कृच्छ्राति कृच्छ्रौ कृत्वैव कुर्यात् ॥ इदं कन्यापित्रादिदत्तोद्वाहे देशांतरे स्थिते ज्येष्ठे कृतविवाहो सा
वितिभ्रांतिमतः परिवितुः ॥ कन्यापित्राद्यपरिज्ञाने तत्पित्रादिभिरदत्तांबलात्कारादिना कामतो ज्ञात्वा चोद्बोद्धुरब्दं प्राजाप

त्यादि प्रायश्चित्तपूर्वकं पूर्वोक्तम् ॥ परिवेत्तुरब्दविषयेपरिवित्तस्यज्येष्ठस्यद्वौकृच्छ्रौपरिवेदनीयायाः कृच्छ्रः पित्रादेर्दातुः कृच्छ्र-
निकृच्छ्रौ ॥ परिकर्ता तद्याजकस्तस्यचांद्रायणम् ॥ इदं निर्गुणेज्येष्ठे ॥ गुणवतिज्येष्ठे बुद्धिपूर्वकपरिवेदनेपरिवेत्तादयः परिक-
र्त्ताः सर्वेपतिताः संवत्सरप्राज्ञापत्यैः शुद्धेयुः ॥ दत्तकादीनांतुनायंदोषः ॥ भिन्नोदरेचपितृव्यतनयेतथा ॥ दाराग्निहोत्रसं-
योगेनदोषः परिवेदनइतिगौतमस्मरणात् ॥ भिन्नोदरइतिसापत्न्यभ्रातृविषयम् ॥ दत्तेचैतिजनककुलेज्येष्ठभ्रातृसत्वे-
पिनदत्तकस्यविवाहादौपरिवेत्तृत्वंनापिज्येष्ठस्यपरिवित्तित्वमित्यर्थः ॥ पितृव्यतनयेइतिदेवरेणोत्यादितस्यभ्रातुः क्षेत्रज-
पुत्रस्यविवाहादौदेवरपुत्रादेः परिवेत्तृत्वादिकंनेत्यर्थः ॥ एवंज्येष्ठायामनूदायांयाकनिष्ठाविवाहितासाग्रेदिधिषुः ज्येष्ठानु-
दिधिषुः ॥ तत्राग्रेदिधिषुपतिः कृच्छ्रं कृत्वा पुनस्तामेवोदहेत् ॥ दिधिषुपतिस्तु कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ कृत्वा कनीयस्याः पत्यैतांनिवे-
द्यतस्मै नत्वातेनानुज्ञातस्तांपुनरुद्वाहयेत् ॥ एवंकन्ययोर्योज्यम् ॥ ज्ञानकामकारबलात्कारादिविषयेपूर्वोक्तंसंवत्सरादि-
कंव्यवस्थयायोज्यम् ॥ ॥ अथानाहितानितायांप्रायश्चित्तं ॥ ॥ अनाहिताग्नौज्येष्ठेतुकनीयानादधीतचेत् ॥ पर्या-
धाताकनिष्ठः स्यात्ज्येष्ठः पर्याहितः स्मृतः ॥ तयोः संवत्सरव्रतम् ॥ इदंज्ञात्वाकामतःकरणे ॥ अन्यथाप्राग्वद्योज्यम् ॥ कृत्वाबृ-
षलीपतिविरक्तसैन्यस्तातिविशेजडमूकगरदबधिरकुल्लवामनपंगुवृद्धतस्करविवाहानिच्छुभ्रदुस्तुल्यमृतभार्याणांपरि-
वेदनेदोषेन ॥ एवंधनेकृष्यादौवेश्यायांवासत्त्यादाराग्निहोत्रानिच्छुपरिवेदनेपि ॥ धनधर्मीविद्यार्जनार्थदेशांतरस्थेज्येष्ठे-

द्वादशवर्षप्रतीक्षा ॥ कार्यंतरार्यदेशांतरस्येदशवर्षे ॥ ॥ इतिपरिवेदनप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ अथभृतकायनादौप्रायश्चित्तम् ॥
 पणपूर्वकाध्यापकादध्ययनग्रहणभृतकाध्ययनम् ॥ पणपूर्वकमध्यापनंचभृतकाध्यापनम् ॥ तत्कर्तारोपयसाब्राह्मीसूवर्चला
 त्रीन्यक्षान्नियतंपिबेतां ॥ अनापदिशक्त्याद्यपेक्षयाचांद्रोदिवेकं ॥ अनुप्रयोगप्रदानेप्येवं ॥ उत्कर्षहेतोरधीयानस्यकिंपवसिना
 शितंत्वयेत्येवं ॥ पर्यनुयोगोनुप्रयोगदानं अनुप्रयोगप्रदाताभ्यासेपातित्यमाहुः ॥ इतिभृतकाध्ययनादिप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ अथ
 पारदार्येप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ पारदार्येचगुरुतत्पंतदातिदेशिकतत्समव्यतिरिक्तपरस्त्रीगमनरूपम् ॥ पुरुषांतराव्यभिचा-
 रितांजातिमात्रविप्रांक्रतौवियोगत्वापूर्वोक्तवार्षिकब्रह्मचर्यव्रतम् ॥ धर्माधिकर्मशीलत्वादिगुणशालिनीतादृशीगंतुर्विप्र-
 स्यद्विवार्षिकंप्रायश्चित्तम् ॥ श्रोत्रियपत्न्यातादृश्यात्रिवार्षिकंतत् ॥ ताभिर्यदिद्रव्यदत्तंभवेत्तहितसंत्यज्यप्रायश्चित्तम् ॥ द्विवि-
 चतुर्वारगमनेक्रमेणद्वित्रिचतुर्गुणं ॥ अग्रंचपातित्यम् ॥ एवंद्वितीयतृतीयादिगमनेपि ॥ शूलपाणिमिताक्षरादयस्तु ॥ एकस्यामे-
 वद्वित्रिवारगमनेपूर्वोक्तमेवपादहान्येतिप्रोचुः ॥ क्षत्रियादीनांस्वस्ववर्णासंगमनेपादहानिः ॥ विप्रस्यक्षत्रियादिस्त्रीषुद्विवा-
 र्षिकत्रिवार्षिकषाण्मासिकानिगुणवतीषु ॥ शूद्रस्यपरकीयायांगुणवत्यांशूद्रांगंतुः षाण्मासिकं ॥ अकामतः सर्वत्रैतदर्थम् ॥ स-
 भर्तृव्यतिरिक्तसवर्णेकपुरुषगामिन्यांगंतुः पूर्वोक्तमेवपादहान्याकायम् ॥ पुरुषद्वयगामिन्यां द्विपादहानिः ॥ पुरुषत्रयगामिन्यां
 त्रिपादहानिः ॥ पुरुषचतुष्टयगामिन्यांस्वैरिणीसंज्ञकायांविप्रायांगंतुःस्वहोपवासपूर्वकंपृतपात्रदानम् ॥ तादृश्यांक्षत्रिया-

यांउपवासत्रयपूर्वकमादकयवदानम् ॥ वैश्यायांगंताचतुर्थकालाहारोविप्रान्मोजयेत् ॥ शूद्रायांगंतुः सचैलस्मानपूर्वकंउदकुंभ-
 दानम् ॥ पंचमादिगामिन्यांबंधकीसंज्ञायांअष्टमुष्टियवदानम् ॥ तादृश्यांशूद्रायांविप्रस्योदकुंभदानम् ॥ क्षत्रियायांपेनुदानम् ॥
 वैश्यायांवस्त्रदानम् ॥ अश्व्यासेप्रायश्चित्तावृत्तिः ॥ षोडास्तुविप्रादेः क्षत्रियादिगमनस्यैवार्धाधार्दिहानिमाहुः ॥ अनृतौजातिमा-
 त्रविप्रांविप्रांगत्वामानवंत्रैमासिकंकुर्यात् ॥ इदृशक्षत्रियादिस्त्रीषुक्रमेणद्वैमासिकचांद्रायणमासिकानि ॥ क्षत्रियादीनांस्वस्व-
 वर्णास्वनृतौगमनेद्वैमासिकान्येव ॥ आसृगर्भोत्पत्तौतुतत्तद्विषयेसर्वत्रोक्तमेवद्विगुणंकार्यम् ॥ शूद्रायांगर्भोत्पत्तौतुत्रीणिवर्षा-
 णिचतुर्थकालेनक्तंभुंजीत ॥ विप्रस्यानिच्छंतीषुविप्रादिस्त्रीषुगंतुरनुक्रमेणगोघ्नत्रैमासिकद्वैमासिकचांद्रमासिकानि ॥ गोभिन्ना-
 स्मृतिर्यग्योनिषुमहिषीगर्दभादिषुगमनेसचैलस्मानंगोभ्यस्तृणभारदानंच ॥ एकउपवासोवा ॥ कामतोभ्यासेकच्छूपादम् ॥ अ-
 त्यंताभ्यासेप्राजापत्यम् ॥ शुनीगमनाभ्यासेअतिकृच्छुः ॥ गविसकृद्गमनेउपवासत्रयपूर्वकंगोदानम् ॥ कामतस्तुत्रैमासिकंगोघ्न-
 व्रतम् ॥ कामतोभ्यासेप्राजापत्यंत्रैमासिकंच ॥ कामतोत्यंताभ्यासेसंवत्सरव्रतम् ॥ आजन्मात्यंताभ्यासेगुरुतल्पसमंरजकच-
 र्मकारबुरुडकैवर्तमेदभिल्लाः सप्तांतेवसाधिनस्तोषांस्त्रीषुव्याधयेत्तूषणटवेणुजीविकापालकस्लेच्छादिस्त्रीषुचविप्रस्यचका-
 मतः सकृद्गमनेचांद्रद्वयम् ॥ अमत्यापराकश्चांद्रा ॥ वैतः सैकात्प्राकृनिवृत्तौकार्यम् ॥ एतदभ्यासेतुकाथावृत्तिः ॥ आस्वेवका-
 मतोभ्यासेकच्छूपादम् ॥ अज्ञानात्तथाभ्यासेचांद्रद्वयं ॥ गर्भोत्पत्तौत्रैवार्षिकं ॥ अज्ञानतआसृचतुर्विंशतिवारंगमनात्यातित्यं ॥ -

ज्ञानतस्तदर्थदितिगोडाः ॥ संवत्सरादर्वाकृज्ञानतोद्वादशधागमनादज्ञानतश्चतुर्विंशतिवारंगमनाभ्यासेचद्वौमासौभौक्ष्यभुकद्वौ
मासौगोमूत्रयावकभुकद्वौमासौपंचगव्याशी ॥ एवंषण्मासाच्छुध्यति ॥ अंत्यजवत्शौण्डिकादिस्त्रीषुयोज्यम् ॥ अमत्यासकृद्वक्ष्य-
माणचांडालादिस्त्रीषुगमनेषडब्दं ॥ गर्भोत्पत्तौद्वादशवार्षिकं ॥ ज्ञानतोभ्यासेवाग्निप्रवेशादिनामरणमेव ॥ क्षत्रियादीनांपादहा-
निः ॥ ज्ञानेतुसर्वेषामरणमेव ॥ अनुपनेतृभ्रातृजायायामत्यासकृद्रमनेचांद्रम् ॥ मत्याक्रियासिद्धेः प्राकृनिवृत्तौचांद्रम् ॥ मत्या-
क्रियासिद्धिपर्यंतंसकृद्रमनेअमत्याभ्यासेचसंवत्सरंविप्रकुलेभौक्ष्यं ॥ मत्याभ्यासेतुगुरुतत्त्वसमं ॥ एतदेवानुपनेतृपितृव्यमातुलजा-
ययोःविधवास्तुपरस्त्रीषुगमनेरुच्छाधिकंतत्तत्पूर्वोक्तंप्रायश्चित्तम् ॥ आसुरजस्वलास्रगमनेप्रकीर्णकप्रकरणोत्तरजस्वलाप्राय-
श्चित्तैःसहतेषांसमुच्चयः ॥ तत्राप्यधिकेनन्यूनस्यप्रसंगात्सिद्धिः ॥ साम्येतुतत्रं ॥ यत्तुरजस्वलागमनमतुपातकमितितत्तादृश्यां
श्रोत्रियपत्न्याकामतोभ्यासेबोध्यम् ॥ ॥ अथस्त्रीणांप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ यत्पुंसः पारदार्येषुतच्चैर्नाचारयेद्व्रतमिति ॥ स्त्री-
णामर्धइतितुस्त्रीपुंससाधारणव्रतोपदेशविषयं ॥ इदंचस्त्रीणांसमानेषुउत्तमेषुवावर्णेषुइच्छापूर्वकव्यभिचारएव ॥ अनिच्छं-
त्यास्तुमलिनायाः अधःशयानायाः पिंडमात्रोपजीविन्यागृहेभर्त्रागुप्तमवरुद्धायाः रुच्छंपराकोवाशक्त्यपेक्षया ॥ अभ्यासेचां-
द्रम् ॥ अकामतोब्राह्मण्यावेश्यक्षत्रियगमनेमासंतदर्थंचक्रमेणगोमूत्रयावकपानं ॥ ज्ञानतस्तुसकृच्छंचांद्रद्वयम् ॥ सकृच्छं-
चांद्रमेकंचांद्रंचक्रमेण ॥ अनिच्छंत्याः स्वपतिभ्रांतिमत्यावाभूद्गमनैरेतः संकात्प्राकृनिवृत्तौसकृच्छंचांद्रम् ॥ रेतः सेकेस-

कृच्छ्रं चांद्रत्रयं ॥ बुद्धिपूर्वकं गर्भपर्यंतं क्षत्रियवैश्यगमनाभ्यासे ; निच्छया क्षत्रियवैश्यगर्भप्रसवे च कृतचिन्हाया निर्वसनम् ॥ -
शूद्रविषये तु कामतः संभवे गर्भानुपत्तावपि अनिच्छयोत्पन्नगर्भस्त्वावेपि च तथा निर्वसनम् ॥ तादृक् क्षत्रियाया वैश्यगमने सकृ-
च्छ्रं चांद्रायणं ॥ शूद्रसंगमे सकृच्छ्रं चांद्रद्वयम् ॥ वैश्यायास्तादृश्याः शूद्रसंगमे सकृच्छ्रं चांद्रम् ॥ शूद्रायाः शूद्रगमने प्राजापत्यम् ॥
अज्ञानतः क्षत्रियायाः विप्रक्षत्रवैश्यगमनेषु क्रमेणार्द्धकायकायाति कृच्छ्राणि ॥ वैश्याया विप्रक्षत्रियवैश्येषु गमने कृच्छ्रपाद कृ-
च्छ्रार्द्धकायानि ॥ शूद्राया विप्रक्षत्रियवैश्येषु अहोरात्रत्रिरात्रार्द्ध कृच्छ्राणि ॥ विप्राया गभोत्पत्तौ तत्प्रसवे च विप्रगर्भे पराकः ॥ क्षत्र-
गर्भे चांद्रं ॥ वैश्यगर्भे संपराकं चांद्रम् ॥ इदमकामतः ॥ कामतश्च द्विगुणम् ॥ सर्वत्र प्रागुक्तेन समुच्चय इत्युक्तं ॥ यदा शूद्रगर्भ-
प्रसूते तदा त्यागः पतितत्वात् ॥ केचिद्विप्रायाः शूद्रगर्भस्त्वावेपाते च चांद्रत्रयम् ॥ कामतो द्विगुणमित्याहुः ॥ एवं क्षत्रियवैश्यस्त्रि-
योर्विप्रादिगर्भे पादपादपादन्यूनम् ॥ यदा त्वाहितगर्भा एव च्यभिचरं तितदा गर्भबाधशंकाया दशमासोत्तरप्रसवे सति प्राय-
श्चित्तमाचरेयुः ॥ गर्भस्थतु न दोषः ॥ तच्च मासं यावत्कपानं ॥ यदा त्वोद्धृत्या तस्त्रियः प्रायश्चित्तं नेच्छंति तदा तासां नासाकर्ण-
ादिकर्तनं ॥ यदा विप्रस्त्री प्रागुक्तरजकादीनां मासतो गच्छंति तदा चांद्रत्रयम् ॥ चांडालाद्यंतं वसाधिगमने तु चांद्रचतुष्टयम् ॥ -
मत्यादिगुणम् ॥ रेतः सेकात् प्राकृनिवृत्तौ चांद्रमेव ॥ गर्भोत्पत्त्यनंतरं अंत्यजगमने तु प्रसवोत्तरमेव प्रायश्चित्तम् ॥ तदनुष्ठा-
नं यावत् पृथगवतिष्ठेत् ॥ न तु गृहे प्रचरेत् ॥ तच्च सार्द्धं कृच्छ्राब्दं हिरण्यं वा सोधेनुर्वा दक्षिणा ॥ इदमकामतः ॥ मत्यात्यजसंग-

मेतु मरणाच्छुद्धिः ॥ रजकादितोगर्भोत्पत्तौ च त्याग एव ॥ प्रायश्चित्ताकरणे तु पुल्लिंगेनांकनीयावध्येत्यन्ये ॥ अनिच्छंत्या बलादा तु
 लोभ्येन व्यभिचारे कृच्छ्रम् ॥ द्विर्भोगोपराकः ॥ त्रिरैन्दवं ॥ रेतः सेकात् प्राक्निवृत्तौ उपवासत्रयम् ॥ एवं बन्दिग्राहं गृहीत्वा बलादुक्ता
 याः सांतपनम् ॥ तथा त्यजाद्यपभोगाभ्यासे त्याग एव ॥ मनसा भर्तुरभिचारे त्रिरात्रं ॥ क्षीरोदभोजनमधः शयनं चतुर्यहनि अ
 प्सु मग्नायाद्द्वविंशत् अधिकचतुःशतावृतगायत्रीमंत्रेणाभिषेकः ॥ वाचाभिचारे मासं क्षीरोदनमन्यत् प्राग्वत् ॥ रजोदर्शने तु ने
 नैव वाचिकमानसिकव्यभिचारशुद्धिः ॥ प्रायश्चित्तं तु रजोदर्शनात् प्राक् व्यवहार्यत्वमिहये ॥ पतिघ्न्याः गुरुशिष्यादिगर्भाया
 कृतचिन्हायाः गृहान्निर्वासनमेव ॥ इदमपि प्रसवे एव न तु स्वाबादौ ॥ अन्यगर्भायास्तु यावत् प्रायश्चित्तं गृहे निरोध एव ॥
 शूद्रस्य विप्रस्त्रीगमने वीरणकुशवेष्टितस्याग्नौ दहनं विप्रस्त्रियास्तु वपनं कारयित्वा सर्पिषाभ्यज्य नग्नां स्वरमारोप्य राजमार्गं
 भ्रामयेत् ॥ ततः पूता भवेत् ॥ वैश्यस्य लोहितदर्भे वैष्टितस्याग्नौ प्रक्षेपणम् ॥ विप्रायाः प्राग्वत् ॥ क्षत्रियस्य शरपत्रे वैष्टितस्य त
 त् ॥ विप्रायाः पूर्ववत् एवं वैश्यस्य राजकन्यायां शूद्रस्य राजन्यवैश्यस्त्रीगमनेऽपि ॥ ज्ञानतश्चापूर्वकसंगमे इदम् ॥ अकाम
 तः स्वभार्यायाभ्रांत्या शूद्रस्य विप्रस्त्रीगमने द्वादशवार्षिकं ॥ वैश्यस्य नववर्षम् ॥ क्षत्रियस्य षड्वर्षम् ॥ एवं शूद्रस्य क्षत्रियवै
 श्यस्त्रीगमने षड्वार्षिकं वैश्यस्य क्षत्र्यस्त्रीगमनेऽपि षड्वर्षम् ॥ एतदपि गर्भानुत्पत्तौ द्विगुणम् ॥ शूद्रस्याकामतोऽत्यंतव्यभिचा
 रिविप्रस्त्रीगमने मासं गोमूत्रयावत् कृत्वा ॥ वैश्यक्षत्रिययोः कृच्छ्रं सांतपनम् ॥ ॥ इति पारदार्योपपातकप्रायश्चित्ता-

नि॥ ॥ अथपरिविनिवार्धुष्यलवणप्रायश्चित्तानि॥ ॥ कनीयसिद्धतविवाहेज्येष्ठस्यविवाहरादित्यंपारिविंतांतद्वाप्य
 रिविचिस्तत्प्रायश्चित्तंपरिवेदनप्रकरणएवोक्तम्॥ वार्धुष्यंनिषिद्धं दृष्ट्युपजीवनंतत्रचांद्रादिष्वेकं त्रैमासिकं वाजातिशक्ति
 गुणाद्यपेक्षयायोज्यम्॥ लवणक्रियालवणोत्पादनंतत्राप्येवं बोध्यम्॥ ॥ इतिपरिविनिवार्धुष्यलवणक्रियाप्रायश्चि
 त्तानि॥ ॥ अथस्त्रीशूद्रवैश्यक्षत्रवधेप्रायश्चित्तानि॥ ॥ तत्रनात्रेय्याअगर्भिण्यास्त्रियावधःकामतागुणवत्तरव्रा
 ह्मणीवधेविप्रस्यषड्वार्षिकंब्रह्महत्याव्रतम्॥ क्षत्रियवैश्यशूद्रजातिस्त्रीवधेतदर्धतदर्धतदर्धानि॥ अमत्याचेत्सर्वव्रतत्त
 दर्धं॥ सापत्नमातृभगिनीरुषाभार्याद्यतिप्रत्यासन्नगुणवत्तरवधेप्येतदेव॥ निर्गुणवरसापत्नभगिनीपितृष्वसृमातृष्व
 सृमातुलानीपितृव्यजायाभ्रातृव्यजायाश्चशूणांवधेएतदेवपादोनम्॥ निर्गुणतरायाःसपिंडसगोत्रस्त्रियावधेऽर्धं॥ अ
 सोमपाग्निहोत्रिश्रोत्रियपत्नीत्वादिगुणविशेषेद्दिगुणम्॥ गुणानामाधिक्येप्रायश्चित्ताधिक्यं॥ सकृत्सवर्णव्यभिचारिणी
 नांब्राह्मण्यादीनांवधेदृषभैकादशगोदानदक्षिणासहितसंवत्सरव्रतंगोदानसहितषाण्मासिकव्रतंधेनुसहितसांतपनंधे
 नुद्वयदानंचेतिक्रमेण॥ इदंकामतःअकामतश्चेत्तदर्धम्॥ अथसकृत्सवर्णव्यभिचारितास्रअप्रसूतास्वधम्॥ प्रातिलोम्येन
 व्यभिचरितब्राह्मण्यादिवधेतुगोवधोक्तंयथार्हंयोज्यम्॥ प्रातिलोम्येनात्यंतव्यभिचरितानांतत्प्रसूतानांब्राह्मण्यादीनां
 वधेक्रमेणचर्मकार्मुकच्छागमेषदानानि॥ चर्मात्रचर्ममयंजलभांडम्॥ अज्ञानतइदं॥ ज्ञानतस्तद्विगुणम्॥ स्मृत्यर्थेसारं

तु ज्ञानतो वधेषु चतुर्ध्वे कमासाः प्रसूतादीनां वधे चैवमित्युक्तम् ॥ अप्रसूतास्तु किञ्चिदधिकम् ॥ अनुलोमेनात्यंतव्यभि-
चारितास्ततोऽपि किञ्चिदधिकम् ॥ गणिका कर्मणा जीवन्तीनां विप्रादिकां तानां वधे किञ्चिज्जलदानम् ॥ जलस्पर्शमात्रमि-
त्यन्ये पत्यादिहननशूद्रगमनादिभिरतिदुष्टब्राम्हण्यादिवधे तु न किञ्चित्प्रायश्चित्तम् ॥ किंतु विपरीतं पुण्यमेव इत्याहुः ॥
जातिमात्रक्षत्रियवैश्यशूद्रवधेषु क्रमेण त्रैवार्षिकवार्षिकषाण्मासिकानि ब्रह्महव्रतानि ॥ ॥ त्रैमासिकसार्धनवमासिका-
नीत्यन्ये ॥ अमत्येदं ॥ मत्यातु द्विगुणम् ॥ क्षत्रियादिकर्तृके एतद्वधे पादपादहानिः ॥ प्राञ्चस्तु ॥ अमत्याजातिमात्रक्षत्रवधेन व-
द्भ्राणि तादृक्वैश्यवधे च त्वारि ॥ शूद्रवधे द्वयम् ॥ ज्ञानतः सर्वत्र द्विगुणमित्याहुः ॥ नृपतिद्वधे द्वादशवार्षिकम् ॥ प्रयोजकादी-
नां पादपादहानिः सर्वत्र ॥ अत्र सर्वत्र शवशिरः कपालध्वजतावश्यकौ ॥ कामतः स हतुः प्रतिलोमसूतवधे चांद्रम् ॥ वैदेहवधे
पादोनम् ॥ चांडालवधे द्विपादम् ॥ मागधवधे पादोनम् ॥ आयोगवधे द्विपादं ॥ ज्ञानतोर्ध्वं ॥ चांडालवधे द्विचांद्रमित्यर्थः ॥ द्वि-
गुणमंत्यजातिवधे ॥ ततः स्त्रीवधेषु रात्रमुपवासः तिलदानं चेत्याहुः ॥ चोराणामेतेषां वधे एकोपवासपूर्वकं घृतप्राशनम्
॥ ॥ अथान्यहिंसायां तत्रास्थिमतां कृकलासादीनां अनुक्तप्रायश्चित्तानां सहस्रवधे अनस्थिमतां क्षुद्राणां जलक-
मत्कुणयूकादंशादीनां शकटपूर्णवधे कृमिकीटपतंगपिपीलिकासमरदंशमक्षिक्यदीनां सहस्रवधाभ्यासे च षाण्मासिकं
शूद्रहव्रतम् ॥ दशधनुदानं वा ॥ परिमाणाधिक्ये प्रायश्चित्ताधिक्यं ॥ इतोऽल्पपरिमाणवधे मलिनीकरणात् अहंतसयावक-

पानं ॥ अमत्याल्येत हृथेषुणादिजंतु वधेचकिंचिद्देयम् ॥ अष्टसुष्टिमितधान्यंकिंचित् ॥ ततोप्यल्पेष्टुदतमेअनस्थिजंतोश्च-
प्राणायामाः ॥ फलपुष्पधान्यांतरसेजातप्राणिवधाभ्यासेदिनमेकंघृताहारः ॥ क्षत्रियादीनां पादपादहानिः ॥ स्त्रीणामर्धं ॥ गौ-
डास्तुल्लकलासादिसहस्रवधेजलूकादिशकटवधेचतप्तलच्छुम् ॥ अभ्यासेप्रागुक्तमित्याह ॥ मार्जारगोधानकुलमूषक-
मंडूककुक्कुटचाषकाकोलूकश्वसर्पादीनामत्येकंवधेपादलच्छुम् ॥ त्रिरात्रंक्षीरपानंवा ॥ एकवर्षवत्सदानंवा ॥ समुद्रगानदीस्ना-
नं ॥ योजनगमनंवायथाहंयोज्यम् ॥ मत्याद्विगुणं ॥ अभ्यासेआवृत्तिः मत्याभ्यासेकायम् ॥ समुदितवधाभ्यासेषाण्मासिक-
शूद्रवधव्रतम् ॥ दशधेनुदानंवा ॥ अत्रकपालधारणाधिकंनास्ति ॥ कोकिलाकपोतशुककर्पिजलटिट्टिमखंजरीटानांपुरुषभा-
रवधेप्येतदेव ॥ गजवधेपंचनीलवृषभदानं ॥ हयवधेतुवरवरुणयुग्मम् ॥ उष्ट्रेगुंजाभारः स्वर्णंवागुंजामितं ॥ खरेवृषएक-
वर्षवत्सोवा ॥ अजामेषयोरप्येवं ॥ अत्राभ्यासेत्रिरात्रंउपवासोपि ॥ अत्यंताभ्यासेसप्तरात्रोपवासश्च ॥ हंससारसपाराव-
तमयूरचक्रवाकबकबलाकाविषजकंकशवावित्कारंडवश्येनभासराजपक्षादिषुगौर्देया ॥ गृध्रकाकोलूककपोतकुक्कुट-
वृहत्पक्षादिषुत्रिवर्षवत्सः ॥ शकचापरखंजरीटलावकसारिकादिषुद्विवर्षवत्सः ॥ टिट्टिभनित्तिरकारंडवचटकादिषुद्वि-
पक्षिषुएकवर्षवत्सः ॥ क्रव्यादव्याघ्रसृगालादिवधेवानरहंसश्येनकंकगृभादिषुजलचरबलाकादिपक्षिषुस्थलचरका-
कादिषुभासेमयूरेचमत्येकंवधेधेनुर्देया ॥ अक्रव्यादहरिणादिमृगेषुरखंजरीटादिपक्षिषुचवत्सतरीदेया ॥ सर्पादिसरीसृ-

पेषुलोहदंडस्तीक्ष्णोभयाग्रः॥ यद्वाशकपेष्टिवर्षोवत्सः॥ क्रौंचेचित्रवर्षः॥ महिषादिवधेवत्सतरी॥ वराहेघृतकुंभः॥ तिनिरीति
 लद्रोणः॥ नपुंसकमुगपक्षादिवधेमापमितंसीसंपलालभारोवा॥ अत्रदानाशक्तौतुस्मृत्यर्थसारे॥ गजाश्वोष्ट्रवरगौरगवयश्च
 क्षमहिपमेपादिष्वमत्याप्रत्येकंवधेसार्द्धकृच्छ्रः॥ समस्तवधेचांद्रम्॥ मत्याप्रत्येकंवधेपिचांद्रम्॥ मत्यासमस्तवधेत्वावृत्तिश्चा
 द्रस्य॥ हरिणसारंगरुरुवराहसिंहगंडकव्याघ्रमहामत्स्यघाहशिशुमारादिष्वमत्याप्रत्येकंकृच्छ्रः॥ समस्तवधेकृच्छ्रद्वयं॥ म
 त्याप्रत्येकंवधेचैवम्॥ समस्तवधेचांद्रम्॥ श्वघृकवानरजंबूकविष्टुराहादिषुअमत्याप्रत्येकंत्रिरात्रंसमस्तवधेकृच्छ्रः॥ मत्या
 प्रत्येकंवधेचैवम्॥ समस्तवधेद्विगुणम्॥ मार्जारसर्पाजगरडंडभनकुलमंडकमूषककर्कटशलभसेगाधोधाशत्यककूर्मश-
 शादिष्वमत्याप्रत्येकंवधेपादकृच्छ्रः॥ समस्तवधेतर्धकृच्छ्रः॥ मत्याप्रत्येकंवधेचैव॥ समस्तवधेकृच्छ्रः॥ हंसादिष्वमत्याप्रत्येकंव
 धेकृच्छ्रः॥ गृधादिषुपादन्यूनः॥ शुकादिष्वर्धकृच्छ्रः॥ मत्याद्विगुणं॥ टिट्टिमादिषुपादः॥ समस्तवधादौद्विगुणं॥ हरिणादिषुहंसादिषु
 चहंतृबहुत्वेप्रत्येकंत्रिरात्रं॥ श्वादिषुगृधादिषुचैवं॥ गजादिषुप्रतिपुरुषंकृच्छ्रः॥ मार्जारादिषुकादिषुचप्रत्येकमुपवासः॥ टिट्टिमा
 दिषुप्रतिपुरुषेनक्तम्॥ मृतप्रायेषुतुगजादिषुअमत्याप्रत्येकंवधेचिरात्रम्॥ हरिणादिषुद्विरात्रम्॥ रवरादिषुचतुर्थकालाहा
 रः॥ मार्जारादिषुपवासः॥ गृधादिषुनक्तम्॥ शुकादिष्वेकमक्तं॥ टिट्टिमादिषुजलेपाणायामः॥ अविज्ञातसर्वमुगपक्षिषुत्रिरा
 त्रमितिइदं सर्वदेशकालजातिशक्तिगुणाद्यपेक्षयागुरुलघुविषयेयोज्यम्॥ ॥ इतिस्त्रीशूद्रादिवधेन्यहिंसायांचप्रायश्चि

तानि ॥ ॥ अथ दुमादिच्छेदने प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ वृक्षगुल्मलतागुच्छक्षुपप्रतानौषधिबीरुधां फलपुष्पादिभिरुपयोगिनीनां
यज्ञादृष्टार्थं विनाच्छेदशतगायत्रीजपः ॥ तत्र वृक्षाः पिप्पलाशोकाश्रपनसाद्याः ॥ गुल्मा मालत्यादयः ॥ लताद्राक्षादयः ॥ गुच्छाः
॥ कुरंतकादयः ॥ क्षुपाः करवीरादयः ॥ प्रतानाः सारिवादयः ॥ औषध्यः शाल्यादयः ॥ बीरुधोगुड्याद्याः ॥ इदमकामतोऽस
कृच्छेदे कामतः सकृच्छेदे च ॥ ग्राम्यारण्यौषधिच्छेदनात्यंताभ्यासे तु दिवा गोपरिचर्या कृत्वा रात्रौ क्षीरं पीत्वा स्वपेत् ॥ काम
तोऽभ्यासेऽकामतोत्यंताभ्यासे च वृक्षलतादिविषयेष्वर्धकृच्छुः ॥ फलवतां छेदे प्राजापत्यम् ॥ कृष्याद्युपकरणादिदृष्टार्थं
यज्ञाद्यदृष्टार्थं च छेदे तु न दोषः ॥ महाफलप्रदानं नारिकेलादि वृक्षाणां कामतः छेदनात्यंताभ्यासे संवत्सरव्रतम् ॥ सकृ
च्छेदे तूक्तद्विगुणजपः ॥ एवं चैत्यश्मशानसीमापुण्यस्थानदेवालयस्थे वृक्षेऽन्यस्मिन्नपि चतुष्वथस्थे महाछायावृक्षे प्रस्था
ते वा वृक्षेऽच्छिन्ने द्विगुणजपः प्राजापत्यं च बोध्यम् ॥ शूद्रस्य तु दंडानुसारेण जपस्थाने द्विरात्रोपवासादिकल्प्यम् ॥ इत्यंछिन्न
वृक्षादेग्रहणविषयं ॥ छित्वा परिग्रहणे तु दंडाधिक्यदर्शनात् प्रायश्चित्तातिरेको बोध्यः ॥ कामतोत्यंताभ्यासे वृक्षादौ सर्वत्र
चांद्रादिष्वेकम् ॥ ॥ इति दुमच्छेदप्रायश्चित्तानि ॥ ॥ प्रसंगाच्छादिदंशप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ श्ववृकसृगालखरोष्ट्रवि
डूराहकाककुक्कुटवानरपुंश्वलीक्रव्यादनराश्वैर्नाभैरधर्देषदृष्टो विप्रोजले प्राणायामत्रयं कृत्वा घृतं प्राश्य शुध्यति ॥ अत्र घृ
तप्राशनं भोजनस्थाने ॥ तेनाहारांतरनिवृत्तिः ॥ अत्र सरुधिरदंशो षोडशप्राणायामाः ॥ आपोहिष्ठेत्यादिभिः स्नानं चाधि

कम् ॥ अतिगाढदंशसमुद्गगायानद्यां प्राणायामशतमन्यत्पूर्ववत् ॥ अत्रशक्तौ सत्यां ब्रह्मचारिणस्त्रिरात्रमुसायंदुग्धपानं
 मेव ॥ गृहस्थस्य द्विरात्रम् ॥ अग्निहोत्रिण एकाहं ॥ नाभेरूर्ध्वदंशोऽदमेव द्विगुणं ॥ सुरवेदष्टस्य त्रिगुणम् ॥ मस्तके दंशो चतुर्गु
 णम् ॥ मार्जारमूषकनकुलाजमहिषाहीनजात्या रण्यमृगैश्च दंशे प्राणायामाः ॥ नाभेरधर्षद्वष्टस्य पंच ॥ क्षत्रियादीनां
 दपादन्यूनं ॥ शूद्रस्यामंत्रक प्राणायामाः ॥ उपवासादेव शूद्रस्य शक्तिरित्यन्ये ॥ स्त्रीणां तु श्वादिदंशे स्त्रालोदितस्य नक्षत्रचं
 द्रादेर्दर्शनात् शक्तिः ॥ कृच्छ्रादि व्रतस्थायादंशे तु त्रिरुपवासपूर्वकं चतुर्थे यावक भोजनं ॥ ततो व्रतशेषे समाप्तिः ॥ व्रतस्थस्य पुं
 सोऽप्येतदेव ॥ जपाद्यधिकं प्राणायामादिकंच ॥ रजस्वलायाः श्वादिदंशे तु एकोपवासमुपवासपूर्वकं वा कृत्वा षष्ठे पंचगव्य
 पानं ॥ नाभेरूर्ध्वतु प्रागुक्तक्रमेण द्वित्रिचतुर्गुणं बोध्यं ॥ अत्यसमर्थस्य दिवादंशोऽनक्षत्राद भोजनम् ॥ रात्रिदंशे आसू
 र्याद भोजनं गायत्रीशतजपो वा ॥ यदा तु श्वादिदंशे जेवाशस्त्रघातादि जेवाव्रणे कृमय उत्पद्यंते ॥ तदा गोमूत्रगोमयाभ्यां त्रि
 संध्यं स्नानं त्रिरात्रं पंचगव्यपानंच ॥ नाभेरूर्ध्वं कंठादधः षट्त्रात्रम् ॥ शिरोव्रणे कृमिषु कायं ॥ युगपदनेकव्रणेषु कृमिसंभ
 वे सांतपनं वृषभश्च दक्षिणा ॥ इदंच श्वादिदंशनिमित्तप्रायश्चित्तसहितमेव ॥ शस्त्रादि व्रणे कृमिदर्शने तु केवलमेवैतत्
 क्षत्रियादीनां पादहानिः ॥ अन्यव्रणेषु कृमिदोषे तु उपवासहिरण्यदानकृच्छ्रैः शक्तिः ॥ ॥ इति श्वादिदंशकृमिव्रणादि-
 प्रायश्चित्तानि शास्त्रोक्तोपायाजितादर्थान्तरेणोपजीवनं निन्द्यार्थजीवनं ॥ तत्र चांद्रादिष्वेकं त्रैमासिकं वा जातिशक्त्या

घपेक्षया ॥ नास्ति स्यं वेदनिन्दनं तेन जीवने च परलोको नास्तीत्यभिनिवेशश्च ॥ तस्मिन् सकृत्कृते कृच्छ्रः ॥ तेन जीवनेति
 कृच्छ्रः ॥ अज्ञानतोर्धम् ॥ ज्ञानतोभ्यासेचांद्रादिष्वेकम् ॥ अत्यंताभिनिवेशेन बहुकालाभ्यासे ग्रीष्मवर्षाहमेतर्तुषुक्रमेणा
 तपाभ्रावकाशजलशयनानि ॥ पंचवर्षप्रतिग्रहेषु भैक्ष्यं वा ॥ ॥ अथ व्रतलोपे ब्रह्मचारिणः प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ स च
 ब्रह्मचारिणः पुंस्त्रीमैथुनरूपः सर्वसाधारणस्तदेव ताराधनाद्यर्थे गृहीतव्रतलोपः ॥ प्रायश्चित्तार्थे प्रक्रांतकृच्छ्रादिव्रत
 च्युतिश्च ॥ किंचिद्व्रतं संकल्प्य त्यागश्च संकल्पितस्नानकृतादेर्मिथ्याकरणं च ॥ शिष्टाप्रतिषिद्धस्य भोजनव्यतिरे
 केण मया जलं न पातयमित्यादिनियमत्यागश्च ॥ तत्र कालदेशशक्तिबहुत्वाल्पत्वादिकं पर्यालोच्योपपातकसामा
 न्यप्रायश्चित्तानि योज्यानि ॥ ॥ अवकीर्णतारूपे ब्रह्मचर्यादिव्रतलोपे तूच्यते ॥ ॥ तत्र गुरुतल्पतत्समानेतरां-
 स्त्रियंगत्वानैर्ऋतदेवतेनैकाक्षेण गर्दभेण पशुनारण्ये चतुष्यथेरात्रौ लौकिकाग्नौ पाकयज्ञधर्मेणाश्वलायनादिगृह्योक्त
 पशुकल्पतंत्रेण स्वातस्याजिनमूर्ध्ववालं परिधाय त्रिषवणस्मायीलोहितपात्रः स्वकर्माचक्षाणः सप्तगृहे भैक्ष्यं कुर्वन् एक
 वारं भोजीवर्षेण शक्येत् ॥ एवमशक्तौ नैर्ऋतं च रुं निरुप्य पत्का कामाया स्वाहा ॥ नैर्ऋत्यै स्वाहा ॥ रक्षोभ्य स्वाहा देवताभ्यः
 स्वाहेति हुत्वा होमशेषं समाप्योक्तमब्दव्रतं चरित्वा शक्येत् ॥ इदमश्रोत्रियविप्रपत्न्यां श्रोत्रियवैश्यपत्न्यां च ज्ञेयं ॥ यदा तु
 गुणवत्योः श्रोत्रियपत्न्योर्विप्रक्षत्रियस्त्रियोरवकीर्णतद्विवाहिकं द्विवारं च व्रतं होमश्च ॥ अमत्यावकीर्णत्वे ईषत् व्यभिचारिण्यं

चतुर्वेदार्थिकव्रतविषयेषाण्मासंब्रह्महव्रतंचौरवासाश्चरेत् ॥ द्विवार्षिकादिविषयेष्वमत्याधर्मम् ॥ अत्यंतव्यभिचरितशूद्रायां
सचैल्लप्तातस्योदकुंभदानं ॥ तादृग्वैश्यायांचतुर्थकालाहारोविप्रान्भोजयेत् ॥ तृणभारंचगोभ्योदद्यात् ॥ तादृक्क्षत्रियायां
त्रिरात्रोषोषितेनघृतपात्रंदेयम् ॥ तादृक्विप्रायांषडुपवासागोदानंचकार्यम् ॥ गोष्ववकीर्णस्यपलालभारसीसमाषयो
र्दानम् ॥ रूपासंभोगमंतरेणमत्यारेतोविसर्गेब्रह्मचारिणोर्नैर्ऋतयागमात्रं ॥ दिनेस्वप्नेरेतोविसर्गेचैवम् ॥ कृच्छ्रं चांद्रायणा
दिब्रतेषुअतिदिष्टब्रह्मचर्येषुरेतस्कंदनेष्वेवम् ॥ रात्रिस्वप्नेरेतस्कंदनेब्रह्मचारीस्नात्वाअर्कमर्चयित्वापुनर्मासैत्यृजोजपे
त्गायत्रींवात्रिजपेत् ॥ अष्टशतगायत्रीजपइत्यन्ये ॥ वानप्रस्थयत्योर्मत्याब्रह्मचर्यलोपेपराकत्रयमुक्तमवकीर्णिव्रतम्
मत्याकृच्छ्रत्रयम् ॥ अथप्रसंगादुच्यतेब्रह्मचारिणःप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ ब्रह्मचारिणअनातुरस्यगुरुभुश्रूषादिगु
रुतरकार्यव्यग्रतयासप्तरात्रंभैक्ष्यस्याग्निकार्यस्यबालोपे ॥ कामावकीर्णोस्म्यवकीर्णोस्मिकामायस्वाहा ॥ कामावपन्नो
स्म्यवपन्नोस्मिकामकामायस्वाहा ॥ इत्याभ्यामाज्याहुतीहुत्वा ॥ समासिंचंतुमरुतःसमिंदःसद्यद्दस्यतिःसमायमग्निःसि
चत्वायुषाचबलेनचेत्सेतेनोपतिष्ठेत् ॥ अव्यग्रतयातल्लोपेत्ववकीर्णिव्रतम् ॥ अन्येसमरात्रमवकीर्णिव्रतमित्याहुःमणिवा
सोगवादीनांप्रतिग्रहोअष्टसहस्रगायत्रीजपः ॥ उपनयनोत्तरंदिनचतुष्टयव्रतमध्येमेरवलायज्ञोपवीतदंडादीनांशिव
स्त्रंसूत्रांतरंवाधृत्वामनोज्योतिरित्यादिमनोलिंगाभिस्त्वमग्रेव्रतपाआसीत्यादिव्रतलिंगाभिश्चतस्रआज्याहुतीहुत्वा

पनयनोक्तविधिनाधारयेत् असद्वैद्यभोजने सक्तोदिते सुप्तास्तमिते च वांते दिवा स्वापे न ग्नस्त्री दर्शने न ग्नस्वापे स्म शानक्रम-
 णहयाद्यारोहणपूज्यातिक्रमेषु चैतेर्जुह्यात् यज्ञोपवीतं विना तदन्यथावा कृत्वा भोजने विष्मृत्वा त्सर्गे वा गायत्र्यष्टसहस्रजपः
 ॥ पाने त्रिः प्राणायामाः ॥ फलादिभक्षणे षट् ॥ भोजनमेहनयोरप्येवमित्येके ॥ सूर्योदयस्वापिनोदिवोपवासोदशाधिकसह-
 स्रगायत्रीजपः ॥ अस्तमयस्वापिनस्तरात्र्युपवासोत्तरदिने प्रागुक्तजप इत्यन्ये ॥ स्थावरजंगमवृक्षवल्मीकपशुसरीसृपा-
 दिप्राणिवधे कृष्मांडीभिर्होमः ॥ यज्ञोपवीतमेखलाजिनदंडानां लोपे व्याहृतिर्होमं षट् प्राणायामांश्च कृत्वा पुनर्धारयेत् ॥ सं-
 ध्याग्निकार्यलोपे स्नात्वा षट्सहस्रगायत्रीजपः ॥ भिक्षादनम कृत्वा स्वस्थस्यैकान्नाशने षशतजपः ॥ भिक्षायांतु कचिदेकान्ना-
 शने दोषो न ॥ शौचाच्च मनसं ध्याभिक्षाग्निकार्यकौपीनमेखलाजिनलोपे शूद्रादिस्पर्शछत्रपादुकाभ्यंगोद्वर्तनानुलेपोजनजल-
 क्रीडाद्यूतनृत्यगीतवाद्याद्यभिरिति पारखंडादिसंभाषणपर्युषितभोजनादिकरणे सकलदोषपरिहारार्थं कृच्छ्रत्रयं महाव्याह-
 र्तिर्होमश्च ॥ बहुकालं बहुतरधर्मलोपे तं बोधयेति मंत्रस्य शिवालये लक्षजपः ॥ गुरुशुश्रूषाद्यल्पलोपे षशतजपः ॥ मधुमद्यमां-
 सलक्षुनभक्षणे कृच्छ्रं ॥ मत्यापराकः ॥ अभ्यासे द्विगुणं ॥ पुनरुपनयनं च ॥ तत आरब्धव्रतस्य समापनम् ॥ मद्यग्रहणं क्षत्रि-
 यादिविषयं ॥ तदेकनाशय रोगाद्यर्थमध्वादिकं गुरुच्छिष्टं कृत्वा भोक्तव्यम् ॥ ततो रोगनिवृत्तौ हंसः शक्तिषदित्यादित्युपनि-
 षेत् ॥ मध्वादेरकामतो भक्षणे दोषो न ॥ गुर्वाज्ञाविधाने गुरोः प्रति कूलाचरणे च स्नात्वा प्रणिपातादिना गुरुं प्रसाद्य गतकोपदुः

खं कृत्वा शुद्धयेत् ॥ एतदज्ञानपूर्वकं सकृदपराधे ॥ अन्यत्रात्यंताभ्यासेऽपि तृविषये ब्रह्महत्यावत् ॥ ब्रह्मचारिणो यतिव्रतिनो
 श्वमासिकादिप्रेतश्वाह्नभोजने त्रिरात्रमुपवासश्च चतुर्थे नक्तं प्राणायामत्रयं च पंचमदिने घृतप्राशनं च ॥ अनापदितुं कार्यं ॥ ए
 कोपवासः पंचगव्यं च ॥ अभ्यासेन सकृच्छ्रादि ॥ शूद्रान्नभोजने पराकः ॥ क्षत्रियोच्छिष्टभोजने स्नात्वा षण्णजपो द्वादशदिनमु
 पवासश्च ॥ उच्छिष्टमन्नद्रोजनोत्तरं पाके पात्रे वशिष्टम् ॥ वैश्यशूद्रोच्छिष्टेऽधिकं कल्प्यं ॥ चोरव्याघ्रादिभया कुलदेशे महोदधे
 कारे रात्रौ गुरुणा स्वकार्यार्थं प्रेषितः शिष्यो देवान्मृतश्चेत् गुरोः कृच्छ्रत्रयं ॥ सर्वत्रारोग्यार्थं मौषधपथ्यान्नदानेन तदर्थं क्रिय
 माणयत्ने र्वागो ब्राह्मणादिप्राणिमृतौ न कश्चिद्दोष इति प्रासंगिकः सर्वहिंसापवदः ॥ ॥ इति व्रतच्युतिप्रायश्चित्तानि ॥ ॥
 अथाभिशांसिप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ यस्तु विप्रो विप्रं महापातं कादिना मिथ्या अभिशंसेत् ॥ अनेन ब्रह्महत्यादिकं गोहत्यादिवाह
 तमिति संव्यहर्तृजनान्प्रति मिथ्या ब्रूयात्समासमंबुभक्षो नियतेन्द्रियः शूद्रवती मंत्रजपशालः शुद्धयेत् ॥ इदमुपपातकाभिशांस
 नाभ्यासे महापातकस्य सकृदभिशांसने च क्षत्रियाद्यभिशांसने विप्रस्यार्थार्थहानिः ॥ यदा क्षत्रियादयो विप्रमभिशांसंति तदा ते
 पां द्वित्रिचतुर्गुणम् ॥ शूद्रस्य जपस्थानेऽमंत्रकप्राणायामाः सत्याभिशांसने सर्वत्रतदर्थम् ॥ अतिपातकमिथ्याभिशांसिना मुक्त
 मासव्रतं पादोनम् ॥ अनुपातकाभिशांसिनांततो न्यूनम् ॥ उपपातकं सकृदभिशांसने ततो न्यूनम् ॥ उपपातकाभिशांसनाभ्यासे मा
 सव्रतमुक्तम् ॥ प्रकीर्णकेषु सकृदभिशांसने ततोऽपि न्यूनं अतिपातकादिष्वभ्यासे किंचिदधिकमूह्यम् ॥ अथ मिथ्याभिशांस्तस्य म

हापातकेषु कृच्छ्रम् ॥ अतिपातकादिषु पादपादहासः मिथ्याभि शस्तस्य वर्षपर्यंतं प्रायश्चित्ताकरणे मासमंबु भक्षिता ॥ तत्र सा-
हृदकृच्छ्रद्वयम् ॥ महापापाभि शस्तस्य वर्षोत्तरं हि मासमृतत्रपंचकृच्छ्राः ॥ गुरुविषये कामतो मिथ्याभि शस्तनाहृत्तौ पंच वर्षे विप्रकुले
क्ष्म्याचरणं संवत्सरं वा षण्मासं वा गवानु गमनम् अत्राभ्यासाभिनिवेशादितारतस्येन व्यवस्था ॥ ॥ इति अभिशं सि मिथ्या
भि शस्तयोः प्रायश्चित्तानि ॥ ॥ अयस्फुतविक्रये प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ सच धनं गृहीत्वा दास्यार्थं कन्या पुत्रादेर्दानम् ॥ एवं भा-
र्या विक्रये प्यूत्यम् ॥ तत्र कन्या विक्रये देवगृहप्रतिश्रयोद्यानारामपुष्करिणीसभाप्रपापुण्यसेतुविक्रये सुकृतविषये च चांद्रादि-
ष्वेकम् अथवा त्रै मासिकं ॥ आपदितप्तकृच्छ्रः ॥ अत्यंतापदिसांतपनम् ॥ पुत्रविक्रये च सर्वे हि गुणम् ॥ एकपुत्रस्यानापदिका
मतः फुतविक्रये च त्रिषवणस्त्रायी अधः शायी चतुर्थे कालाशी वत्सरेण शुद्ध्यति ॥ ईदृशकन्या विक्रये तदर्हं न शुद्धिः ॥ कामतो
नापदि अनेकपुत्रस्य फुतविक्रये चांद्रं ॥ आपद्येकपुत्रस्य कामतः फुतविक्रये चांद्रद्वयम् ॥ ॥ इति पुत्रकन्या विक्रयप्रायश्चि-
त्तानि ॥ ॥ फुतविक्रयोत्तरं धान्यपुष्पपशुस्तेय इति उपपातकगणोपटितं तत्प्रायश्चित्तं स्तेयप्रकरण एवोक्तम् ॥ ॥ अ-
थायाज्ययाजने प्रायश्चित्तम् तत्र ब्राह्मयाजको ब्राह्म्योपनेता ब्राह्म्याध्यापकः अहीनयाजकः शूद्रांतेष्टिकर्मयाजको वेदविप्लावी
तस्करेतरशरणागतत्यागी तस्कररक्षकः वशीकरणोच्चाटनादिरूपाभिचारकर्ता चामत्या कृच्छ्रसांतपनाति कृच्छ्रेषु त्रिषु य-
थायोग्यं कचित्समुदितं कचिदेकं कुर्यात् ॥ आतनायी विषयाभिचारे न दोषः ॥ ब्राह्म्यलक्षणं प्रागुक्तम् ॥ द्विरात्रादिद्वादशाहांतो ह

र्गणो यज्ञो हानः मत्या ब्राह्मणस्योपनयनाध्यापनयाजनेषूद्दालकव्रतम् मत्यासर्वेष्वेवंवा ॥ उद्दालकव्रतं च ब्राह्मणप्रकरणं उक्तम् ॥ वि-
 प्राच्यं तेष्टिकर्म सुलोभात् याजनेक्रमेण कायोतिष्ठच्छ्रुस्तसलच्छ्रुश्च ॥ अभ्यासे द्विगुणम् ॥ अत्यन्ताभ्यासे त्रिगुणम् ॥ शूद्राद्य-
 याज्ययाजने तस्योरोहित्येतदध्यापने चामत्यासां द्वादश्वेकमशक्तौ कच्छं मत्यात्रैमासिकम् ॥ अभ्यासे द्विगुणानि ॥ कामतोत्यं-
 तशूद्रयाजनाभ्यासे ग्रीष्मवर्षाहेमन्तेषु क्रमेण पंचतपोभ्यावकाशजलशयनानि कुर्यात् ॥ गोमूत्रयावकाशनंच ॥ अकामतोभ्या-
 सेनलूथ्य सर्वद्रव्यत्यागेन शतसहस्रप्राणायामाभ्यासेन शक्यति ॥ परिवेदकादियाजनेष्वेव ॥ सर्वत्र लूथ्य द्रव्यत्यागपूर्वकमे-
 वैतत्प्रायश्चित्तालुष्ठानम् ॥ एवं पर्वचांडालश्रोत्रावकाशाद्यनध्यायेषु अध्ययनमशुचिनाध्ययनं वानिषिद्धाध्ययनं निषिद्धाध्याप-
 नंच वेदविप्लावनमृतत्राद्यैर्मत्यात्रिरात्रमुपवासः ॥ अभ्यासे कच्छं ॥ अत्यन्ताभ्यासे कच्छत्रयं ॥ कामतोत्यंतानवच्छिन्नाभ्या-
 से संवत्सरं यवौदनभोजनम् ॥ एतदेव गर्हिताध्यापकयाजकयोर्दक्षिणात्यागमात्रमधिकम् ॥ स्मृतिधर्मशास्त्रव्याख्याने धी-
 ते च तदर्थं ॥ नित्यानध्यायेष्वध्ययने यावदधीतं तावज्जले घर्मर्पणवत्त्वाध्यायं जपेत् ॥ अशक्तौ जले स्थित्वा जपमात्रम् ॥ अ-
 त्यशक्तः स्थले जपेत् ॥ मत्याप्रत्यनध्यायमुपवासः ॥ अशुचिनाध्ययने चैवम् ॥ नैमित्तिकानध्यायेष्वध्ययने चाप्येवं ॥ दुर्बो-
 धस्य तदर्थं ॥ काककुक्कुटमूषकमंडुकादेरंतरागमनेन क्तम् ॥ तावदध्ययनविरामश्च ॥ गवाश्वमहिषादिपशुस्त्रीशूद्राद्यंतरा-
 गमनेनूपवासः ॥ माजोरसर्पेन कुलपंचमजात्यादेरंतरागमने त्रिरात्रमुपवासस्त्रिषवणस्नानंच ॥ जानुभ्याग्रामांतरागमनंच

प्रा-शो-
३५

॥ श्वष्टकसृगालवानररजकादीनामंतरागमनेकायम् ॥ खरवराहोष्ठादिचांडालसूतिकोदक्याशवादेरंतरागमनेकायत्रयं ॥ गौर-
गवयाजादिब्रह्मोक्तनास्तिकादेरंतरागमनेत्रैमासिकं ॥ शशमेषश्वपाकादिगमनेषाण्मासिकम् ॥ गजगंडसारव्याघ्रमहापात-
कीकृतघ्रादिगमनेकृच्छ्राब्दम् ॥ तावत्यायश्चित्तकालमनध्ययनंच ॥ अमत्यासर्वत्रार्थम् ॥ केचिदंतरागमनेसर्वत्रतदानीमेवा-
ध्ययनंविरामेप्रायश्चित्तेनेत्याहुः ॥ ॥ इत्ययाज्ययाजनादिप्रायश्चित्तानि ॥ ॥ अथपितृमातृसुतत्यागेप्रायश्चित्तम् ॥
॥ अथपनितानांपितृमातृगुरूणां गृहान्निष्काशनंहिसः ॥ तत्रमत्यातत्कर्तुंश्चांद्वादिवेकंत्रैमासिकंवा ॥ जातिशक्तिगु-
णाभ्यासादिकापेक्षयायोज्यम् ॥ मत्याभ्यासेमासंषष्ठान्नकालतामासंसंहिताजपोवाधिकः ॥ भार्यासूतत्यागेप्येवम् ॥ मा-
तृसूतसर्वदोषेप्यत्याज्यतैवसर्वथारक्षणीयत्वात् ॥ ॥ इतिपित्रादित्यागप्रायश्चित्तानि ॥ ॥ अनंतरतडागारामविक्रयइ-
त्युपपातकंपठितंतत्यायश्चित्तंतुसूतविक्रयप्रसंगेउक्तंवेदितव्यम् ॥ ॥ अथकन्यादूषणेप्रायश्चित्तम् ॥ तच्चां गुल्यादिना-
तस्याः क्षतयोनित्वकरणंमिथ्यातदोषख्यापनंच ॥ तत्रसवर्णानांकन्यादूषणेचांद्रंत्रैमासिकंवा ॥ आनुलोम्येनासवर्णकन्यादू-
षणेमासंपयःपानंकायंवा ॥ प्रातिलोम्येतुक्षत्रियवैश्ययोः कृच्छ्राब्दं ग्रीष्मवर्षाहेमन्तेषुक्रमेणातपाभ्यावकाशजलाशयपूर्वकं
मासंगोमूत्रयावकपानंवा ॥ शूद्रस्यतुविप्रादिकन्यादूषणेवधएव ॥ अत्यन्ताभ्यासेसवर्णस्यापिकृच्छ्राब्दं ॥ सोमविक्रयोवृ-
षलीपतिः कौमारदारत्यागीशूद्रयाजकोगुरोः प्रतिहंतासुराभिन्नमद्यपोब्राह्मणवृत्तिभः कूटव्यवहारीमित्रधृक्कृशरणाग-

तथातीपतिरूपवृत्तिश्चैतेः मत्याप्रवृत्तास्त्रैमासिकं व्रतं कुर्युः ॥ मत्याषाण्मासिकं ॥ अभ्यासे कृच्छ्रम् ॥ ॥ इति कन्यादूषणा
दिप्रायश्चित्तानि अथक्रमप्रासपरिवेदकयाजनादौ प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ परिवेदकयाजने १ तस्मै कन्यादाने २ गुरौ कौटिल्ये ३
आत्मार्थपाकारं भेचमद्यपायाः स्वस्त्रिया अपि उपभोगरूपे मद्यपस्त्रीनिषेवणे देवताराधना द्यर्थं गृहीतव्रतलोपेन्यस्मिन्व्रतलो-
पे चैतेषूपपातकेषु चांद्रादिष्वेकं त्रैमासिकं वा ॥ इति परिवेदकयाजनादिप्रायश्चित्तानि ॥ ॥ अथ स्वाध्यायाग्निसक्तत्यागे-
प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ तत्रात्यंतापदि स्वल्पकालमधीतवेदत्यागे कायम् ॥ अधिककालेति कृच्छ्रं ॥ ततोप्यधिके पराकः ॥ मा-
सोत्तरवेदत्यागे चांद्रम् ॥ यदा तु धनार्जनाद्यासक्ततया असच्छास्त्राभ्यासकुटुंबलालनाद्याकुलतया चिरकालं वेदं त्यजति तदा
चांद्रादिष्वेकं त्रैमासिकं वा ॥ नास्ति व्याहृत्य सनासक्त्या वा वेदत्यागो ब्रह्महत्यासमः ॥ तथा नास्ति व्याहृत्य ग्नित्यागे मासद्वये जाते
कायं कृत्वा पुनः संधानम् ॥ मासचतुष्टयेति कृच्छ्रः ॥ षण्मासत्यागे पराकः ॥ तदूर्ध्वं चांद्रादिष्वेकं ॥ संवत्सरादूर्ध्वं त्रैमासिकं वा
यदा त्वालस्यादिना त्यजति तदा द्वादशाहानि क्रमेण उपवासाः ॥ मासातिक्रमे द्वादश ॥ वत्सरातिक्रमे मासोपवासो मासंप-
योभक्षणं वा प्रमादादिना तत्यागे तु आत्रिरात्रात् द्वादशप्राणायामाः ॥ आषट्परात्राच्चतुर्विंशतिः ॥ आद्वादशरात्रात्सं चाशत् ॥
आविंशतिरात्रात्शनप्राणायामाः ॥ आत्रिंशत्परात्रादुपवासः ॥ आषष्टिरात्रात्त्रिरात्रम् ॥ आसंवत्सरात् कायम् ॥ अतः परं
प्रत्यब्दं कायम् ॥ सर्वत्र यावत्कालमहोमीतावत्द्रव्यंतदुलादिदेयम् ॥ प्रमादभिन्नविषये तु संवत्सरादूर्ध्वं अग्नित्यग्नौ चांद्रम्

द्विवर्षत्यागेचांद्रं सोमायनंचचांद्रद्वयं वा ॥ त्रिवर्षी ध्वंसं वत्सरं ह्यष्टाचरणं गोदानं च कृत्वा पुनराधानम् ॥ संस्काराद्यकरणरूपे वि-
भवे सत्यरक्षणरूपे च सतत्यागेचांद्रादिष्वेकम् ॥ ॥ इति स्वाध्यायाग्निस्तत्यागे प्रायश्चित्तानि ॥ ॥ पातित्यादित्याग-
कारणाभावेऽपि पितृव्यमातुलादिरूपबांधवैः सह संभाषणसहभोजनादिकर्जनरूपे शक्तौ सत्यां पालनाद्यकरणरूपे च बां-
धवत्यागे भार्यायाः वेश्यात्वकरणेन जीवने स्त्रीधनोपजीवनकरणे च स्त्रिया जीवने हि सया जीवने वश्याद्यर्थोषधी-
भिः जीवने जाल बडिशादिविधानरूपे तिलेक्षादिपीडनयंत्रप्रवर्तनरूपे च हिंसायंत्रप्रवर्तने मृगया द्यूताद्यष्टादशव्यसने
षु च चांद्रादिष्वेकं त्रैमासिकं वा ॥ अत्यंताभ्यासे द्यूते मृगयायांच पांचवार्षिकव्रतम् ॥ अनृतवादांतस्करौ राजभृत्यो वृक्षारो-
पणवृत्तिर्गिरदोग्निदोहयगजरथारोहणजीवीरंगोपजीवीश्वगणिकः शूद्राध्यापको वृषलीपति भांडीकः श्वघृत्निर्ब्रह्म-
जीवनिक्षत्रोपजीवीचिकित्सको देवलको राजपुरोहितः कितवो मद्यपः कूटकारकोपत्यनरपशुविक्रेता पारवंडयागभोज्यान्ना-
शीचेत्येते ब्राह्मण्यमिच्छंतो लब्धद्रव्यं त्यक्त्वा त्रैमासिकं कुर्युः ॥ बहुकालाभ्यासे संवत्सरं चतुर्थकालाहारः ॥ तत्र श्वगणिकः
श्वगणजीवी ॥ भांडीकस्तूर्यादिजीवी वंदावा ॥ श्वघृत्निर्नाचसेवकः ब्रह्मजीवी मूल्येन द्विजकर्मकर्ता ॥ द्रव्यग्रहणेन परहास्य-
करणरूपे दासीभवनरूपे वा आत्मविक्रये शूद्रसेवारूपे शूद्रप्रेष्यत्वे हीनजातिषु मेत्रीरूपे हीनसरव्ये च चांद्रादिष्वेकं त्रैमासिकं
वा ॥ बहुकालं शूद्रसेवायांचतुर्थकाले मितभोजनत्रिकालस्नानाभ्यां त्रिवर्षेण शुद्धिः ॥ समुद्रयाने ब्राह्मणन्यासहरणे सर्वप-

पयैर्व्यवहारेभूम्यनृतेचशूद्रसेवावत् उत्तमाजातिसरव्यविघटनेउपोष्यपरदिनेपयःपारणम् ॥ अकृतसवर्णविवाहस्यहीन
 वर्णविवाहोहीनयोनिनिषेवणंसाधारणस्त्रीसंज्ञकवेश्यादिसंभोगश्च ॥ तत्राद्येचांद्रादिष्वेकंत्रैमासिकंवा ॥ सकृदमतिपूर्वक
 वेश्यादिगमनेप्राजापत्यम् ॥ द्विरात्राभ्यासेकामतश्चसकृद्गमनेसपरात्रंससकुशोदकपानम् ॥ मतिपूर्वकाभ्यासेचांद्रम् ॥ अत्यं
 ताभ्यासेत्रैमासिकम् ॥ रेतःसेकात् शकृन्निवृत्तौसचैलस्नानंगोप्यऔषधिभारदानंच ॥ आजन्याद्यंतानवच्छिन्नाभ्यासे
 गुरुतल्पवत् ॥ अत्रप्रतिनिमित्तंनैमित्तिकस्यप्रायश्चित्तस्यावृत्तिर्नास्ति ॥ किंतुगमनाभ्यासेऽहर्गुणद्विमासादर्वाक ॥ त
 तोमासगुणद्विर्वावदब्दं ॥ तनोद्विगुणाद्विर्वावत्पापाचरणम् ॥ अमत्यागमनाभ्यासेतुसकृत्कृतेयत्नोक्तंतत्रिभिदि
 नैस्त्रिगुणम् ॥ मासात्तंचगुणं ॥ षण्मासाद्दशगुणं ॥ अब्दात्तंचदशगुणं ॥ त्र्यब्दाहिंशतिगुणम् ॥ ततोप्येवंप्रकल्प्यम् ॥ एव-
 मुपपातकाभ्यासेनुक्तप्रकारविशेषंसर्वत्रोक्तम् ॥ महापातकाभ्यासेतुसकृत्कृतेयत्नोक्तंतद्वितीयेद्विगुणम् ॥ तृतीयेत्रिगुणम्
 चतुर्थेनिष्कृतिर्नास्तीत्यादिकम् ॥ अगृहीताश्रमित्वमनाश्रमित्वं ॥ वर्षपर्यंतमाश्रमंविनावस्थानेप्राजापत्यंकृत्वाश्रमस्वीका
 रः ॥ द्वितीयेनिरुच्छः ॥ तृतीयेरुच्छानिरुच्छः ॥ अत ऊर्ध्वंचांद्रादिइत्यापदि ॥ अनापदितुप्रथमेद्येचांद्रादिष्वेकंत्रैमासिकंवा
 ॥ ततोवर्षेषुद्वित्रिचतुर्गुणम् ॥ परंपाकरतिःपरान्नपुष्टता ॥ चार्याकादिशास्त्राभ्यासोसच्छास्त्राधिगमनं ॥ स्वर्णाद्युत्पत्तिस्था
 नेषुसजाज्ञयाधिकारित्वमाकराधिकारस्तेषुभार्याविक्रयेचचांद्रादिष्वेकंत्रैमासिकंवा ॥ ॥ इतिपरान्नपुष्टतादिचतुरूप

पातकप्रायश्चित्तानि ॥ ॥ अथासत्यनिग्रहे प्रायश्चित्तानि ॥ ॥ तत्र प्रतिग्रहस्यासत्वं चातिदुष्टां डालादेः कर्मदुष्टपतितादेः
 श्वदातृत्वे भवति ॥ गुरुक्षेत्रादिदेशे ग्रहणादिकाले च भवति ॥ स्वरूपतोपि स्वरामद्यमेधी कृष्णाजिनकालपुरुषमृतशय्योभय
 तो मुख्यादेरसत्त्वम् ॥ मद्यं वृक्षादिसंभवं धान्यसंभवाकरा ॥ तत्र निमित्तद्वयसमावेशो यथापतितादेर्मेष्यादिप्रतिग्रहः ॥ तत्र
 निमित्तद्वयसमावेशो ब्रह्मचर्यपूर्वगोष्ठे वासः प्रत्यहं चि सहस्रगायत्री जपपूर्वकमासंपयो व्रतम् ॥ अभ्यासे तदाजले वासः
 षष्टे काले पयःपानं मासमेवं कुर्यात् ॥ त्रिचतुर्निमित्तसन्निपाते चैवं ॥ अन्ते विप्रभोजनमुभयत्र ॥ यदैकमेव निमित्तं तदा चांद्रं
 पवित्रेष्टिर्मृगारेष्टिर्मित्रविंदेष्टिर्गायत्र्यालक्षजपो वा ॥ सर्वत्रानुक्तौ दातृदेशकालद्रव्येष्वदुष्टेषु द्वादशानिष्कप्रमाणद्रव्यप्रति
 ग्रहे कायं ॥ एवं सर्वत्र द्रव्यानुसारात् प्रायश्चित्तवृद्धिः कासौ ॥ दातृदेशद्रव्यकालेषु अन्यतरदोषप्रायश्चित्तस्यैकैकगुणा वृद्धिः
 ॥ अल्पद्रव्याणां मणिवासोगवादीनामेकैकप्रतिग्रहे गायत्र्याष्टसहस्रजपः ॥ ततोऽल्पत्वे भिक्षामात्रप्रतिग्रहे पुण्यमंत्रानुच्चारयेत् ॥ प्रायश्चित्तमिदं सर्वं सति द्रव्यगृहीतद्रव्यत्यागोत्तरमेव ॥ त्यागश्चाप्सः प्रक्षेपः कस्मैश्चिदानं वा ॥ एकतरनिमित्ततु
 त्यागप्रायश्चित्तयोर्विकल्प इत्याहुः ॥ षोडशमहादानान्यप्यसत्यनिग्रहः ॥ एकस्य महादानस्यानेकैः प्रतिग्रहे तु न दोषः ॥ श
 स्त्रविषब्रह्मदंडहयरत्नगजतिललोहानां मृतशय्यालंकारवस्त्रादीनां तिलधेन्याश्च प्रतिग्रहोऽसत्यनिग्रहः ॥ नवश्राद्धमा
 सिकश्राद्धगजच्छायास्तुभोजनं तीर्थं प्रतिग्रहश्च तथा ॥ विद्यातपोहीनेन प्रतिग्रहोऽपि उत्तमद्रव्यप्रतिग्रहोऽपि चासत्यनिग्रहः

उत्तमत्वं च मूल्यतो वचनाच्च देवविप्रराज्ञां द्रव्यमुत्तमद्रव्यंगोभूसरस्वत्यश्च ॥ अं दोग्येतु अन्नदधिमधुत्राणगोभूरुक्माश्वगजा
 उत्तमा इत्युक्तम् ॥ देवलोरत्नक्षेत्रवेशमहेमकुप्याभरणानि चेत्याह ॥ मृतशय्याप्रतिग्रहेषु नः संस्कारोप्यधिकारः ॥ एवं समुत्कर्षा
 नृते गुरोरलीकनिर्बन्धे गुरौ व्यभिचाराद्यभिशापे ज्ञानतः कृतमासंप्रयसावर्तनम् ॥ एतदेवाशुचिद्रव्यस्याग्नावंभसि च त्यागे ॥
 अमत्या कच्छं ॥ गुरुविषये तु गुरुं प्रसाद्य कच्छस्मानाभ्यां शुद्धिः ॥ एतानि स्मृत्यन्तरोक्तोपपातकानि प्रासंगिकानि ॥ ॥ इत्य
 सत्यप्रतिग्रहप्रायश्चित्तानि ॥ ॥ अथ निन्दितान् भक्षणे प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ तत्रान्नमदनीयमात्रं ॥ तस्य निन्दितत्वं च स्वभावका
 लसंपर्कक्रियाभावपरिग्रहैः ॥ तत्र स्वभावाल्लशुनादेः ॥ कालतः पर्युषितादेः संपर्कात् श्वस्पृष्टादेः ॥ क्रियातो हस्तदानादिनाव्यंज
 नादेः ॥ भावादिसुरसादेः ॥ भवति हि कस्यचिदिक्षुरसेभावो मदरेयमिति ॥ परिग्रहात्प्रतिता न्नादेः ॥ तत्र स्वभावदुष्टलशुनगृ
 जनच्छत्राकविद्वराहग्रामकुक्कुटपलांडूनां प्रत्येकममत्यासकृत् भक्षणे सांतपनम् ॥ अभ्यासे यतिचांद्राग्रणं ॥ मत्यासकृ
 त्त्रेचांद्रम् ॥ अभ्यासे नदावृत्तिः ॥ अत्यंताभ्यासे सरापानसमम् प्रायश्चित्तं ते पुनरुपनयनमेतेषु सर्वत्र ॥ पुनरुपनयने च स्वा
 ध्यायादिकालापेक्षावपनमेरवलादंडभैक्ष्यचर्यादीनि च ॥ अत्र गृजनं विषदिग्धबाणहतमृगमांसमिति कश्चित् ॥ कलिंजमि
 तितन्नामेति च प्राञ्चः ॥ गृजनं लशुनतुल्यः कंद इति मिताक्षरा ॥ गाजरारव्यं मूलं यदीयं पत्रं गायकाः कंठशुद्ध्यर्थं भक्षयंति विटाश्च
 मदार्यं सपत्रविशेषश्चंति माधवः ॥ चरकादि वैद्यकोक्तपलांडूवांतरभेदेषु च्छत्राकादिभेदे कवकादौ च नरगोमांसादौ चैव मेवयो

ज्यम् ॥ एतेषां मुखप्रवेशमात्रे बलात्कारेण भक्षणे चातु पनीते बालेन सह इक्षणे च गायत्र्या अष्टाधिकसहस्रेण मूर्धनि संतत-
 बिंदुपातेनोपवासेन च शुद्धिः ॥ इतरौषधानां श्यव्याधियुक्तस्यैतद्भक्षणे दोषो न ॥ अत्रापि पूर्वोक्तसंततजलाभिषेक उपवास-
 श्वेति स्मृत्यर्थसारे ॥ सर्वत्र तत्कालच्छर्दिनेर्धनप्रायश्चित्तम् ॥ गंधवर्णरसैर्लक्षुनादितुल्यस्य भक्षणे सांतपनम् ॥ यतिव्रतिव्र-
 त्स्त्वारिणां तसहस्रच्छादि ॥ लङ्कारव्यपक्षिणं कुसुंभं वार्ताककुंभीतकप्लेष्मातकफलानि कवाकरुष्णसर्षपतंदुलीयकनाली-
 कानालिकेरीरवुरवंडारव्यशाकादिकालिंदं वतुं लालाबुंच भक्षयित्वा अरण्यकंटकि कुसुंभरक्तशिग्रुभूस्तृणकोविदारेषु सु-
 द्रव्ये त कंटकी वृता केषु राजसर्षपा रव्यशाको दुंबरपूतिकारवद्धारव्यशणपुष्पशाल्मलेषु भक्षितेषु अन्येषु च कटुदुर्गंधिक-
 दमूलफलादिषु भक्ष्याभक्ष्यत्वेन संधिगंधेषु व्रश्चनप्रभवलोहितवृक्षनिर्यासादिषु रेतोविण्मूत्रेषु करनिर्मथितदधिबहिर्वेदि-
 वाक्त्रिजश्वरुपुरोडाशेषु भक्षितेषु च अमत्या सहस्रं च दुपवासः ॥ आ वृत्तिरभ्यासे ॥ मत्या सहस्रं च त्रिरात्रं ॥ कामतोभ्यासे-
 प्राजापत्यम् ॥ अत्यंताभ्यासे तसहस्रं पुनरुपनयनं च ॥ अन्यथा पतेत् ॥ नील्यास्त्वमत्या सहस्रं इक्षणे विप्रस्य चांद्रम् ॥ अ-
 भ्यासे मत्या सहस्रं च अभ्यासे च वृत्तिः ॥ अत्यंताभ्यासे सांतपनम् ॥ संधिनीयमसू स्यंदिनी मृतवत्सा अनिर्देशामेध्यसे विन्य-
 ल्यवत्सानां गवामनिर्देशाजामहिष्योरेकशफानां च महिषीवर्जितारण्यमृगानां चाजावर्जितसर्वद्विस्तनीनां च क्षीरेषु दधित-
 त्संभवभिन्नशुक्तेषु चामत्यापीतेषु तेषामत्यापानोत्तरं समनंतरमेव च्छर्दने चैक उपवासः ॥ मत्या त्रिरात्रं ॥ अमत्याभ्यासे-

चत्रिरात्रम् ॥ ज्ञानतो द्वित्रिरभ्यासेच्छर्दने च पक्षंगो भूत्रयावकपानम् ॥ अत्यन्ताभ्यासे मासं तत् ॥ संधिनी वृषभेणोपजिगमिषुः ॥ स्यंदि-
नीस्ववत्क्षीरा ॥ अविरवरोष्टुनाशवानरविद्वराहश्वापदक्षीरेषु अमत्यासांतपनम् ॥ मत्यातसहृच्छ्र ॥ अभ्यासे चांद्रं पुनरुपनयनं च ॥ अ-
त्यन्ताभ्यासे सांतपनम् ॥ स्त्रियः क्षीरं द्विजः पीत्वा कथंचित्काममोहितः ॥ पुनः संस्कृत्य चात्मानं प्राजापत्येन शक्यति ॥ ब्रह्मचारियत्यो-
हृच्छ्रस्तसहृच्छ्रोवा ॥ शक्तेषु दधितद्विकारश्च भोज्यः ॥ शूद्रस्य कपिलाक्षीरपानेन नवाब्दं ब्रह्महव्रतम् ॥ विप्रस्यापि हुतशेषानिरि-
क्ततत्पाने पशुत्वप्राप्तिः ॥ सर्पसरीसृपमूषकमार्जारहृकलासकर्कटनकुलमंडूकशृंगिमयूरवानरकपिश्वगोमायुवृकसिंहव्याघ्रादि-
क्रव्याज्जंतुगजाश्वोष्टुरवरैकशफानासुभयतो दंतानां च काकबकबलाकाहंसगृध्रजालपादचक्रवाकविविष्करपुंडरीककपिंजलभा-
सचाषकुक्कुटप्लवचक्रवाककारंडवगृहचटककपोतपारावतरवंजनपांडूकशुकसारिकासारसटिट्टिभोलूकश्येनकंकरक्तपादनिति-
रि कोकिलाहारितमहुकलविंककौंचदारवाघाटादीनां मनुष्याणां जलचरजलपक्षिणां प्राणिभक्षकाणां नरवैर्वैदार्यान्नादिभक्षि-
णां मत्स्यादिजंतूनां मत्स्यानां च सूनागतमांसभक्षणे शुष्कमांसभक्षणे च शशकशल्लककच्छपगोधारवडूव्यतिरिक्तपंचनखमांसभ-
क्षणे चैतेषां विष्णुभूतवसा मज्जानांतदुच्छिष्टानां च भक्षणे चामत्याकायं ॥ अभ्यासे महासांतपनं ॥ मत्यातसहृच्छ्रो मत्याभ्यासे वा-
द्रम् ॥ अत्यन्ताभ्यासे पतनमृतेषां कर्णादिमलषट्कभक्षणे र्धमिति स्मृत्यर्थसारे ॥ अमत्यासहृद्रक्षणे एकोपवासः ॥ कामतो द्विगु-
णम् ॥ तथाभ्यासे त्रिरात्र सप्तरात्र द्वादशरात्रपक्षव्रतमासव्रतचांद्रायणान्यभ्यासाधिक्यतारतम्यमालोच्य योज्यानि ॥ अभ्यासे-

सर्वत्र व्रतान्ते एकदिनं घृतप्राशनं पुनः संस्कारश्च ॥ समुदितभक्षणाभ्यासेषाणमासिकं संवत्सरं चेति प्राञ्चः ॥ एषां ज्ञानतो भक्षणो द्वार-
गेतुसांतपनं ॥ अज्ञानतः प्राजापत्यं ॥ अकामतोभ्यासेचांद्रं ॥ कामतोभ्यासेषण्मासं ॥ अत्यंताभ्यासे सांवत्सरमिति मिताक्षरा ॥ एषा
केशनखप्राशने अजाविमहिषा मृगाणां मांसभक्षणे मृद्धोष्ठभक्षणे वामत्या एक उपवासः ॥ मत्यात्रिरात्रं ॥ एयं कीटपतंगकृमिजलच-
रास्थिरक्तभक्षणे रक्तवमने चार्पातिस्मृत्यर्थं सारं ॥ मांसमांडे पक्वस्यान्नस्याशने अहंकुशपक्वपयःपानं व्रतिनः केशादेर्मुखप्रवेश
मात्रे तप्तघृतं ब्राह्मीरसं वापि वेत् ॥ केशादिभक्षणे तु सद्यः कुशहिरण्योदकसहितं घृतप्राशनम् ॥ ज्ञानतोभ्यासे त्रिरात्रोपवासो घृत
प्राशनं च ॥ ब्रह्मचर्यादेर्मधुमांसादिभक्षणे धिकं त्रिरात्रं कार्यं कायं वा पुनरुपनयनं च ॥ ततो व्रतसमापनम् ॥ अज्ञानतः सकृद्गोमांस
भक्षणे कायं ॥ ज्ञानतो द्विगुणम् ॥ अज्ञानतोभ्यासेचांद्रं ॥ समुद्रगानदीतीरेऽनडुत्सहितगौश्च दक्षिणा ॥ ज्ञानतोभ्यासे संवत्सरं ॥
अत्यंताभ्यासे पातित्यं ॥ कपिरवरविडुराहादिरेतो विष्णुपुत्रीषाणामन्यतमभक्षणे न्येषांचामेध्यानामेतद्रक्षणे चांद्रं ॥ अज्ञानतस्त
सकृच्छुं ॥ अभ्यासादावधिकं कल्प्यं ॥ पुनरुपनयनं सर्वत्र ॥ बलाद्रेतो मूत्रादिपाने प्राजापत्यम् ॥ ऊनैकादशवर्षस्याप्येतदेव ॥ गोसू-
त्रपुशेषमेध्यम् ॥ अथोच्छिष्टाद्यभक्ष्यभक्षणे प्रायश्चित्तम् ॥ तत्र काकादिपक्षिष्वापदारवुविडालनकुलोच्छिष्टे भूयस्यन्नेर-
सेच केशाद्यवपन्ने दवद्रोण्यादौ द्रव्यशुद्धिरहितं चान्ने अमत्या भक्षिते एकाहं ब्राह्मीसर्वर्चलापानं ॥ मत्याचे त्रिरात्रम् ॥ माधवी
धेनुनिलदर्भोदकैः प्रोक्षणमरुत्खाभोजन एतत् ॥ मार्जाराद्युच्छिष्टस्य तथा प्रोक्षणैः शुद्धिस्मरणादित्युक्तं अल्पद्रव्यं च दमत्याभ्या

सकृच्छुं मत्याभ्यासं पक्षं यावकव्रतं ॥ व्रतस्थस्य ब्रह्मक्षत्रियवैश्यशूद्रोच्छिष्टे तु विप्र एकत्रिपंच सप्तरात्राणि क्रमेण पंचगव्यं पिबेत् ॥
 अभ्यासे व्येषा मावृत्तिः ॥ मत्याभोजने त्वेतान्येव सोपवासानि कुर्यात् ॥ मत्याभ्यासे कृच्छ्रानि कृच्छ्रततः कृच्छ्रचंद्राणि ॥ क्षत्रादौ पाद
 पादहानिः ॥ अन्यस्य विप्रोच्छिष्टभोजने सकृदजानतः कृते महाव्याहृतिभिर्मंत्रितपयःपानं ॥ ज्ञानतस्तदभ्यासादौ सांतपनम् ॥ उ
 च्छिष्टं चात्रैकपंत्युपविष्टविप्रादीनां भोजनमध्ये एकेनापि पात्रत्यागेशेषमन्नं शूद्रादिविषये तद्भोजनोत्तरं पाकपात्रे वशिष्टमप्युच्छि
 ष्टं ॥ एवंविधशूद्रोच्छिष्टभोजने त्रिरात्रोपवासो घर्मर्षणजपः ॥ कामतस्त्वेतद्विषये पंचरात्रं सप्तरात्रं उपवासश्चांद्रवाभ्यासादितार
 तम्येन योज्यम् ॥ गुरुभिन्नविप्रोच्छिष्टभोजने श्वोपहतभोजने कृच्छ्रं भोजनपात्रे भुक्तशेषमत्रोच्छिष्टम् ॥ श्वशूद्रभुक्तशेषभोज
 नपात्रे वशिष्टं कामतो भुक्ता तमकृच्छ्रं कार्यं ॥ अकामतः प्राजापत्यम् ॥ अभ्यासे पराकंचांद्रत्रयं वा ॥ अपत्यभुक्तशेषभक्षणोचां
 द्रम् ॥ क्षत्रियवैश्यगर्दभादिभुक्तशेषस्य पात्रावशिष्टस्य भोजने पादो न कृच्छ्रं सार्द्धं कृच्छ्रत्रयादिकेचित् ॥ मांडस्थेन्ने केशपिपीलि
 कामेध्यसेविकीटैरुपहतं तावन्मात्रमुद्धृत्य मृद्गस्मता म्रवैडूर्यहिरण्यरजतादिभिर्गोवालदर्भयुक्तवारिणा शेषं प्रोक्षयेत् ॥ हस्तस्थि
 तमेवं भूतं त्यजेत् ॥ मुरवस्थं निष्ठीव्य घृतं प्राशयेत् ॥ श्वचंडालरजस्वलासूतिकापतितादिदृष्टान्नमपि मृद्गस्महे मां बुभिः प्रोक्षयेदि
 तिमयूरवेस्मृतिः ॥ मनुष्यरेतो विण्मूत्रभक्षणे वर्णाः क्रमेण ततः कृच्छ्रानि कृच्छ्रकायत्रिरात्राणि कुर्युः मत्याचंद्रततः कृच्छ्रानि कृच्छ्र
 कायानि पुनः संस्कारश्चोभयत्र ॥ अत्यजानां भुक्तशेषस्य पाकपात्रावशिष्टस्य भक्षणं वर्णक्रमेण चंद्रमहासांतपनषट्त्रयत्रिरात्रो-

णि॥ अभ्यासे द्विगुणं॥ निरंतरं पतनं भोजन पात्रावशिष्टं दुच्छिष्टं भोजनं द्विगुणं॥ सह भोजनं त्रिगुणं॥ अत्र पुनः संस्कारो युक्तः॥ म-
त्याभ्यासे पतनं॥ कानिचिदुच्छिष्टं भोजनं प्रायश्चित्तानि प्रकीर्णकप्रसंगे दर्शितानि॥ ॥ अथासुचिद्रव्यस्पृष्टाभक्ष्यभक्षणे प्रा-
यश्चित्तम्॥ ॥ तत्र केशकीटनीलाक्षास्थिस्नायुचर्मरुधिरविण्मूत्रमांसवसामज्जाशुक्रसुरास्पृष्टस्य महापातकिदृष्टस्य दु-
ष्टपक्ष्यवलीढस्य विडूराहाद्युच्छिष्टस्य गवाघ्रातस्य शष्कपर्युषितयोश्च वृथापक्षस्य दैवपितृभ्यान्नस्य होमार्थं हविषां चाशने पा-
ने चामत्याचेदुपवासः॥ मत्याकृच्छ्रपादोत्पसंसर्गे महासंसर्गे त्वर्धकृच्छ्रः॥ तत्रापि संस्पृष्टामेध्यादेरसोपलब्धौ तमकृच्छ्रः॥ अ-
विज्ञातजात्यस्थ्यादिदूषिते कर्णादिमलषट्कदूषिते चार्धम्॥ जलपानसमये मुखनिःसृतं जलं यदि भोजनभाजने पतेत्॥ तदो न द्वा-
जनान्न भोजने चाद्रं॥ इदं ज्ञानतोऽत्यंताभ्यासे॥ अकामतोभ्यासे सकृत् कामकृते च त्रिरात्रम्॥ सुराभिन्नगौडीमार्ध्वामद्यवासित-
शुष्कभांडस्थोदकस्याज्ञानतः सकृत्पानेच्छर्दने च त्र्यहं कुशमूलादिपक्षक्षीरपानं॥ तदभ्यासे चैतदेव षड्रात्रं॥ ज्ञानतस्तपंचाहं
शंखपुष्पीपक्षपयःपानम्॥ तथाभ्यासे सप्तरात्रं गोमूत्रयावकपानम्॥ अत्यंताभ्यासे द्वादशाहं ब्राह्मीपक्षपयःपानं प्रत्यहमष्ट-
सहस्रगायत्रीजपश्च॥ अच्छर्दनेन जीर्णत्वे एतदेव तत्र तत्र द्विगुणम्॥ एवं भांडस्यार्द्रत्वे पितालादिमद्यभांडस्थोदकपाने एतद-
र्धम्॥ शष्कसुराभांडस्थोदकपाने एक उपवासः॥ परेऽद्विष्टतप्राशनमात्रं॥ तादृशभांडस्थपर्युषितजलपानेच्छर्दने च त्र्यहं शं-
खपुष्पीपक्षक्षीरपानं॥ अकामतोऽद्विस्त्रिरभ्यासे पंचरात्रं तत्॥ कामतः सकृत्पाने सप्तरात्रं॥ तथाभ्यासे पक्षम्॥ अत्र सर्वत्र जल-

पानस्य तपस्त्वाज्जलमल्पपेयमित्याहुः ॥ जीर्णत्वे आर्द्रभांडस्थजलस्य पीतस्य वमने च प्राग्वत् ॥ आर्द्रभांडस्थोदकपाने जीर्णे चांद्रका-
मतः ॥ अकामतः ॥ षडुपवासाः ॥ अभोज्यान्नभांडस्थितजलदुग्धदधिपाने ब्रह्मकूर्चः ॥ शूद्रस्यात्र सर्वत्र विषये किंचिद्दानमेव ॥ अंत-
स्थितक्लिन्नमृतपंचनखस्वरविद्वराहादियुक्तात्यंतोपहतकूपादिजलपाने षडुपवासाः ॥ अतिरुच्छ्रो वा ॥ व्रतांते पंचगव्याशनं च ॥ अ-
क्लिन्ने उपवासत्रयं पंचगव्यं चांते ॥ शूद्राणां नक्तं ॥ इदं ज्ञानतोभ्यासे ॥ अकामतोर्थं ॥ प्रांचरुक्त अकामतः प्रागुक्तं कामतस्तद्विगुण-
मित्याहुः ॥ तादृक्मनुष्यपशवयुक्तकूपादिजलपाने तु अज्ञानतः स ह्यष्टषडुपवासाः ॥ कामतोभ्यासे च पराकः ॥ मत्याभ्यासे तप्त-
रुच्छ्रुः ॥ अधिकतराभ्यासे चांद्रं ॥ तादृशस्थूलतडागादिजलपाने तु न्यूनं कल्प्यं ॥ विण्मूत्रास्थ्यादिदूषितकूपादिजलपाने त्रय उप-
वासाः ॥ तादृशकुंभस्थजलपाने सांतपनम् ॥ इदमज्ञानतः ॥ कामतस्तद्विगुणम् ॥ पूर्वोक्तकूपादौ पानव्यतिरेकेण स्नानमात्रे त्वेक-
उपवासस्त्रिषवणस्नानं गायत्रीजपश्च ॥ चांडालादिस्नानतडागादिषु जानुदघ्नादल्पपरिमाणजलेषु तथा विधजलास्तु चांडाला-
दिकसंपर्कयुतहृदपुष्करिणीषु चाकामतोजलपानेन क्तम् ॥ कामत एक उपवासः ॥ अन्यथा तित चांडालादिपरिगृहीततादृश-
कूपादिजलपाने एतदर्थं ॥ अभ्यासे रुच्छ्रुः ॥ कामतोभ्यासे द्विगुणं ॥ जानुदघ्नहृदपुष्करिण्यादिषु महाजलाशये च न दोषः ॥ तादृ-
शकूपे तु विप्रस्य महासांतपनम् ॥ क्षत्रियादीनां रुच्छ्रु रुच्छ्राधेपादाः अमत्यार्धे ॥ अशक्तः पंचगव्यं पिबेत् ॥ चांडालादिभांडस्थ-
जलपाने कूपवत् ॥ चांडालादेः कूपभांडादिजलस्य पानोत्तरं वमने विप्रस्य रुच्छ्रुः ॥ रजकाद्यंत्यजस्नानकूपभांडादिजलतद्भांडस्थ-

पयोदध्यादिपानेत्वमस्याद्विजाः क्रमेण ब्रह्म कूर्चपानेन त्रिद्व्येकोपवासान्कुर्युः ॥ शूद्रस्तूपवासं शक्त्यादानं च कुर्यात् ॥ मत्या सर्वत्र
द्विगुणम् ॥ अंत्यजरवातवापीतडागादिषु अल्पजलेषु पानादिकरणे एक उपवासो मत्या द्विगुणं ॥ अमत्याभ्यासे कार्यं ॥ मध्यमज
लेषु पंचगव्यम् ॥ महत्कन दोषः ॥ अत्र सर्वत्र पुनः संस्कार इति केचित् ॥ शूद्रा मेध्यसेविकीटारिस्पृष्टान्न भोजने त्वहोरात्रमभोज
नम् ॥ ॥ अथ चांडालाद्यन्न भोजने प्रायश्चित्तं ॥ ॥ तत्र ज्ञानतः सकृच्चांडालाद्यन्न भक्षणं चाद्रम् ॥ अज्ञानतस्तसकृच्छः ॥
एककाले एकप्रयत्नोपक्रमाणां ग्रासानामेकस्मिन्प्रयोगे भोजनं सकृद्रोजनम् ॥ एवं पुनर्भोजनेभ्यासः ॥ वारत्रयेत्यंताभ्यासः ॥
एवं सर्वत्र बोध्यं ॥ भवदेवस्तु अज्ञानतः सकृद्रोजने तसकृच्छं ॥ अभ्यासे चांद्रायणं ज्ञानतो द्वैगुण्यमित्याह ॥ सिद्धान्तार्थं ॥ स
कुजलादौ शृङ्गान्ने ॥ आमान्ने तु तदर्धमात्रं बोध्यम् ॥ बलात् सकृत्क्षुप्ततदन्न भोजने उपवासत्रयम् ॥ बलात् सिद्धान्न भोज
नं पराकः ॥ ज्ञानाभ्यासे चांद्राभ्यासः ॥ अज्ञानतोभ्यासे तसकृच्छाभ्यासः ॥ चांडालादिपक्वान्नाशने सर्वत्र पुनरुपनयनम् ॥
कामतश्चतुर्विंशतिवारं भोजने पातित्यं ॥ अज्ञानतस्ततद्विगुणं वारभोजने तत्र च द्वादशवार्षिकं प्रायश्चित्तम् ॥ यवनम्लेच्छ
यावनानां अन्न भोजनेऽप्येवं ॥ अत्र प्रायश्चित्तेन पापनाशोऽपि वचनान्न व्यवहार्यता ॥ द्विजस्य ज्ञानात्स्वेच्छया चांडालयवना-
दीनां दासत्वांगीकारे तु प्राजापत्यद्वयम् ॥ पुंश्चल्यभिः शस्तम्लेच्छ चांडालादीनां बलादेकमासं दासंता मापन्नो द्विजो बलात्का-
रितगोवधोच्छिष्टमार्जनोच्छिष्टभक्षणतत्स्त्रीसंगादिः प्राजापत्येन शुद्ध्यति ॥ आहिताग्निश्चांद्रेण ॥ संवत्सरोषितस्य प्रा

जापत्यंपराकश्च ॥ शूद्रस्य संवत्सरावासे पक्षं यावकपानम् ॥ मासं वासे कृच्छ्रपादः ॥ मयूरवेतु प्राजापत्यादिकं मासमात्रे गो
वधादौ तप्रातिस्विकं तत्प्रायश्चित्तमकामकृते विहितं कार्यमित्युक्तम् ॥ एवं वर्षपर्यंतं प्रायश्चित्तकल्पना कार्या ॥ चतुर्वर्षपर्यंतं
मिति क्वचित् ॥ अग्रे पातित्यात् प्रायश्चित्ताभावः ॥ एतदेव ज्ञानात् शूद्रादि दासत्वांगीकारे ॥ अज्ञानादर्थमित्याहुः ॥ चांडाला
दिस्पृष्टान्नभोजने प्राजापत्यं ॥ ज्ञानतो द्विगुणम् ॥ एतदेव पतितकुणिरजस्वलादिस्पृष्टान्नभोजने ॥ अज्ञानतः स कृच्छ्रा
डालरजस्वलापतिताद्युच्छिष्टभोजने चांद्रम् ॥ तद्भोजनानंतरं पाकपात्रे वशिष्टमन्नं तदुच्छिष्टम् ॥ ज्ञानतो द्विगुणं ॥ चांडा
लादिभोजनपात्रावशिष्टरूपोच्छिष्टभक्षणे तु प्रकीर्णकप्रसंगोक्तं ज्ञेयम् ॥ क्षत्रियवैश्ययोरापि दिबलात्कारे न्नंतरं चर्वित
तांबूलाद्युच्छिष्टभोजने च क्रमेण वायं कार्या ॥ विप्रस्य तत्रापि चांद्रमेव ॥ क्षत्रविशोरप्यापदभावे न्न रूपोच्छिष्टभोजने
च चांद्रमेव ॥ सर्वत्रानुच्छिष्टाद्युच्छिष्टे द्वैगुण्यम् ॥ तत्रापि पाकपात्रावशिष्टोच्छिष्टाद्भोजनपात्रावशिष्टोच्छिष्टे द्विगुणमधिकं वा
कल्प्यम् ॥ तथा च तत्स्पृष्टमात्रात्तद्विगुणं तद्धस्तदनस्य तद्गृहपक्षस्य वा भक्षणे कल्प्यं ॥ सहभोजने त्रिगुणम् ॥ उच्छिष्टे चतुर्गुणमि
त्यादि बोध्यं ॥ चांडादिसंसर्गिणो न्नस्य तस्याकस्य भोजने कृच्छ्रार्थं ॥ शुष्कादौ तदर्थं चांडालादिस्पृष्टजलक्षीरदध्यादिपाने ल
घुसांतपनम् ॥ एतत्पीतशेषां बुपानेषु पवासपूर्वकं पंचगव्यपानमज्ञानतः ॥ ज्ञानतो द्विगुणम् ॥ अप्यासे आघृतिः ॥ अज्ञानतः
सकृत् शौंडिकाद्यन्नभोजने मासंगो मूत्रयावकपानं ॥ शुष्कान्ने तदर्थं मूषडुपवासावा ॥ आमन्ने तदर्थं ॥ ज्ञानतो द्विगुणं ॥ अप्यासे

आवृत्तिः ॥ ज्ञानतोष्टधाभोजने कृच्छ्रब्दं ॥ अज्ञानतस्तथात्वे चांद्रद्वयं ज्ञानादष्टचत्वारिंशद्वारं भोजने पातित्यम् ॥ अज्ञानतः षण्ण
वतिवारं भोजने तत्र द्वादशाब्दं ॥ ज्ञानतः सहृदेत दुच्छिष्टान्नभोजने विप्रस्य चांद्रम् ॥ क्षत्रियवैश्ययोस्तसहृच्छुः ॥ एतदर्थमेत
त्स्पृष्टमात्रान्नभोजने ॥ शृङ्गान्नस्योच्छिष्टभोजनेऽप्येवम् ॥ अत्राशक्तः कुशोदुंबरबिल्वाद्यैः पनसांबुजपत्रकैः ॥ शंखपुष्पासु
वर्चादिकां पीत्वा तु शध्यति ॥ तत्पीतशेषजलपाने उपवासत्रयपूर्वकं पंचगव्यपानमज्ञानतः ॥ ज्ञानतोद्दिगुणं ॥ अभ्यासे आष्ट
तिः ॥ गवोच्छिष्टाशनेच्छर्दने एक उपवासः पंचगव्यपानं च ॥ अभ्यासे उपवासत्रयं ॥ चतुर्थे पंचगव्यम् ॥ अच्छर्दने ज्ञानतः सहृ-
द्रोजनेऽप्येतदेव ॥ मतिपूर्वकाभ्यासेति कृच्छ्रः ॥ केचित्श्वकाकोच्छिष्टेषु नः कृतपाकपर्युषितान्ने रूक्षीशूद्रोच्छिष्टेष्वन्ने भुक्ते
ऽप्येवमेव प्रायश्चित्तमाहुः ॥ प्रपाजलपाने सौरवृक्षनिर्यासाधारपात्रस्थजलपाने नौकाजलनिःसारणीपात्रस्थजलपाने कूपा
देश्वर्मपुटकनिःसारितजलपाने च सचैलस्नानपूर्वकमुपवासः ॥ अशक्तस्य पंचगव्यपानं ॥ आपदितदेवजलं भूमिष्टं कृत्वा पात्रां
तरेणोद्धृतं पेयं प्राणापदिदोषो न ॥ शूद्रभांडस्थजलपाने उपोष्य बिल्वपत्रपलाशकुशकाथोदकपानं ॥ नवभांडे तु न दोषः ॥ एवं पयो
दध्यादावपि अत्र सर्वत्र पुनरुक्तिः ॥ प्रासंगिकी वैलक्षण्योक्तिः स्मृत्यंतरानुरोधान् ॥ तत्र शक्त्याद्यपेक्षया व्यवस्था ॥ शान्तातपः ॥
घृतनेत्रैर्लक्ष्मीं तथैवेक्षुरसोऽगुडः शूद्रभांडस्थितं तक्रंतव्यमधुन दुष्यति ॥ ॥ अथ भावदुष्टादिभक्षणे प्रायश्चित्तं ॥ ॥
तत्र यद्दूर्णत आकारतो वा विसदृशतया जुगुप्सितशरीरमलादिभावनां जनयति अरिप्रयुक्तगरादिशंकां वा जनयति तद्वाच्यम् ॥

सुधार्तश्चनकोभुंक्तेमामकंत्वन्नमेमहि ॥ ब्रूतेव्यर्थाशोयस्त्वेवंतद्वागदुष्टम् ॥ काक्रियास्मिन्निति विनिर्घदीयतेयत्तच्च ॥ तयोर्भोज-
नेकामतः कृतेत्रिरात्रमुपवासः ॥ गोमूत्रयावकपानमित्यन्ये ॥ अज्ञानतोर्ह ॥ छर्दनेघृतप्राशनं ॥ भक्ष्याभक्षलेन शंकितवस्तुभ-
क्षणे अक्षारलवणम् ॥ रूक्षांब्राह्मींस्तवर्चलांपिबेत् ॥ त्रिरात्रं शंखपुष्पांवापयसासह ॥ कुशपद्मोदुंबरपलाशबिल्वपत्रकायंवापि
बेतुशंकायाश्चविज्ञानेद्विगुणम् ॥ अज्ञानतः शंकितभक्षणशुद्ध्यर्थं वर्षातेत्रीन्द्वावेकंवाकृच्छ्रान्कुर्यात् ॥ ॥ अथकालदुष्टाशने
प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ कालदुष्टमस्नेहाक्तपर्युषितादि ॥ मत्यातद्भक्षणे त्रिरात्रं यावकपानम् ॥ अमत्यात्वेक उपवासः ॥ अनिर्देशगोक्षीरा-
दिपानेचैवं ॥ यवगोधूमपयोदधिपिष्टविकारेस्नेहपक्वेस्नेहाक्तान्नादौचनदोषः ॥ शृंगास्थिदंतशुक्तिशंखकपर्दजनितपात्रैः कंदशाल-
कजैश्चजलपीत्वानवोदकंच वर्षाकालेच्यहादवीकृ अकालेच दशाहादवीकृ पीत्वा पंचगव्यं पिबेत् मृत्योपवासः ॥ ग्रहणकालेन वशादे-
च भोजने ग्रामयाचकान् भोजनेच चांद्रं ॥ ग्रहणनिमित्तनिषिद्धकाले संधिकाले नि प्रातरतिसायंकालेच भुक्ताशत्रौधानादधिसक्तु-
तिलसंबद्धान् भोजने एवमादिष्वनादिष्टप्रायश्चित्तेषु प्राणायामशतम् ॥ मृत्योपवासः अमृत्योपवास इत्यन्ये ॥ ॥ अथगुण-
दुष्टभोजने प्रायश्चित्तं ॥ ॥ शक्तानिकषायादींश्च अन्यान्यमेध्यानि चामत्यापीत्वा भुक्ताचोपवसेत् ॥ मत्या त्रिरात्रं यावकं ॥ आम-
लकयुक्तकांजिकायां न दोषो भिद्यारणेच ॥ शक्तं कालवशादस्लतांगतम् ॥ उद्धृतसारपिण्या कमथितादिभक्षणे मत्या त्रिरात्रं या-
वकं ॥ अमत्यार्ह ॥ छर्दित्वा घृतं पिबेत् ॥ वैश्वदेवादिरहितान् भोजने अतिथिदेवतादिप्रयोजनमनुद्दिश्य वृथापक्वस्य कृसरसंवा

वकपायसापूपशङ्कुलीमधुमांसादिभक्षणेष्वमृत्योपवासः॥ मृत्यात्रिरात्रं यावकं॥ कायमभ्यासे॥ आहिताग्निस्त्वमृत्यात्रिरात्रं
॥ मृत्याकायं कुर्यात्॥ हस्तदानादिक्रियादुष्टस्यामृत्याभोजनेनक्तम् मृत्यातूपवासः पंचगव्यंच॥ तत्र माक्षिकमिक्षुरसविशेषरूपं
फाणितं शाकं गौरसलवणघृतानि हस्तदत्तानि दुष्टानि अमृत्याभ्यासेतूपवासः॥ मृत्याभ्यासेत्रिरात्रं॥ अत्यन्ताभ्यासे सांतपनम्॥
॥ अथ श्राद्धभोजने प्रायश्चित्तम्॥ ॥ तत्रांतर्दशाहेनवश्राद्धानि॥ एकादशाहश्राद्धमारभ्यो नाब्दानि षोडशैकोद्दिष्टा-
नि नवमिश्राणि॥ सपिंडीकरणं मिश्रंततः पराणि पुराणानि॥ तत्र नवश्राद्धभोजने कायं॥ अनापद्यत्र चांद्रम्॥ एकादशाहेम
हैकोद्दिष्टेप्येवं॥ पादोनं कायमापदि॥ अनापदितु चांद्रकायं चेत्यन्ये॥ द्वादशाहे आयमासिके चोनमासिके च पादोनं कायमे
व॥ अत्रानापदिकायं॥ अन्ये पराकमाहुः॥ द्वितीयमासिके त्रैपक्षिकमासिके उर्नपाणमासिके उर्नाब्दे चार्धं कृच्छ्रम्॥ अनाप
दिपादोनम्॥ त्रिमासाद्यद्मोक्षांतेषु सपिंडने चाब्दिके चोपवासः पादकृच्छ्रो वा॥ अनापदितु त्रिरात्रं कृच्छ्रार्धे वा॥ अन्ये त
नापदि त्रैपक्षिकेति कृच्छ्रः॥ पाणमासिके कृच्छ्रः॥ आब्दिके आपदि त्रिरात्रं गौमूत्रपावकपानं॥ अनापदिकायपादमित्याहुः
॥ तदुत्तरं प्रत्याब्दिके त्रिवर्षपर्यंतं नक्तं॥ अनापदीतूपवासः॥ गुरुविप्राद्यर्थकद्रव्यार्थेनवश्राद्धभोजने त्रिरात्रम्॥ महैकोद्दिष्टे
द्वादशाहादौ च त्रिरात्रम्॥ द्वैमासिकादौ उपवासः॥ त्रिमासादौ नक्तं पंचगव्यंच॥ प्रत्याब्दिकेन्यपुराणेषु च षट्प्राणायामाः॥
चतुर्द्वौ त्रयः प्राणायामाः॥ तत्रैव निस्पृहस्य भोक्तुर्जपशालिनो वा तदर्धम्॥ क्षत्रियादिश्राद्धेषु द्वित्रिचतुर्गुणानि क्रमात् कार्याणि

तिस्मृत्यर्थसारे ॥ अन्यत्र तु श्रावणश्राद्धेषु प्राणायामाः ॥ त्रिमासादिवत्सरांतमुपवासः ॥ सपिंडनश्राद्धे च आद्यमासिके पा-
 दोन कृच्छ्रः ॥ त्रैपक्षिकेतदर्धम् ॥ द्वैमासिके पंचगव्यपानं च ॥ प्रत्यब्दनक्तं इदमापदि ॥ अनापदितु द्विगुणमिति ॥ चांडालोदक-
 सर्षविप्रपशुदंष्ट्रिविद्युत्पातपतनविषोद्वंधनानाशकैर्मृतानां स्तेनपतिनाद्यभोज्यानां च नवश्राद्धेषु चांद्रम् ॥ प्रथममासिके
 चांद्रं पराकश्च ॥ द्वादशाहादौ पराक एव ॥ द्विमासत्रिपक्षादावति कृच्छ्रः त्रिमासादौ कायं ॥ आद्यिके पाद कृच्छ्रः ॥ द्वितीयव-
 र्षादावुपवासः ॥ सम्यग्विषयेऽपि द्रव्यार्थभोजनेऽप्येवमेव ॥ अपांक्तेयानामेकादशाहश्राद्धभोजने शिशुचांद्रम् ॥ यतिव्रतिव्र-
 ह्मचारिणां तु प्रथममासिकादिषु नवश्राद्धे सूतकान्नस्य च भोजने उक्तं कृत्वा अधिकत्रिरात्रोपवासं प्राणायामत्रयपूर्वकघृत-
 प्राशनं च कृत्वा व्रतशेषसमापनं ॥ अनापदितु कायम् त्रिरात्रोपवासो द्वादशप्राणायामाः पंचगव्याशनं चाधिकम् ॥ कामतो-
 भोजनेऽपुनरुपनयनमित्यन्ये ॥ अभ्यासे तूक्तकृच्छ्रादिद्विगुणं ॥ आमहेमसंकल्पितश्राद्धेषु तत्तदर्धानि ॥ गुरुविषये तूपवा-
 सो नक्तं षट्त्रिंशत्प्राणायामाश्च ॥ अतिश्रोत्रियादिपुराणश्राद्धेषु अनुक्तप्रायश्चित्तेषु सर्वश्राद्धेषु च गायत्र्या दश कृत्वा पः-
 पीत्वा शुध्यति ॥ ततः संध्यां पासन होमादियथोचितं कुर्यात् ॥ वृद्धिश्राद्धे प्राणायामत्रयम् ॥ चौलनामकरणजातकर्मगश्रा-
 द्देषु चूडाहोमांते च सीमंते सोमे चाधानां गबह्मोदने चामत्यापदि च भुक्तौ सांतपनम् ॥ मत्यापदि चांद्रं ॥ अन्यसंस्कारेषूपवा-
 सः ॥ अनापदि त्रिरात्रं ॥ अन्यदत्ताकन्यान्यस्मै पुनर्दत्तायासा पुनर्भूः ॥ असंस्कृते पूर्वगर्भे प्रसूते सति द्वितीयगर्भे संस्कारो

यस्याः सा पुनरेता ॥ ऋत्वादिषोडशाहासश्वादेव यागर्भिणी सारे तो धा ॥ भर्तृशासनोल्लंघिनी कामचारिणी ॥ आसांगर्भेषु भु-
क्तौ पूर्ववत्सांतपनंचांद्रवा ॥ सर्वस्त्रीप्रथमगर्भेषु चैवम् ॥ अनिर्देशाहनवश्चाद्धे कामतो भुक्तवतो विप्रस्यानापदिसंवत्सरपर्य-
ंतं भोजनात् प्राक् संहिताध्ययनमिति केचित् ॥ ॥ अथ परिगृहाशुचिदुष्टभोजने प्रायश्चित्तानि ॥ ॥ तत्र राजपुरोहितराज-
भृत्यवैश्यशूद्राणां क्लीबाजाविकमाहिषिकस्थानिकभूपालानां स्तेनगायकलक्षकवार्धुषिकदीक्षावस्थितानां कदर्यबद्धाभिश्च-
पुंश्चलीदांभिकवेद्यनटनर्तकगणकानां भगवृत्तिस्त्रीसदृशचेष्टितनिराचारनिषिद्धाचाराणामाचार्याग्निगुरुधर्मशास्त्रगोब्रा-
ह्मणादिद्वेषिणां संवत्सराभ्यस्तोपपातकानां चर्मकारस्वर्णकारशौंडिकव्याधपुनर्भूजातभ्रूणघ्नविषकारशस्त्रकारलोह-
काराणामन्तोन्मत्तकुह्यातुरगणगणिकानां श्वचक्रमद्यस्त्रीभृगजीविनामश्वरथगजारोहणवृत्तीनामुच्छिष्टभोजीक्रूरोग्रप-
तितपिश्वनानां रजकनिर्णजकैवर्तकानां शूद्रयाजकाध्यापकचित्रकारशिल्पिब्रह्मविक्रयिणां वृथाश्रम्यनाश्रम्याश्रमभे-
दिनामपण्यविक्रेतृसोमलतानाविक्रेतृशैलूषतंतुवायतुन्नवायकिरातानां यतिब्रह्मचारिणो ब्राह्म्यतद्याजकादीनां नित्यरो-
गियोनिसंकीर्णसंकरजातिकुंडगोलकतदन्नाशिनां घाटिकविप्रगोदेववृत्तिघ्नानां मरिदेवनसंबंधिनां गरदसूपकारवैणवी-
पजीविपाखंडिलिंगानां सूतादिप्रतिलोमजानां कर्मरक्तघ्नोभ्रदंडपातिनां पुण्यसोमयागाद्यविक्रयिणां अनृतवादिद्वेषिहे-
मकाराणां वृक्षारोपणवृत्तीनां कूटहृतृषलीतत्यतितत्संबंधिनां तूर्यादिस्वनव्यतिरिक्तकरणैर्नृपतिप्रबोधकानां कितवभृग-

याजीविनिषादतत्कर्मकृतां मूल्येन द्विजकार्यकतृणां प्राणिवधजीविलोकायतिकदेवलकस्त्रीजितकुष्ठिकुनरिवश्यावदंतानां
पित्रादिविवदमानस्यनद्यादिसंतरणजीविग्रामयाजकतत्पुरोहितवणिजपशुमारकदुर्लोमसेवककांडष्ठष्ठानां पर्याहितप
रीष्ठपुनर्भवेदिधिषुपतितज्जातानांचक्रितौलिकपक्षिरक्षकसमुद्रतारकहीनांगातिरिक्तांगानामपुत्रकानग्निकमुमूर्षूणां
पतिपुत्ररहितस्त्रियाः पंचयज्ञानकृतानित्यपरान्नभोजिविरूपपरपाकनिरतस्य पंचमहायज्ञकरणं विना भोजनरूपपरपा
कनिरवृत्तस्या पंचसंज्ञकज्ञानवर्जितग्रहस्थस्याचार्यपितृमातृसूतगुर्वग्नित्यागिनां सूतकन्यास्त्रीसत्यविक्रयिणां गृहस्थि-
तोपपत्तिकज्ञातोपपत्तिकस्त्रीपरिग्रहिणो द्यूतजीविविधिनिषेधातीतसूतकिंकुलालानांचतुःषष्टिपलान्नभक्षकरूपकुंडा-
शिनः कांस्यसीसादिकारवाद्योपजीविभांडवस्त्रादिकर्तृपश्वादिविक्रयिमहर्षीविक्रयिणां ताम्रादीनां स्वर्णादिसदृशरूपक-
तृणामित्यादिपापिनामेषां मार्गेतिष्ठतां भिक्षान्नप्रतिग्रहेचांद्रायणम् ॥ एतेषां कृतनिष्कृतीनां मुख्यतस्तत्तद्वस्तूपजीविनां-
चान्नभोजनेदानेयाजनेप्रतिग्रहेचैवम् ॥ एतच्च तत्तद्वस्तुपार्जितधनत्यागपूर्वकमेव ॥ कुनरिविकृष्णदंतकुष्ठिप्रभृतीनांच प्रागु-
क्तानां विप्रान्नदश्मूद्रस्य शूद्रान्नदविप्रस्यास्वामिकश्मूद्रस्याप्रसूताया दुहितुश्चान्नभोजने शिष्टजुगुप्सितान्नस्य महापापिवी-
क्षितस्य श्वादिस्पृष्टस्योदक्यादिदृष्टस्य गवाघ्रातस्य पक्ष्यवलीदस्यासंस्कृतस्य बहुयाचितस्य सरोषसविस्मयदत्तस्य पाद-
स्पृष्टस्यावज्ञातस्यानर्चितदत्तस्या तुष्टिकरस्य चान्नस्य भोजने चामत्यात्रिरात्रं ॥ अमत्याभ्यासे कृच्छ्रः ॥ मत्यानि कृच्छ्रः ॥ मत्या

भ्यासेत सकृच्छुः ॥ ब्रह्मचर्यादेः कायातिरुच्छ्रुतसकृच्छ्रुचांद्राण्य मत्यादिषु क्रमेण पुनः संस्कारश्च ॥ यद्वा त्रिषट् नवद्वादशरात्रा
णि पयसा भूयोभ्यासेचांद्रम् ॥ अत्यंतापदि त्रिषट् नवद्वादशरा
त्राणामाः ॥ आमान्तेषु स्नानम् ॥ एतद्वृत्तिविप्रान्न भोजने एकभक्तम् ॥ अनाचारे दुष्टाचारे नक्तम् ॥ ब्राह्मणब्रुवे स्नानमष्टशत
जपश्च ॥ एवं शारवारं डान्नस्य ब्राह्मणादिसंघाताद्युपदेशत्यक्तादिरूपस्यानेकस्वामिकरूपस्य वा गणान्नस्य कोशुंक्तेत्यादि
स्मृथादिना दीयमानदुष्टान्नस्य नगरमधुकराद्यन्नस्यासन्मानं गुणिनां सन्मानं पापकर्मणां कुरुते यस्तदन्नस्य च भोजने प्राग्व
देव ॥ आचारैर्दुशैरवरे भोजनप्रकरणे गणिकाद्यभोज्यान्नभक्षणे चैवमित्युक्तम् ॥ ॥ अथ जातमृताशौचान्न भोजने
प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ द्विजाशौचे सवर्णानामुपवासस्त्रिरात्रं वा ॥ विप्रक्षत्रियवैश्यशूद्राशौचेषु अमत्याविप्रोभुक्तान्तैः
कद्वित्रिरुपवासान् कुर्यात् ॥ अभ्यासे त्वेकत्रिपंचसप्तोपवासाः ॥ यद्वाभ्यासे द्वात्रिंशत्षष्टिशतं प्राणायामाः ॥ उपवासैः प्राणा
यामानां समुच्चय इत्येके ॥ अन्येत्वापदि अज्ञानत एवासकृत् भोजने एवैतत् ॥ अभ्यासे त्वधिकमित्याहुः ॥ मत्याचेत्कायसांतपन
महासांतपनचांद्राणि ॥ एकद्वित्रिचतुःकायानि वा ॥ मत्याभ्यासे कायातिरुच्छ्रुतसकृच्छ्रुच्छ्रुचांद्राणि ॥ कामतोभूयोभ्यासे ए
कद्वित्रिषण्मासेषु क्रमेण यावकव्रतम् ॥ अत्यंतापदि मत्याभ्यासे विप्रायुक्तप्राणायामा एव ॥ अज्ञानात् शुक्तौ छर्दने चानापद्य
पि अष्टविंशतिशतपंचाशताष्टसहस्रगायत्रीजपो वा बोध्यः ॥ द्विजाशौचे शूद्रस्य शुक्तौ स्नानम् ॥ शूद्राशौचे शूद्रस्य स्नानं पंच

गव्यं च ॥ आशौचि विप्रस्पृष्टपानीयपाने पंचगव्यमज्ञानतः ॥ ज्ञानतश्चेदुपवासः ॥ ब्रह्मचर्यादेस्तत्पाने पंचगव्यमुपवासश्च
 ॥ प्रत्यहं सहस्रजपश्च त्रिरात्रम् ॥ जाताशौचा आहिताग्न्याशौचे च लघुसर्वे योज्ये इत्येके ॥ आशौचे मुक्तवर्तनस्पृशो दापुरीषो
 त्सर्गात् ॥ इदं च प्रायश्चित्तं तद्दूषाणां माशौचव्यपगमे कार्यं ॥ तावदाशौचान्न भोजिनोप्याशौचात् ॥ एतच्चाशौचि स्वामिकान्न
 भोजन एव ॥ आशौचिस्पृष्टाशौचि स्वामिकान्न भोजने तु तत्तत् प्रायश्चित्तद्वयसमुच्चय इत्यन्यत्र विस्तरः ॥ आशौचिगृहे न्य
 दीयान्न भोजनेऽपि नक्तमुपवासो वा प्रायश्चित्तम् ॥ अथ कापालिकान्न भोजने तज्जलपाने च क्रमात्कायतदर्धं च ॥ अभ्यासे
 द्विगुणं ॥ मत्याभ्यासे चतुर्गुणम् ॥ तत्स्त्रीगमने चैवम् ॥ अत्यंताभ्यासे बृहच्छुं ॥ अन्नसत्रप्रवृत्तस्याग्निहोत्रिणश्चाशौ
 चवत्वेऽपि तदीयामान्नेषु दोषो न तयोः पक्वान्नग्रहणे तु क्रमेणैकत्रयम् यावत्कवर्तं द्वादशचतुर्विंशतिः प्राणायामावा ॥ पक्षे
 मासे वा देवपितृभोजयतो न्नाशने चांद्रं ॥ पतितगृहवासान्न भोजनं प्रतिगृहेषु ज्ञानाभ्यासे मासोपवासाः ॥ अज्ञानाभ्या
 से चांद्रम् ॥ पूर्वगणितव्यतिरिक्तनिषिद्धाचरणः शीलानामन्नभोजने तुपवासः ॥ वत्सराभ्यासे पराकः ॥ उक्तान्तिरिक्तनिषि
 द्धमूलफलपत्राद्यशने उपवासः ॥ ॥ इति निन्दितान्नादनप्रायश्चित्तानि ॥ ॥ अथ नटादिकर्मकरणे ॥ ॥ वशोकर
 णौच्चाटनादिरूपेभिचारेशक्तौ सत्यामपालनरूपे विनाकारणं गृहान्निष्काशने संभोगादित्यागरूपे च भार्यात्यागेऽपि उपपा
 तकसामान्यप्रायश्चित्तानि शक्त्याद्यपेक्षया योज्यानि ॥ अत्रोपपातकप्रायश्चित्तेषु यथोपदिष्टं विप्रस्येव ॥ क्षत्रियस्य पा

दोनं ॥ वैश्यस्यार्धं ॥ शूद्रस्य पादम् ॥ तत्स्त्रीणां तदर्थं ॥ रजस्वलानां तत्र तत्रोक्तमेव कार्यं ॥ ॥ इत्यपपातकप्रायश्चित्तानि समाप्तानि ॥ ॥ अथ महापातकेषु तत्रादौ ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ तत्र ब्राह्मणत्वप्रकारकज्ञानपूर्वकं मारणकामनया ब्राह्मणवधे मरणादेव शुद्धिः ॥ तच्चात्मनोऽग्निप्रवेशनेन भृगुपतनेन वा ॥ अथवा ब्रह्महत्यापापशुद्ध्यर्थं बाणलक्ष्मीभूतो यमिति जानतां धनुर्भृतां युद्धभूमौ स्वेच्छया लक्ष्यं भवनेन ॥ अत्र तादृशो बहुप्रहारार्त्तामृतकल्पो भवन् यदि पुनर्जीवेत्तदापिशुद्ध्यति ॥ मरणांतं प्रायश्चित्तं क्षत्रियां देरेव विप्रस्य तु तत्तद्दक्ष्यमाणं प्रायश्चित्तं हि गुणं कार्यं इति मिताक्षरा ॥ अज्ञानतो निच्छया वाक्येषु ब्रह्मवधे हतविप्रशवशिरोध्वजहस्तस्तत्कपालालाभे गृहीतान्यदीयकपालोऽस्वकर्मरव्यापयन् ब्रह्मचारिधर्मवान् त्रैवर्णिकाचार्यादिदर्शने मार्गादपक्रमन् त्रिषवणस्नानीय अध्ययनाध्यापनादिषट्कर्मणि वर्जयन् समंत्रकं स्नानसंध्योपासनमात्रं कुर्वन् रात्रौ वीरासनीजटीमुंडो वा वन्यफलमात्राहारी तदभावे त्वसंकल्पितविधूय भुक्तवज्जनसप्तागारेष्वेव भैक्ष्यं मृत्यान्नेन चरन् क्षमीदांताचारः कंबलक्षोभशयानो चीरवल्कलान्यतमवासा बहिर्ग्रामाद्देवालयैः समीपवासी विप्रगृहाण्यप्रविशन् द्वारादेव तत्तद्गृहान्नमस्तुर्वन्नेककालाशीभिक्षाया अलाभे उपवसन् द्वादशवर्षाणि क्षपयेत् ॥ ध्वजश्च शवनिर्हरणार्थं रवद्वागस्येव ॥ एतदशक्तौ षष्ठ्युत्तरत्रिंशतधने वस्तुमूल्यं वा हेमरौप्यान्तरस्य षष्ठ्युत्तरत्रिंशतनिष्कानि ॥ अत्राशक्तौ तावत्संख्यान्यर्धनिष्कानि पादनिष्कानि वा ॥ अत्रांते शतं दशवागावो दक्षिणा विप्रभोजनादीति केचित् ॥

पिन्मातृसौदरगुरुश्रोत्रियाहिनाग्न्याचार्यादि विप्रवधेतु मरणपर्यंतमेतदेव व्रतम् ॥ भिक्षाशनंचलोहितशरावेणेति ॥ अ-
 त्रगोसहस्रादिकद्वादशाब्दमित्यन्ये ॥ द्वादशाब्दव्रतमध्ये चारव्याघ्रादिहन्यमानस्य ब्राह्मणस्य तादृशगवां द्वादशकस्य वार-
 क्षणे द्विजानुविज्ञाप्याश्वमेधावभृथस्माने वा सद्य एव शुद्धिः ॥ प्रक्रांतव्रतमध्ये मरणे पितावतैव पापक्षयः एवं व्रतमध्ये गोवि-
 प्रार्थमाणपरित्यागे तत्पर्यंतं व्यापारं कृत्वा जीवने पिवा सद्य एव शक्यते ॥ यद्वा व्रतमध्ये कुलादिदीर्घतीव्रव्याधिग्रस्तं विप्रं गा-
 वा औपधैः सरक्ष्यतदैवशुद्धयेत् ॥ एवं व्रतमध्ये चोराद्यपहतविप्रधनार्थतैः सह युत्वा तद्धनस्य विप्राय प्रापणे तन्निमित्तमरणे-
 वा बहुशस्त्रक्षतस्य मृतकल्पस्य तैस्त्यक्तस्य धनानयनं विनापि जीवने पिवा सद्य एव शुद्धिः ॥ नत्वग्रेषु न व्रतकरणं ॥ इदं चाम-
 त्यानिच्छया वा निर्गुणं विप्रं हंतुं ज्ञेयम् ॥ प्रक्रांतव्रतक्षत्रियस्य जातिमात्रविप्रस्य च कामतः सगुणेन वधे कृते द्वादशाब्दं कार्यम्
 ॥ अज्ञानतः षडब्दं ॥ मितहविष्याशिनः शारवांतं त्रिवेदसंहिता ब्राह्मणपारायणं वा ॥ पूर्वमेवाहिताग्नेः कृतप्रकृतियज्ञस्य वि-
 श्वजिदभिजित्त्रिष्टुदग्निष्टुता मन्यतमयागकरणं वा ॥ विंध्यांत्तरवासिना तु निर्गुणेन सगुणेन वा जातिमात्रनिर्गुणविप्रवधे-
 विकर्मवर्जितचातुर्वर्ण्यात् पथिभिक्षां कुर्वता छत्रोपानहर्जितेन गोकुलगोष्ठग्रामतपोवनतीर्थोदिषु स्वकर्मख्यापयन् स सुद्र-
 सेतुदर्शनस्मान् कृत्वा विप्रेभ्यो भोजनवस्त्रपवित्रादिदेयं अत्रगोशतंदक्षिणा ॥ जातिमात्रविप्रस्य वेदाभ्यासादिहीनं धनव-
 तावधे वेदवित्तं प्रदानं जीवनपर्याप्तभूम्यादिधनदानम् ॥ द्वादशवर्षोपभोग्यद्रव्यसहितगृहदानं वा तावत्सर्वस्वदानं वा ॥ अ-

शक्तौ उन्नरोत्तरम् ॥ अत्र प्रतिगृहीतुर्वैश्यानरेधिरनाहिताग्निर्वैश्वानरश्चरुः प्रायश्चित्तम् ॥ अज्ञानतः सोमयागदीक्षितब्राह्म-
णवधे चतुर्विंशतिवार्षिकमुक्तव्रतगोसहस्रद्वयं वा ॥ आचार्यादिवधेऽप्येवं ॥ गोसहस्रसहितं द्वादशाब्दमित्यन्ये ॥ अतिगुण-
वता गुणहीनस्या ज्ञानतो वधे पूर्वोक्तं व्रतं वर्षं कृत्वांते रत्नहेमगोधान्यतिलदधिघृतदानं ॥ मत्यादौ द्विगुणादि ॥ ज्ञानतो ब्राह्म-
णज्ञातीयषट् वधेऽशूद्रवधव्रतम् ॥ अज्ञानतस्तद्वधे गंगायमुनासंगमे त्रिषवणस्नायी त्रिरात्रोपवासेन शुद्ध्यति ॥ पतितब्रा-
ह्मणवधे त्रिवर्षं प्रत्यहं प्राणायामशतपूर्वकं गायत्रीजपपूर्वकं च वने भिक्षाशनमंते षोडशविप्रभोजनं च ॥ अनुपनीतविप्रव-
धे निर्गुणविप्रवधोक्तं षडब्दं ॥ अनुपनीतत्वेन तस्य निर्गुणत्वात् ॥ अविज्ञातस्त्रीपुंस्त्वादिकस्य ब्राह्मणगर्भस्य वधे तु द्वा-
दशाब्दम् ॥ विज्ञानतस्त्रीत्वादौ तत्तत्प्रयुक्तम् ॥ अत्रैकप्रयत्नकृतानेकविप्रवधेऽप्येकमेव प्रायश्चित्तं तत्रैव ॥ तत्र त्वंच समान-
देशकालकर्तृत्वेना गृह्यमाणविशेषत्वम् ॥ अनेकप्रयत्नकृते तु नानावधे प्रायश्चित्तावृत्तिस्तृतीयविप्रवधपर्यंतं ॥ चतुर्थे तु
विप्रवधे प्रायश्चित्ताभावः ॥ केचिदामरणमुक्तप्रायश्चित्ताचरणमित्याहुः ॥ बहुभिरेकविप्रस्य वधे यदीयप्रहारेण मरणं स-
प्लाक्षप्रस्त्रवणादारभ्य पश्चिमोदधेः प्रतिस्त्रोतः सरस्वतीं गच्छेत् ॥ अन्येषामासान् कृच्छ्रान् चरेयुः तिरस्कृतनिर्गुणविप्र-
स्य क्रोधात् विषशस्त्रादिनिर्गुणोपरिमरणे त्रैवार्षिकं तत् व्रतम् ॥ निमित्तिनोगुणवत्त्वं ब्रह्मक्षेत्रादिसंबंधे निर्गुणमर-
णे सगुणस्यापि त्रैवार्षिकमेव ॥ सगुणस्य तथा मरणे तु द्वादशाब्दमेव ॥ यदात्वाक्रोशताडनादिसंबंधमंतरेण फ्रांत्यादिव

शात् परमुद्दिश्य विप्रस्यात्महनने तु हंतुरेव दोषो नोद्दिश्यस्य ॥ तथा यत्राकुष्ठोपि मरणादवोक्धनदानादिना तोषित उच्चैः श्रावयति
नाक्रोशकस्याऽपराध इति सोप्यदोषः ॥ अथानुग्राहकादीनां तत्र साक्षादनुग्राहकः ॥ कर्तुर्द्वादशाब्दं चतुर्विंशत्यब्द षडब्दादिय
त्प्राप्नुयात् तत्पादोनं चरेत् ॥ प्रयोजकोऽर्धम् ॥ अनुगतासार्धपादम् ॥ निमित्तकर्त्ता पादं चरेत् ॥ अत्र च तिरस्कृते त्याद्यनुपा
दोक्ता व्यवस्था ॥ निमित्तकर्तुरुक्तैव ॥ अनुग्राहकप्रयोजकादीनामपियेनुग्राहकप्रयोजकादयस्तेषामपि प्रायश्चित्तं कल्प्यम्
तथा प्रोत्साहकादीनामपि दंडप्रायश्चित्तं कल्प्यं प्रोत्साहकः सहायश्च तथा मार्गानुदेशकः आश्रयः शस्त्रदाता च भक्तदाता-
विकर्मणाम् ॥ उपेक्षकः शक्तिमांश्चेद्दोषवक्तानुमोदकः ॥ य एव भ्रियमाणं तु ब्राह्मणसमुपेक्षते ॥ अकार्यकारिणां त्वेषां प्रायश्चि
त्तं प्रकल्पयेदिति ॥ कस्मिंश्चिद्ब्रह्मवधे प्रयोजकस्यान्यस्मिन् साक्षात्कर्तृत्वे एकस्य गुरुलघुप्रायश्चित्तसन्निपातस्तत्र द्वादश
वार्षिकादिगुर्वतः पातिनः प्रयोजकादिलघुप्रायश्चित्तस्य प्रसंगादिसिद्धिर्न पृथगनुष्ठानं अग्निदगरदशस्त्रपाणिधनापहा
रिक्षेत्रहरदारहारकः शापोद्यत आथर्वणाद्यभिचारैर्हंता राजगामिपैशुनकर्त्ता चैते वर्त्तमानतत्तद्वापारा आततायिनः एषामग्नि
विषशस्त्रादिहरणमात्रेण निवारणसंभवे यदितद्बद्धः क्रियते तदा तत्तद्बद्धनिमित्तं प्रायश्चित्तं भवत्येव ॥ अशक्यनिवारणे तु गो
विप्रादीनामप्येषां हननादाबुद्यतानां वधे दोषाभावः ॥ क्षत्रियादीनां ब्रह्मचारिवनस्थयतीनां च क्रमेण द्विगुणं त्रिगुणं चतुर्गुणं
च प्रायश्चित्तम् ॥ कैचित्तु क्षत्रियवैश्यशूद्राणां कामतः प्रवृत्ता वैतद्विषये मरणमेव तच्च सर्वस्वदानपूर्वकं मुंडितसर्वांगस्य क

रीषाग्नावेव ॥ अकामतस्त्वामरणं महाव्रताभ्यास इत्याहुः ॥ यत्तु यथोक्तं प्रायश्चित्तं विप्रस्येव क्षत्रियस्य तत्पादोनं वैश्यस्यार्धम् ॥ शू-
द्रस्य पादमिति स्मृत्यन्तरे उक्तं ॥ तत्प्रातिलोम्यानुष्ठितमनुष्यवधचौर्यपारदार्यपारुष्येति चतुर्विधसाहसव्यतिरिक्तपापविषय-
म् ॥ बालवृद्धस्त्रीणामर्धम् ॥ ब्रह्मचारिणोपि षोडशवर्षात्पूर्वबालत्वादधम् ॥ षोडशवर्षादूर्ध्वतस्य द्विगुणम् ॥ अनुपनीत-
बालानामनूढस्त्रीणाञ्च पादमेव ॥ विप्रात्क्षत्रियायां उत्पन्नो मूर्धावसिक्तस्तस्य क्षत्रियन्यूनमध्यर्धं द्वादशाब्दम् ॥ एवमनु-
लोमेषु सर्वत्र न्यूनत्वमूह्यम् ॥ प्रतिलोमोत्पन्नानामनयेव दिशा प्रायश्चित्ताधिक्यमप्यूह्यम् ॥ साग्निकस्याज्ज्ञानात् महापा-
पेतदग्नीन्पुत्रादय अप्रायश्चित्तं पालयेयुः ॥ ज्ञानाच्चेदग्नीन्पुत्रप्रक्षिप्य मरणांतं प्रायश्चित्तम् ॥ आत्मघाते तु तत्पुत्रादयो मु-
तजातीयवधप्रायश्चित्तं समुचितं तत्तत्कृच्छ्रद्वयं चांद्रं कुर्युः ॥ आत्मघातादिपापिनां शवस्पर्शालंकरणवहनदहनश्रुपानास्थि-
संचयदशाहक्रियादि कमज्ञानतः कृत्वा मनूक्तं तत्तत्कृच्छ्रं द्वादशाहं ॥ ज्ञानतो द्विगुणं ॥ तत्तत्कृच्छ्रं सहितं चांद्रं वा ॥ एषु स्पर्शाश्रु-
पातभिन्नेष्वेककरणे तु ज्ञानतः समाहसाध्यं सांतपनतत्तत्कृच्छ्रं वा ॥ अज्ञानतो मासं भिक्षाहारस्त्रिषवणस्नानं च ॥ स्पर्शाश्रुपा-
तयोस्तु प्रत्येकमेकोपवासः ॥ मत्याभ्यासे कृच्छ्रानि कृच्छ्रं चाद्रादियोग्यतया योज्यम् ॥ आहिताग्ने श्वेतादृशस्य लौकिकाग्निना
दाहोऽमंत्रकः दाहकर्तुः प्राजापत्यमात्मघातादिप्रायश्चित्तं पुत्रादिः कृत्वा स्थीनि विधिवद्देहेत् ॥ अथ ब्रह्महत्यादिव्रतादेशविष-
य उच्यते ॥ ॥ सहिविधः ॥ ताद्रूप्यताप्रतिपादनेन सादृश्यप्रतिपादनेन वा ॥ तत्राद्यविषये ब्रह्महवतं पादोनम् ॥ द्वितीय

विषये त्वर्धम् ॥ तत्राद्यं यथा ॥ सोमायागस्य क्षत्रियतत्त्ववैश्वयोरात्रेय्याश्ववधः ॥ रजोदर्शनात्मभृतिषोडशदिनांतवं-
ध्यातिरिक्तास्त्री आत्रेयी अत्रिगोत्रोत्पन्नानारीचगर्भिणी च ॥ केचित्तु तादृशी वंध्याप्यात्रेयीत्याहुः ॥ आत्रेयीविप्रसंबंधि-
न्येव विप्रतुल्या ॥ अत्रापिसगुणनिर्गुणादिव्यवस्था सर्वा योज्या ॥ एवं यागस्य स्त्रीवधः ॥ आहिताग्निद्विजाग्न्यभार्याव-
धः ॥ विप्रवधफलकानृतसाक्ष्यविप्रसंबंधिनिक्षेपहरणं च ॥ अत्र नववार्षिक ब्रह्महव्रतम् ॥ कामादिकृते द्वैगुण्यादि ॥ नात्र-
प्राणांतिकत्वम् ॥ क्षत्रियाद्यात्रेयीवधेतु क्षत्रियादिवधांक्तं प्रायश्चित्तम् ॥ द्वितीयं यथा ॥ गुरूणां मुख्यानामाक्षेपेनृतपापामि-
शंसनं च ॥ वेदानामप्रामाण्याभिधानम् ॥ विप्रातिरिक्तमित्रवधः ॥ अधीतवेदस्य बौद्धादिशास्त्रावष्टंभेन नाशनम् ॥ प्राणिमात्र-
वधफलकानृतसाक्ष्यं ॥ गुणवत्सरस्परं स्पर्धायां गुणवत्परीक्षायां वानृतवचनम् ॥ राजकुले ब्राह्मणपीडाजनकपेशून्यंचे-
त्यादि ॥ एतेष्वन्येषु च पूर्वोक्तेषु च ब्रह्महत्या सदृशेषु षडब्दं ब्रह्महव्रतम् ॥ एषुकपालध्वजधारणादिकं नास्ति ॥ ब्राह्मणादि-
हनने कृतनिश्चये तदर्थं समागत्य सम्यक् शस्त्रादिप्रहारे कृते कथंचित्प्रतिघातादिप्रतिबंधवशादसौ न मृतस्तथापि प्रहर्तुर्य-
थावर्णं ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तं भवत्येव ॥ तच्च पादोनमिति मिताक्षरादौ ॥ मनसानिश्चितं ब्रह्मवधस्य स्वतएवोपरतजिघांसस्य
द्वादशरात्रसुदकमात्रभक्षतयोपवासाः ॥ चिकित्सादिना उपकारे क्रियमाणे विप्रादिमरणे तु न किमपि पापम् ॥ इति
ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तप्रकरणम् ॥ अथ सुरापानप्रायश्चित्तानि ॥ मदजनकोन्धविकारविशेषः सुरा ॥ तस्या

विभेज्ञानपूर्वकामतः सकृदपि पाने मरणांतमेवनेषां प्रायश्चित्तम् ॥ तच्चाग्निवर्णस्फरां बुगो घृतगोक्षीरस्त्रीगधीमूत्राणां अन्यतमपा-
नेन ॥ पानंचलोहपात्रेण ताम्रपात्रेण वाद्रवासाः कुर्यात् ॥ तस्यानेनाप्यमरणेतु यावत्प्राणवियोगंतदनंतरमनशनम् ॥ मरणांतिकेचा-
स्मिन् पर्षदुपदेशो नावश्यकः ॥ किंतु स्वपर्यालोचनेनापि ॥ अकामतो जलबुद्ध्या वा एकवारं स्फरापाने गो केशमेषादिलोमनिर्मि-
तवस्त्रावृतस्य जटिलस्य द्वादशवार्षिकं ब्रह्मव्रतम् ॥ अकामतोभ्यासे तु मरणमेव ॥ उदकबुद्ध्या पीतायाः स्फरायास्तत्काल-
मेव वमने तु पूर्वोक्तधर्मेव तो वर्षत्रयं रात्रौ सकृत्तिलकल्कतं दुलकणान्यतरमात्रभक्षणं नन्वं न भक्षणं प्रत्यहं पंचगव्यपानंच ॥ अ-
थ वोभयत्र भूमिदानपूर्वकं पुनः संस्कारः ॥ अनेनेह व्यवहार्यतेव ॥ द्वादशाब्दा समर्थस्य पापक्षयोपीति मिताक्षरा अज्ञानतः सुरा-
यास्तालुमात्रसंयोगे वार्षिकमिदं ॥ ज्ञानतो द्विगुणम् ॥ अकामतः स्फरासंस्पृष्टस्य शुष्कतद्रसस्यान्नस्य द्रव्यांतरस्य च वा भक्षणे-
तु पुनः संस्कार एव ॥ विप्रस्य स्फरागंधाघ्राणे सातपन कृच्छ्रम् ॥ अकामतः कायं ॥ अत्र क्षत्रियवैश्ययोः पादपादहानिरिति श्रांचः
॥ ज्ञानतः कामपूर्वस्फरापानेतु मरणमेव सर्वेषां ॥ गौडीमाध्वीचगोणीस्फरा ॥ मुरव्यातुपैह्येव ॥ तत्र मुरव्यायां प्रायश्चित्तमुक्तम्
॥ गौडीमाध्व्यां स्क्रमत्याभ्यासे अमत्यात्यंताभ्यासे च माधवीये ॥ मत्यामद्यममत्यावापुनः पीत्वा द्विजोत्तमः ॥ ततोऽग्निवर्णं तसी-
त्तामृतः शुद्धोत्साकिल्बिषात् ॥ अकामतो गौडीमाध्व्योः सकृत्पाने द्विजानां कृच्छ्राति कृच्छ्रं चांद्रं च कृत्वा पुनः संस्कारो घृतप्राशनं
च ॥ मतिपूर्वकंतयोः सकृत्पाने छर्दने च त्रैवार्षिकं कणभक्षणम् ॥ कामतो द्विस्त्रिरभ्यासे छर्दने च षडब्दम् ॥ उभयत्र छर्दनाभा

वेप्येवमेवमिति स्मृत्यर्थसारे ॥ अकामतो द्विस्त्रिभ्यासेतु अब्दकच्छुं पुनः संस्कारश्च ॥ अमत्यामत्यावाधिकाभ्यासे द्वादशाब्द-
मिति स्मृत्यर्थसारे ॥ तेन पूर्वोक्तं माधवीयं मरणांतिकं द्वादशाधिकाभ्यासे निरंतरं बहुकालाभ्यासे वा योज्यं ॥ ॥ अथ मद्य-
पानं प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ पनसादिजन्यं मदकारणं द्रवतुद्रव्यं मद्यमिति माधवः ॥ तत्रैकादशधा ॥ पानसंद्राक्षं माधुकरं रवा-
र्जूरं तालमैक्षवं मधूथं सैरमारिष्टं मैरेयं नारीकेलजमिति भेदात् ॥ एतत्पाने क्षत्रियादेर्न दोषः विप्रस्यामत्यासकृत्यानेन स क-
च्छु पूर्वकं पुनः संस्कारः ॥ ज्ञानतः कामतश्च स कृत्याने कच्छुति कच्छुं समुद्रगायां नद्यां चांद्रवाहृत्वा पुनरुपनयनं घृतप्राशनं च
॥ सुखमात्रप्रवेशे तु षट्पञ्चपद्मोदुंबरविल्वपलाशकुशोदकपानम् ॥ गौडीमाध्योक्तं सुरवमात्रप्रवेशो द्विगुणं ॥ कामतस्त्रि-
दमेव द्विगुणं ॥ अभ्यासे तु तस कच्छुद्रादेश्चांद्रादेश्चादृतिः ॥ अन्यं ताभ्यासे मरणमेव ॥ अज्ञानतो त्यं ताभ्यासे द्वादशवार्षिकं ॥ प्रा-
चस्कविप्रस्य कामतः सकृदपि तालादि मद्यपाने मरणांतमेवेत्याहुः ॥ अनन्योषधसाध्यव्याध्युपशमनार्थं स्फुरापाने त्वज्ञान-
कृते त्रैमासिकमद्पादं चांद्रायणं वाहृत्वा पुनरुपनयनं ॥ मद्यपाने तु तथा कृते तस कच्छुसहितः पुनः संस्कारः ॥ ज्ञानकृते तु त-
स कच्छुपराकचांद्राणि मद्ये तस कच्छुद्वयं ॥ पुनः संस्कार उभयत्र स्फुरादेः पानविषये प्रायश्चित्तं तत्पित्रादिभिः कार्यं ॥ अस्या-
नुपनीतस्य स्फुरापाने तु त्रैवार्षिकं पित्रादिभिः कार्यं ॥ अनूढाया एतदर्थम् ॥ कामकारेपि नानयो मरणांतिकं किंतु द्विगुणम् ते-
न षट्वार्षिकं उपनीतस्य षोडशवर्षपर्यंतं षडब्दं ॥ केचित् द्वादशवर्षपर्यंतं पादमेव ॥ तदूर्ध्वमर्धमित्याहुः ॥ एवं दृष्ट्वा तुरस्त्रीणा-

मप्यर्थे ॥ एवं रोगनाशार्थं पाने पिवालादीनां यथायोग्यं कल्प्यम् ॥ ॥ अथ स्ररापानसमानि पापानि ॥ ॥ वेदिनिंदाव्य-
सनासक्त्याधीतवेदविस्मरणं कूटसाक्ष्यं विप्रव्यतिरिक्तमित्रवधः मत्यात्यन्ताभ्यासेन गर्हितपलांडादिभक्षणं रजस्वलासु-
खवचुंबनं वाङ्मनः कायकर्मणामनार्जवरूपं जै हं ॥ आत्मोत्कर्षार्थं राजकुलादौ चतुर्वेदोहमित्याद्यनृतभाषणं एतानि स्ररा-
पानसमानानि ॥ अत्र ब्रह्मवधसमानानामपि केषांचिद्गणनं प्रायश्चित्तविकल्पार्थं एतेषु स्ररापानसमेषु अर्धप्रायश्चित्तम् ॥
इति स्ररापानादिप्रायश्चित्तानि ॥ ॥ अथ स्वर्णस्तेयप्रायश्चित्तम् ॥ ॥ विप्रस्वामिकाशीतिगुंजापरिमितस्वर्णोपह-
रणं महापातकम् ॥ इतो न्यूनहरणं न महापातकम् ॥ अपहरणं च समक्षं परोक्षं वा बलाच्चौर्येण क्रयादिस्वत्वहेतुं विनाग्रहण-
मुच्यते ॥ ज्ञानतस्तत्कृती लोहमयं मुसलमादाय प्रकीर्णकेशः स्वदोषं स्वर्णोपहारारव्यख्यापयन् ॥ अनेन मुसलेन मां प्रहरे-
दिति वदन् राज्ञे मुसलमर्पयेत् ॥ तेन सकृदेवाभिहतो मृतः शुद्धः ॥ यदि दृढप्रहारार्थोपि जीवेत्तदापि शुद्ध्यति ॥ न ब्राह्मणं हन्या-
दित्यादिनिषेधस्तरागप्राप्तविप्रवधविषयः ॥ अहनने राज्ञः पापश्रवणात् ॥ माधवस्तु एकस्य तस्य मरणे बहूनां तदीयमित्र-
कलत्रादीनां अनाथतया मरणं संभाव्य यदि राजा दयया धनदंडादिपुरःसरं मुंचति तदापि शुद्ध इति आह ॥ यदि राजा दृढं
हंतुमसमर्थस्तदा तान्ममयमायुधंतस्मै दद्यात्तेनात्मानं धातयेत् ॥ मरणात् पूतो भवति ॥ यत्नपूर्वकं कामतो हरणं मुंडित-
केशाघृताक्तः स्वकर्मख्यापयन् गोमयाग्निना पादप्रभृत्यात्मानं दाहयेत् ॥ एतच्चापहतस्वर्णादेकादशगुणं स्वर्णं तत्स्वामि-

नेदत्तैव कार्यं ॥ गुरुश्रोत्रिययागस्थविप्रसुवर्णहरणे कारीषाग्निदाह एव ॥ क्षत्रियादीनामपहर्तृत्वे सर्वथा कारीपदाह एव ॥
स्मृत्यर्थसारे तु स्रवर्णस्तेयीविप्रो व्रतमेवाचरेत् ॥ न दंडेनात्मानं घातयत् न च राजा विप्रं हन्यादित्युक्तं ॥ अकामतोरजकादिबु-
द्ध्यापहारेण स्तरापोक्तं द्वादशवार्षिकं ॥ कामतोरजकादिबुद्ध्यापहारेण्येतदेव ॥ शूलपाणिस्तु कामतोरजतादिबुद्ध्याप-
हारेण द्वादशाब्दं ॥ अकाम तस्तु बुद्ध्यापहारेण्यष्टवार्षिकमित्याह ॥ द्वादशवार्षिकविषये पहरन् महाधनिकत्वे आत्मनु-
लितहेमदानं ॥ निर्गुणस्वामिकहरणं सगुणस्य नववार्षिकं ॥ कश्चित्पादोनस्रवर्णहरणेण्येतदेवाह ॥ यदा क्षुत्क्षामकुटुं-
बभ्रणार्थं सगुणोपि विप्रो निर्गुणस्वामिकमपहरति तदा षडब्दं तीर्थयात्रा सहितं षड्वार्षिकमिति माधवः ॥ कश्चिदर्थसु-
वर्णहरणेण्येतदेवाह ॥ ब्राह्मणान्यस्वामिकस्रवर्णहरणं न महापातकम् ॥ किंतूपपातकमिति मिताक्षरा ॥ यदा त्वपहारा-
नंतरमेवानुतप्यत्यजति प्रत्यर्पयति वा तदा चतुर्थकालमिताशिनस्त्रिवर्षमवस्थानं क्षत्रियादिस्रवर्णापहारेण्येतदेवेति के-
चित् ॥ क्षत्रियादिस्वामिकं हरणमुपपातकमित्यपरे ॥ रजतताम्रादिसंस्पृष्टस्रवर्णापहारेपि द्वादशाब्दमेव ॥ यस्तताम्रादि-
कस्य रसबंधाद्यापादितस्वर्णत्वस्यापहारः स उपपातकमेव ॥ मनसापहारं संकल्प्य प्रवृत्तस्य स्वतएव उपरतस्य द्वादशरात्रं
वायुभक्षणं मनसि पापध्यानमात्रेण प्रणवव्याहृतिजपपूर्वकं त्रिरात्रं प्राणायामाः ॥ वाचा मिलालं प्राजापत्यम् ॥ स्त्रीबाला-
दिष्वर्थादिव्यवस्था प्राग्वत् ॥ क्षत्रियादेः अपहर्तृत्वे क्रमेण द्विगुणं त्रिगुणं चतुर्गुणं ज्ञानं तस्तु मरणमेवेति शूलपाणिः ॥ क्षत्रि-

यादेः पादपादहानिरेव ॥ द्वैगुण्यादिकं तु प्रकरणात् विप्रवधविषयमिति भवदेव ॥ बालाग्रमात्रं सुवर्णापहारे एकः प्राणायामः
 शिक्षापहारे तत्त्रयम् ॥ राजसर्पपतुल्ये तच्चतुष्टयं अष्टोत्तरशतगायत्रीजपश्च ॥ गौरसर्पपतुल्ये अष्टसहस्रगायत्रीजपः ॥
 यवमितसुवर्णस्तेयोदिनद्वयं तज्जपः ॥ कृष्णलस्वर्णस्तेये सातपन कच्छुम् ॥ माषस्वर्णापहारे मासत्रयं गोमूत्रयावकपानं
 ॥ पंचगुंजात्मको माषस्ते सुवर्णस्तृषोडश ॥ माषाधिकसुवर्णमानन्यूनं हेमापहारे वत्सरं यावकव्रतम् ॥ सुवर्णपरिमाणं
 तोन्यूनस्यापि बलाद्हरणं मरणांतमेव ॥ सुवर्णमानन्यूनं रजतस्तेये सातपनमृततुर्ध्वं दशनिष्कपर्यंतं चांद्रम् ॥ ततः
 आशतनिष्कं चांद्रद्वयं ॥ ततः आसहस्रात् द्विगुणम् ॥ सहस्रनिष्काधिकं रजतस्तेये स्वर्णस्तेये समत्वान्न वा बद्धं ब्रह्महव्रतम् ॥ ता-
 म्रकं स्थपित्तादीनां सहस्रनिष्कमितस्तेये पराकम् ॥ निष्कसहस्रं रजतमूल्यानां एषां स्तेये द्वादशाब्दम् ॥ एवं दशनिष्कमूल्यं रत्न-
 हरणं चांद्रम् ॥ आशतं तद्वयं ॥ आसहस्रं तत्त्रयं ॥ सहस्रनिष्काधिकं मूल्यं रत्नहरणं ब्रह्मवधसमत्वात् न वा बद्धम् ॥ सहस्राधिकं
 मूल्यं विप्रस्वामिकाश्च मनुष्यभूमिगोव्रजानां सुवर्णं भिन्ननिक्षेपस्य च हरणमित्येतानि सुवर्णस्तेयसमानि ॥ एतेषु षडब्दं ॥ स-
 हस्राधिकं मूल्यं विप्रस्वामिकवस्तुमात्रं हरणं सुवर्णस्तेयसममित्यपरे युगपदनेकसुवर्णमितहेमापहारेऽप्येकमेव प्रायश्चित्त-
 म् ॥ न प्रायश्चित्तावृत्तिर्हरणक्रियाया एकत्वात् ॥ कालभेदे प्रयत्नभेदे च तदावृत्तिः ॥ ॥ इति सुवर्णस्तेयप्रायश्चित्तानि ॥
 अथ गुरुतल्पे प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ गुरुस्त्रपिता तल्पस्तत्पत्नी गमनं चात्ररेतः सेकपर्यंतं चेत् महापातकम् ॥ ततोर्वाक् निवृत्तौ च

नुपातकं ॥ तत्राज्ञानादकामतोपि जनन्यामुत्तमवर्णतत्सपत्न्यांच प्रवृत्तस्य सवर्णायां तत्सपत्न्यां तु ज्ञानतः कामतश्च प्रवृत्तस्य मर-
 णान्तमेव ॥ तच्चोभयेच्छया प्रवृत्तौ गुर्वेगनागमनं मया कृतमिति स्वकर्मरव्यापयता मुंडितसर्वशरीरकेशनरवेन घृताक्तेनाग्निवर्ण-
 कृतेकाष्ठशयनेतद्वर्णकृतयैवलोहमय्यास्त्रीप्रतिमया सह शयनेन तामालिङ्ग्यकार्यं ॥ स्वेन प्रोत्साहने तु क्षरेण वृषणौ सलिंगौ
 स्वयं छित्वांजलिना गृहीत्वा नैर्ऋत्यांदिशि पृष्ठतो निरीक्षणमकुर्वन् अकुटिलगतिरग्रतः स्थितमविचारयन् प्राणांतं गच्छेत् ॥
 एवं गच्छन् यत्रैककुट्यादिना प्रतिबुध्यते तत्रैव मरणांतं तिष्ठेत् ॥ तया प्रोत्साहितस्य तमलोहशयनमात्रं ॥ जनन्यामुत्तमवर्णतत्स-
 पत्न्याच्चाज्ञानादकामतः प्रवृत्तावेदन्यतममेवेत्यन्ये कामकृते सर्वत्र प्रागुक्तमरणांतं कारीषाग्निदाहोवा ॥ अकामतोभ्यासेष्वेवं ॥ इदं
 मुख्यपुत्रस्यैव ॥ न तु दत्तकादीनां ॥ दत्तकस्य न्यूनं कल्प्यमिति मयूरवे ॥ सवर्णायां मातृसपत्न्यामकामादज्ञानतश्च प्रवृत्तौ द्वा-
 दशाब्दं अस्यां कामतः प्रवृत्तस्य रेतः सेकात् प्राक्निवृत्तौ द्वादशवार्षिकं ॥ जनन्यामुत्तमवर्णतत्सपत्न्यांच अकामतः प्रवृत्तस्य रे-
 तः ॥ सेकान् पूर्वनिवृत्तौ द्वादशवार्षिकं ॥ एषु त्रिषु अकामतो धीं ॥ विप्रपुत्रस्य क्षत्रियां पितृभार्यां गच्छतो नववार्षिकम् ॥ वैश्या-
 षड्वार्षिकम् ॥ शूद्रायां त्रैवार्षिकम् ॥ अभ्यासेति सृष्ट्वपि द्वादशाब्दम् ॥ अत्यंताभ्यासे मरणांतमेव ॥ गुरुपत्नी साम्यात् ॥ मा-
 तुः सपत्नी सवर्णा व्यभिचारिणी मज्ञानतो गच्छतो वेदजपसहितचोद्रायणत्रयम् ॥ ज्ञानतः संवत्सरं ब्रह्महव्रतम् ॥ एवं ल-
 घुप्रायश्चित्तानि व्यभिचार्यनुत्तमवर्णसवर्णविषयेषु व्यवस्थया योज्यानि ॥ गर्भोत्पत्तौ त्वेनान्ये वद्विगुणानि ॥ मरणातिरि-

कविषयेगमनावृत्तौ प्रायश्चित्तावृत्तिर्यत्र द्विगुणोक्तिस्तत्र द्वैगुण्यावृत्तिश्च ॥ सर्वत्रैरेतः सेकात् प्राक्कृतिवृत्तौ मरणांतविषये द्वादशा
 व्यं अन्यविषयेरेतः संकाभावेतन्नदर्हम् ॥ गुरुपुत्रास्वपि साधारणस्त्रीषु गमने गुरुतल्पदोषो न ॥ आसकन्यादूषणादिदोषो
 न ॥ किंतु पूर्वोक्तं तत्राप्रयश्चित्तं द्विगुणम् ॥ स्त्रीणामपि पुत्रादिष्वेष्टमत्याप्रवृत्तौ मरणांतमेव ॥ अमत्याप्रवृत्तौ द्वादशाब्दिकं पुरुषो
 क्तवत्कार्यम् ॥ अन्येषु स्त्रीणामपि कामतः प्रवृत्तौ सर्वत्र पुरुषोक्तार्हं कृत्या योज्यमित्याहुः ॥ ॥ अथातिदेशिकप्रायश्चित्
 तानि ॥ ॥ पितृष्वसामातृष्वसामातृष्वपितृव्यभ्रातृमातुलाचार्यमित्रशिष्याणां भार्याः सुताश्वसापत्नभगिनी आत्मसखीपि
 तृमातृसर्वाभगिन्याः सर्वाभगिनीरूपादुहिताशरणागताराज्ञी प्रव्रजिता पतिव्रता धात्री चैतासु गमनं गुरुतल्परूपम् ॥
 पितृव्यभ्रात्रोरुपनीत्रं रेव भार्ययोरेतसितृव्यभार्यादयः स्वस्वादयश्च समानवर्णा एव ॥ आसु कामतो द्वित्रिपर्यं ताभ्यां सेका
 मतः सहस्रमने च नववार्षिकम् ॥ कामतो द्वित्रिवारं गमने नववार्षिकं कृत्तिः ॥ अकामतः सहस्रमने षड्वार्षिकम् कामतस्य अधि
 काभ्यां सेकाकामतश्चैकरात्रादूर्ध्वमत्यं ताभ्यां सेच मरणमेव ॥ कुमारीभगिनेयीस्वगोत्रापितृष्वसृमातृष्वस्रोः कन्यामातामहपि
 तामहयोर्भार्याश्च त्रियत्विगुणाध्यायभार्यागुणवद्रजस्वलानिक्षिप्तौ पौत्रीदौहित्री अंत्यजाम्लेच्छीपुल्कसी चैत्येवमादिषु गमनं गु
 रुतल्पसमानम् ॥ अंत्यजाश्चात्र ॥ चांडालः श्वपचः क्षत्तासूतो वैदेहकस्तथा ॥ मागधायोगवाश्चेतिससैव ॥ नतुरजकश्चर्मका
 रश्चेत्यादिप्रतिपादिताः ॥ तेषु लघुप्रायश्चित्तस्यां कृत्वात् ॥ आसु एकरात्रादूर्ध्वं अभ्यासे षड्वार्षिकं ॥ एकरात्राभ्यासे त्रैवार्षिकं ॥

उभयत्र कामतो द्विगुणम् ॥ कामतोत्यंताभ्यासे मरणमेव ॥ आसक्तज्ञानतः सकृद्गमने त्रैवार्षिकम् ॥ अंत्यजादिषु तु ज्ञानतः सकृ-
द्गमने वार्षिकं कृच्छ्रम् ॥ अज्ञानेऽर्धम् ॥ चांद्रायणद्वयमित्यन्ये ॥ गुरुतल्परूपेषु तत्समेषु चरेतः सेकात् प्राक्निवृत्तौ चांद्रायणम् ॥
अकामतस्त्वत्रत सकृच्छ्रम् ॥ यदा पुनरेता एवात्यंतव्यभिचारिणीर्गच्छति तदाप्यकामतस्त सकृच्छ्रं पराकोषा ॥ कामतस्तु चां-
द्रम् ॥ अभ्यासे आहृत्यादि ॥ ॥ इति गुरुतल्परूपतत्समप्रायश्चित्तानि ॥ यानि महापातकसमानितान्येवानुपातकानिते-
षु च प्रायश्चित्तानि ब्रह्महत्यादिमहापापप्रघट्टकेषु चतुर्धूक्तान्येव अथ गौडादिमते मातृगमनं सापत्नमातृगमनं दुहितृस्वसृरु-
षागमनं चेति पञ्चातिपातकानीति यावं लुक्तानि तत्राययोर्व्यवस्थया प्रायश्चित्तानि उक्तान्येव ॥ दुहितृगमनादिषु त्रिषु सकृत्गम-
नेन वा षट् द्वादशाब्दादि द्वित्र्याद्यभ्यासेऽग्निप्रवेशादिना मरणमिति ॥ अत्रमाधवः मानरिस्वसृता भगिन्योश्च क्रियात्रिवृत्तौ मरणां-
तम् ॥ तच्च मानरि सकृत्तेन्ययोरसकृत्ते ॥ संकल्पाध्यवसाययोश्चांद्रत्रयम् ॥ शेषं पंचविधा पराधविषये प्राजापत्यद्वयमित्यष्टवि-
धमैथुनप्रकारभेदेन व्यवस्थासुक्तवान् ॥ ॥ इति महापातकानुपातकानिपातकप्रायश्चित्तानि ॥ ॥ अथ संसर्गारब्धमहा-
पापे प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ संसर्गश्च एकभांडपचनतदीयान्नभोजन एकपात्रसहभोजनेष्टिसोमादिश्रौतयागयाजनाध्ययना-
ध्यापनविवाहैः संभाषणगात्रसंमर्दनम्पुखवायुसंसर्गैकयानारोहणैकासनस्थित्येकरवद्वादिशयनैकपंक्तिभोजनैश्च ॥ तत्र
विवाहो नाम तस्मै कन्यादानं तस्माच्च कन्याग्रहणम् ॥ अत्र विवाहांतैरेकैर्कैरप्यनुष्ठितैः सद्यःपातित्यमिति शंखः एतैः प्रत्येकैर-

पिसंवत्सराभ्यस्तैरेवपातित्यमिति मनुः ॥ तत्रविवाहस्य संवत्सराभ्यासस्तत्संबंधिनिमित्तकसौजनाद्यभ्यासरूपः संभाषणा-
दिसमाभिरूकसमुदितैः संवत्सरपर्यंतं निरंतराभ्यस्तैरेवपातित्यप्रत्येकं तेषां तथाभ्यासेपिनपातित्यम् ॥ तथाचचतुर्विधमहापा-
तकिञ्चन्यतमेनोक्तद्विविधसंसर्गस्यपातित्यहेतोर्ज्ञानतः करणं द्वादशाब्दं ॥ अकामतोऽर्धमज्ञानतश्च ॥ एवंचपातितेनसमंय-
स्यवर्षेनिरंतरमज्ञानतः संसर्गः सपातकीव्रतार्धं कुर्यात् ॥ ज्ञानतस्तत्तदीयं संपूर्णमेव ॥ मरणस्थानेस्यद्वादशाब्दमेव ॥ प्राज्य-
स्तअज्ञानतः संसर्गेपादन्यूनंतत् ॥ ज्ञानतः संपूर्णं ॥ मरणस्थानेचतुर्विंशतिवार्षिकमित्याहुः ॥ संभाषणादित्रयरहितेयानादि-
चतुष्टयेसंवत्सराभ्यस्तोपिपंचमभागोनंप्रायुक्तम् ॥ तत्सहितेतुपूर्णं द्वादशाब्दादि ॥ अथांतरितादिगणनादिनापंचरात्रमज्ञान-
तः संसर्गोपवाससहितपादकृच्छ्रम् ॥ दशाहेकायम् ॥ द्वादशाहसंसर्गसांतपनं ॥ पक्षेदशोपवासाः ॥ मासंचेत्यराकः मासत्र-
यंचेच्चांद्रम् ॥ षण्मासिकेचांद्रद्वयं ॥ किञ्चिन्यूनेब्दे षण्मासकृच्छ्रं ॥ कामतः संसर्गेतुपंचाहेकृच्छ्रम् ॥ दशाहेतसकृच्छ्रं ॥ पक्षेप-
राकः ॥ मासेचांद्रम् मासत्रयेकृच्छ्रं चांद्रच ॥ षाण्मासिकेर्धाब्दकृच्छ्रम् ॥ किञ्चिन्यूनेब्दे अब्दंचांद्रायणं कामनोत्यंतापदिषण्मा-
सपंचमहायज्ञादिस्मार्तयाजनेंगाध्यापनेदुहितृभगिनीव्यतिरिक्तेचयोनिबंधेषडब्दम् ॥ अकामतोऽर्धम् ॥ एवमतिपातकिसं-
सर्गिणांकामनोनववार्षिकम् ॥ अकामतोऽर्धम् ॥ अनुपातकिसंसर्गिणांषड्वार्षिकं ॥ अकामतोर्धम् ॥ तथोपपातक्यादिसंसर्गि-
णांसुरव्यपातकितुल्यं त्रैवार्षिकं त्रैमासिकादिकं ॥ अकामतोर्धमित्याद्यूहनीयम् ॥ मयूरवेत्तितरपापिसंसर्गेतत्तद्वतं पादोनंका-

र्यमित्युक्तं ॥ सर्वत्र संसर्गं बालस्त्रीवृद्धातुराणामर्धम् ॥ अकामतः पादः ॥ अनुपनीत बालस्य कामतोऽपि पाद एव ॥ अकामतोऽर्ह
 पादः ॥ माधवस्तु संसर्गिदोषः कलौ पातित्यापादको न किंतु पापमात्रापादकः ॥ संसर्गदोषः पापेष्वितिकलिवर्ज्येषु गणनादित्याह
 ॥ वस्तुतस्तु ॥ न्यसेद्देशं कृत युगे त्रेतायां ग्राममुत्सृजेत् ॥ द्वापरे कुलमेकं तु कर्तारं तु कलौ युगइति पराशरस्मरणात् कृत युगादौ दो
 षजनकत्वेनोक्तदेशादि संसर्गस्यैव कलिवर्ज्येषु गणनं युक्तम् ॥ अयं चापरः कलौ विशेषः यत्कृते संभाषणमात्रादेव पातित्वं त्रेता
 यां स्पर्शमात्राद्वापरे तत्त्वामिकान्नमात्रग्रहणात् ॥ तत्कलौ स्नेहेन समुदितेनैव संभाषणादिकर्मणानत्वे केनेति दिक् ॥ संसर्गि सं
 सर्गिणां पादपादहानिः ॥ तथा च मुख्यमहापापिनां संसर्गवतो द्वादशाब्दं ॥ तत् संसर्गिणो मुख्यतृतीयस्य नवाब्दम् ॥ तृतीये
 न संसर्गवतो मुख्यतश्चतुर्थस्य षडब्दं ॥ पंचमस्य त्रैवार्षिकम् ॥ मुख्यसंसर्गिणो द्वितीयस्यैव पातित्यात् श्रौतस्मार्तकर्महानिः ॥
 तृतीयादेः प्रायश्चित्तमात्रं न तु वैदिककर्महानिरिति मिताक्षरा ॥ ग्रामं च स्तुपादहानि क्रमेण तृतीयेन संसर्गि व्रतार्धमात्रं कार्यं ॥ चतु
 र्थस्य तु मुख्यतश्चमस्य न किंचिदित्याहुः ॥ ॥ इति संसर्गि प्रायश्चित्तम् ॥ ॥ पतितोत्पन्नानां तु यस्य पतितस्य यदुक्तं तत्
 तीयांशः पुंसां कन्यानां तु नवमोऽंशः ॥ पतितोत्पन्ना कन्यां तदीयधनरहिनां विवस्त्रां कृतपूर्वोक्तपतितनवमांशप्रायश्चित्तमहोरा
 त्रौ पोषितां स्वकीयशुक्लवाससाच्छादितां नाहमेतेषां नैते ममेति त्रिरुच्चैर्वदंतीं देवालयौ स्वगृहे वा विवाहयेत् ॥ अथ पतिता महा
 पातकिनोऽनुपातकिनस्तत्संसर्गिणश्च ॥ तथानास्तिकः प्रमादान्नास्तिक्याद्वाचिरं श्रौतस्मार्तकर्मत्यागी पतितपुत्राद्यत्यागी महा

पापेषु ॥ अनुपातकेषु तत्कर्तृणां प्रयोजकाः ॥ गोघ्रादयो मांसभक्षकादयश्च ॥ एते चाकृतप्रायश्चित्तानसंव्यवहार्याः मातुस्तु
ता दृश्या अपिन तथा ॥ किंतु सेवापोषणं कार्यं पृथक्पितुरपि महापातकिन एव त्यागः ॥ प्रकारान्तरेण पतितस्य न त्यागः ॥ किंच पि-
तुर्दोषं स्वयं ज्ञात्वापि प्रथमतः परेभ्यो न कथयेत् ॥ तत्काले स्वयं तेन संव्यवहरेत् ॥ यत्पादेः स्त्रीसंगेषु पुनर्गोर्हस्थ्यकरणे प्रायश्चि-
त्ताभाव एव ॥ आरूढं नैच्छिकं धर्मयस्तु प्रस्रवते पुनः ॥ प्रायश्चित्तं न पश्यामियेन शुद्ध्येत्स आद्यहेति वचनात् ॥ उपपातकत्वात्
प्रायश्चित्तं भवत्येवेत्यन्ये सर्वथा त्वव्यवहार्यता बहिस्तूभयथा स्मृतेराचाराच्चेति व्याससूत्रात् ॥ नैष्ठिकानां वनस्थानां यतीनां
चावकीर्णिनाम् ॥ शुद्धानामपि लोके स्निग्धमत्यापत्तिर्न विद्यते इति वचनाच्च ॥ एवं स्त्रीबालशरणागतहंतारः कृतघ्नाश्च कृतप्रा-
यश्चित्ता अपिन संव्यवहार्याः अतो व्यभिचारिण्यावधे प्रायश्चित्तात्पत्तेरपि वचनाद्व्यवहार्यत्वाभाव इति मिताक्षरा ॥ स्त्रीणां महा-
पापानि पापानुपापानि अभ्यस्तोपपातकानि च पातित्यनिमित्तानि ॥ विशेषतो हीनवर्णगमनं स्वगर्भपातनं भर्तृहिंसनं च शिष्यगु-
रुजुंगितोपगमनानि चेत्येतानि ॥ महापापेषु कृतप्रायश्चित्तेष्वागतेषु सपिंडास्तेन सह पुण्यजले स्नात्वाः पापपूर्णकुंभं पुण्यदेशो-
काले पुण्यदिङ्मुखानयेयुः ततः सगोभ्यो यवसंदत्वा गोभिर्भक्षितृणेशुद्धः संव्यवहार्यश्च ॥ स्त्रीणामपि पतितानामेव परि-
ग्रहः इदं घटस्फोटोत्तरं कृतप्रायश्चित्तस्य परिग्रहविषयमित्यन्ये ॥ वाचस्पतिमिश्रास्तु महापातकिनोतिपातकिनश्च-
प्रायश्चित्ते कृतेऽपि न व्यवहार्याः प्रायश्चित्तं तु तेषां परलोकशुद्ध्यर्थमेवेत्याहुः ॥ यस्तु नरो नारी बौद्धत्वात् पातित्येऽपि प्रायश्चित्तं न

छतितं सर्वं सपिंडाः बांधवाश्च राजादिसमक्षमाहूय तत्पापं व्यक्तं कृत्वा सुहृद रूपं दिशो युः ॥ प्रायश्चिनं कुर्वाचरं लभस्वेति स यदि एवम-
पि नांगी करोति तदारिक्तादिनिन्दितयौ सायान्हे ग्रामात् बहिः संभूय कुत्सितजलादिसंपूर्णं प्राचीनावीति नोदक्षिणां सुरवागुरुसन्नि-
धौ अस्माकं त्वं मृत इति वा सुमनुदकं करोमीति वा वदं तां दभैषुच्छिन्नायेषु न्युल्लं कुर्युः ततः सर्वं निरीक्ष्यमाणा अपउपस्पृश्य ग्रामं
प्रविशेयुः ॥ सपिंडानामेकाहमाशौचं ॥ ततोधिकारी कर्ता दाहवर्ज्यं जीवंतमेवोद्दिश्य पिंडोदकदानादि प्रेत कर्माणि सपिंड्याः
प्राकृतनानि कुर्यात् ॥ उदकपिंडादि प्रेतक्रियोत्तरं पात्रनिनयनमिति मिताक्षरायां स्पृष्टम् ॥ ततः सर्वं कर्म बहिष्कृतेन तेन संभाषणा-
दिकं वर्जयेत् ॥ प्रमादात् संभाषणे सावित्रीं जपन् एकरात्रं तिष्ठेत् ॥ मत्यात्रिरात्रम् ॥ अब्दपर्यं ताभ्यां सेपानित्यम् ॥ स्त्रीणां मपिता-
दृशीनां गृहसमीपे पर्णकुट्यादौ वा सदत्वा जुगुप्सितमन्नं प्राणधारणमात्रं समर्थं जीर्णमलिनवस्त्रं च दद्यात् ॥ घटस्फोटोत्तरं शिष्य-
गायुरुगापतिर्मीनां च सर्वं येव त्यागः ॥ घटस्फोटप्रयोजनमन्यत्र द्रष्टव्यं ॥ एकस्मिन्निमिने गुरुलघुभूतानेकविरुद्धप्रायश्चि-
त्तादिप्राप्तौ देशकालवय आदिकमपेक्ष्य परिषदाव्यवस्था कल्प्या ॥ यथाजलवासो हिमदेशो शिशिरकाले च नोपदेष्टव्यः ॥ उ-
पवासादिकं बालवृद्धयोर्न ॥ एवं शक्तिरवेक्ष्या ॥ अन्यथा युवापि तत्प्रकृतिर्निरंतरं पवासाननुतिष्ठन् व्यापद्यंतं त्यादिकमूह्यं ॥
अनुक्तप्रायश्चित्तेषु जपतपो होमोपवासदानानि देशकालशक्तिपापलाघवगुरुत्वादिकमपेक्ष्य कल्प्यानि ॥ तत्र जपोगायत्र्यादेः होमः
तिलानां व्याहृतिभिर्गायत्र्या वा ॥ तपः पयोभक्षता शाकहारता फलाशनं प्रसृतियावकता हिरण्योदकप्राशनं ब्रह्मचर्यं तीर्थोद-

प्रा. शौ.
५५

कस्मान्नं आर्द्रवस्त्रताः नशनमिति नपांसि ॥ दानं हिरण्यगोवस्त्राश्वतिलभूमिघृतानां संवत्सरं षण्मासाश्चत्वारस्त्रयोद्वावेकश्चतुर्विंशतिरहानि द्वादशाहः षडहस्त्र्यहो होरात्र इति कालः ॥ पापस्य गुरुलघुत्वे त्वर्थवादेन दंडेन वा ज्ञानकृतत्वादिभिर्वा बोध्ये ॥ एवं पापिनां प्रायश्चित्ताकरणेनामिस्त्रलोहश्चंद्रखलरौरवमहारौरवसंघातकालसूत्रकप्रतापनासिपत्रवधतामिस्त्रप्रभृतिनरकेषु नानाविधेषु प्रथमं वा सो नंतरं पुनरस्मिन्संसारं च सूकरादिषु योनिजन्मानि ॥ ततः कदाचिन्मानुषयो नो जातस्यापि कुरोगित्वं ॥ रोमाश्वारंभे एव दर्शिताः ॥ एवं च नरकोपभोगक्षीणदोषाणामपि तद्भोगानुमितावशेषाणां प्रायश्चित्तं कार्यं ॥ अकृतप्रायश्चित्तानां कुष्ठादिरोगिणां दाहकस्य यतिचांद्रायणम् ॥ गंगास्नानविष्णुस्मरणतन्नामजपादिकं सर्वपापप्रायश्चित्तमिति सर्वेष्टसिद्धिः ॥ श्रीनागोजीभट्टकृतं प्रायश्चित्तं दुर्गेश्वरम् ॥ काशीनाथ उपाध्याय व्यशोधयदंपूरयत् ॥ १॥ ॥ इति श्रीशिवभट्टकृतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृतः श्रीमदनंता उपाध्यायसूनुकाशीनाथ उपाध्यायकृतशोधनोपबृंहणपूरणशाला प्रायश्चित्तं दुर्गेश्वरनाम ग्रंथः समाप्तिमगमत् ॥ ॥ अथ सर्वप्रायश्चित्तप्रयोगः ॥ ॥ तत्र षडब्दत्र्यब्दसार्द्धाब्दादिव्यवस्था प्राजापत्यप्रत्याम्नायाश्च परिभाषोक्त एव ॥ तत्र त्रिंशत्कृच्छ्रमब्दम् ॥ पंचचत्वारिंशत्कृच्छ्रं सार्द्धाब्दम् ॥ नवति कृच्छ्रं त्र्यब्दं ॥ कृच्छ्रं प्राजापत्यमिति पर्यायो ॥ कृच्छ्रे गवादयश्चान्निष्क्रय रजतनिष्कतदर्धतत्पादादयः प्रत्याम्नायाः ॥ तत्र सामग्र्युपकल्पनम् ॥ फलतांवूलगंधपुष्पधूपदीपाः पंचगव्यानि मृदूस्मगोमयदूर्वातिलाः समिदूर्वाः होमार्थं घृतं पर्षदक्षिणानि बंधानुवादकपूजार्थं दक्षिणा पूर्वोक्त रांगगोप्रदानविष्णुश्राद्धद्रव्य-

मिति ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ ॥ अवरानेकं वा विप्रं पर्वत्वेनोपवेश्य कृतस्नानः शक्तश्चेदाद्रवासाः कर्त्ता विप्रान् प्रदक्षिणी कृत्य सा
ष्टांगप्रणमेत् ॥ विप्रैः किंते कार्ये मिथ्या मावादी सत्यमेव वदेति पृष्टः गोवृषयोर्निष्कयी भूतं निष्कतदर्थतया दान्यतमप्रमाणं सजतद्रव्यं
सभ्येभ्यः संप्रददेन ममेति संकल्पपूर्वकं सभ्याग्रे निधाय अमुकनामस्य मम जन्मप्रकृति अद्य यावत् ज्ञाना ज्ञानका मा कामसक
दसकृत् कृतकायिक वाचिक मानसिक सांसारिक स्पृष्टा स्पृष्ट भुक्ता भुक्ता पीता पीत सकल पातकातिपातकां पपातकलघुपातक
संकरीकरणमलिनीकरणापात्रीकरणजातिभ्रंशकरणप्रकीर्णकपातकानां मध्ये संभावितपापानां निरासार्थं प्रायश्चित्तमुप
दिशंतु भवन्त इति वदेत् ॥ पुत्रादिः प्रतिनिधिश्चैव नमपितुर्जन्मप्रभृतीत्यादि वदेत् ॥ श्रौतस्मार्त्तार्थानां गेतुं प्रायश्चित्ते निरासार्थं
मित्यंते अग्निपरिचरणेऽधिकारार्थं च अग्निविच्छेदप्रायश्चित्तं चापदिशंतु भवन्त इति वदेत् ॥ तत्तदेकपापे तु किंते कार्ये मिति
प्रश्ने मया मुकवधः कृतः अमुकमक्षणं वाऽमुकगम्यागमनं कृतमित्यादि प्राकृतमेव पापमुच्चार्य तत्प्रायश्चित्तमुपदिशंतु भवन्त
इति वदेत् ॥ जन्मप्रभृति अद्य यावदित्यादिकं न वदेत् ॥ ततः सर्वधर्मविवेकारोगोत्तारः सकलाद्विजाः मम देहस्य संशुद्धिं कुर्व
तु द्विजसत्तमाः ॥ मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञातकिल्बिषम् ॥ प्रसादः क्रियतां मह्यं शुभानुज्ञां प्रयच्छथ ॥ पूज्यैः कृतपवित्रो हं
भवयं द्विजसत्तमैः इति प्रार्थयित्वा ॥ सामनुगृहंतु भवन्त इति न मेत् ॥ ततः सभ्यैः शक्त्यादिविचार्य प्रायश्चित्ते निश्चिते क
र्त्ता चंदनपुष्पादिभिः पुस्तकपूजामनुवादकपूजां च कृत्वा निबन्धपूजात्वेन किंचिद्द्रव्यं निधायानुवादकाय भृतिरूपां दक्षिणां

पापानुसारेण दद्यात् ॥ ततः सभ्याः पुस्तकवाचनपूर्वकमनुवादकस्याग्रे कथयेयुः ॥ अनुवादकश्च कर्तारं वदेत् ॥ ॥ तद्यथा ॥
॥ सभ्यैरुपदिष्टेनुवादकः अमुकस्य ते जन्मप्रभृति अद्ययावत् ज्ञानाज्ञानकामाकामसहृदसकृतकृतकायिकवाचिकमान-
सिकसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टमुक्तामुक्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसंकरीकरणमलिनीकरणा-
पात्रीकरणजातिभ्रंशकरप्रकीर्णकपातकानां मध्ये संभावितपापानां निरासार्थं पर्यदुपदिष्टं सार्धाब्दप्रायश्चित्तं अमुकप्रत्याम्नाय-
द्वारा प्राच्योदीच्यांगसहितं त्वया आचरितव्यं तेन तव शुद्धिर्भाविष्यति त्वं कृतार्थो भाविष्यसीति त्रिरुपदिशेत् ॥ आधानां गे तु सार्धा-
ब्दप्रायश्चित्तं अग्निविच्छेदप्रत्यवायनिरासार्थं विच्छेददिनादारभ्य प्रतिवर्षमेकैककृच्छ्रं चेत्यादि पूर्ववत् ॥ कर्ता ओमित्यंगीकृत्य-
प्रणम्य पर्यदं विस्तृजेत् ॥ ततोरिक्तायां सायान्हे देशकालौ संकीर्त्य अमुकशर्मणो मम जन्मप्रभृति अद्ययावत् ज्ञानाज्ञानमध्ये सं-
भावितानां पापानां निरासार्थं पर्यदुपदिष्टं सार्धाब्दप्रायश्चित्तं प्राच्योदीच्यांगसहितं अमुकप्रत्याम्नायेनाहमाचरिष्ये ॥ आधाने-
तु आधानाग्निपरिचरणादिपुण्यकर्मण्यधिकारसिद्ध्यर्थं च सार्धाब्दप्रायश्चित्तं अग्निविच्छेददिनादारभ्य प्रतिवर्षमेकैक-
कृच्छ्रप्रायश्चित्तं च तंत्रेण प्राच्योदीच्यांगसहितं अमुकप्रत्याम्नायेन अहमाचरिष्ये इति संकल्पः ततः यानिकानि च पापानि
ब्रह्महत्यासमानि च ॥ केशानाश्रित्यतिष्ठन्ति तस्मात्केशं वपा म्यहम् इति मंत्रेण क्षौरं कार्यं ॥ क्षौराभावे सार्धाब्दादिद्यतं द्विगु-
णं पर्यदक्षिणापि द्विगुणा ॥ यत्र तु सभर्तृकस्त्रियाजीवत्पितृकादेश्च क्षौरं निषिद्धं तत्र न द्विगुणव्रतं क्षौरं च शिरवाकक्षोपस्थव-

जैनरवकेशरोम्णा सुदकसंस्थं वपनमिति सर्वत्र ॥ रोमवर्जनमप्यन्यत्र यत्र गोवधादौ विशेषवचनं तत्र प्रायश्चित्ते शिरसा सहित
मपि वपनम् ॥ प्रमादात् शिरसा वपने कुशमयशिरसां ब्रह्मग्रंथियुतां दक्षिणकर्णे निदध्यादितिकाटके ॥ शिरसां च्छिदंति ये मो-
हात् द्वेषादज्ञानतोपि वा ॥ पुनः संस्कारमर्हति त्रयोवर्णा हिजातय इति संग्रहे गृह्याग्निसारे ॥ यज्ञोपवीतसहितशिरसा त्यागेपि
पुनरुपनयनमेव ॥ क्रोधादिना केवलं यज्ञोपवीतत्यागे तु प्रायश्चित्तं करिष्ये इति संकल्प्य आचार्यं दत्त्वा सवितारं गायत्र्या ति-
लैराज्येन अष्टसहस्रशतं वा जुहुयात् इति प्रासंगिकं ॥ क्षौराद्यं गजातं च कृच्छ्राधिकं भवति न कृच्छ्रन्यूनं इति मयूरवादी प्राजाप-
त्यत्रयमित्यधिकं वा प्रायश्चित्तं भवति न तु ततो न्यूनं इति गृह्याग्निसागरमते ॥ क्षौरांतं गंडूषान् कृत्वा यथोक्तदंतकाष्ठेन ॥ आ-
युर्बलं यशो वर्चः प्रजाः पशुवसूनि च ॥ ब्रह्म प्रज्ञां च मेधां च त्वन्नो देहि वनस्पते ॥ इति मंत्रेण दंतशुद्धिं कृत्वा काष्ठांतरेण जिह्वा
मुल्लिख्य स्नात्वा भस्मादिदं शस्मानानि कुर्यात् ॥ तत्र प्रायश्चित्तं भस्मस्नानं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य भस्म गृहीत्वा ईशानाय न
मेति शिरसि लिपेत् ॥ तत्पुरुषाय न मेति मुखे ॥ अधोराय न मेति हृदये ॥ वामदेवाय न मेति गुह्ये ॥ सद्योजाताय न मेति पादयोः
॥ प्रणवेन सर्वांगेषु ईशानादिपादोपेतैर्मंत्रैर्वा भस्मस्नानं ॥ ततः स्नात्वा चा मेत् ॥ अथ गोमयस्नानं करिष्ये इति संकल्प्य ॥
गोमयमादाय प्रणवेन दिक्षु दक्षिणभागां तीर्थं चोत्तरभागां प्रक्षिप्य शेषं मानस्तोक इत्यभिमन्त्र्य गंधद्वारा मिति मंत्रेण अग्रम-
ग्रं चरंतीनामिति सर्वांगमालिष्य ॥ हिरण्यमृगं वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देहि याचितः ॥ यन्मया भुक्तं मसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्र

हः ॥ यन्मे मनसा वाचा कर्मणा वा दुष्कृतं कृतं ॥ तन्न इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिः सविता च पुनस्तु पुनः पुनः इति द्वाभ्यामवते हेळ इति द्वा
भ्यां प्रसम्याजे इति सूक्तेन च तीर्थं प्रार्थ्य ॥ याः प्रवतो निवत उ हत इति तीर्थं मभिमृश्य स्नात्वा हिराचामेत् ॥ हिरण्यमृगमित्यादि
तीर्थं प्रार्थनादिकं सर्वे देशविधस्नानां ते एव कार्यमिति मयूरवे ॥ ततो मृत्तिकास्नानं संकल्प्य अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते
वसंधरे ॥ शिरसाधारयिष्यामिरक्षस्व मां पदे पदे ॥ इति मृत्तिका मभिमन्त्र्य ॥ उद्धृता सिवराहेण कृष्णेन शतबाहुना ॥ मृत्ति
कं हरमे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥ इति मृदमादाय ॥ नमो मित्रस्य वरुणस्येति सूर्याय प्रदर्श्य ॥ गंधद्वारा मिति मंत्रेण वा
स्योना पृथिवीति वा इदं विष्णुरिति वा शिरः प्रभृत्यंगानि विलिप्य स्नात्वा हिराचामेत् ॥ अथ वा विस्तरेण मृत्तिकास्नानम् ॥
॥ तद्यथा ॥ ॥ बलिस्थापर्वतानामिति भूमिं प्रार्थ्य ॥ मां वोरिषत्खनि तेति खनिता ॥ स्योना पृथिवीति मृदमादाय ॥ आ
यने तेति दूर्वामादाय ॥ गायत्र्याभ्युक्ष्य भूमौ मृदं निधाय मृत्तिकास्नानं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ मृदं कुशोदकेन प्रोक्ष्य दिक्षु क्षि
पेत् ॥ तत्र मंत्राः ॥ आतारमिंद्रमिति पूर्वस्याम् ॥ यमाय मधुमत्तमराज्ञे इति दक्षिणे ॥ तत्वायामीति पश्चिमे ॥ वयंसोम इत्युत्तरे ॥
तत्सूर्यरोदसीत्युपरि ॥ अधः पश्यस्वेत्यधः ॥ ततोऽंगेषु लेपः ॥ सहस्रशीर्षेति शिरसि ॥ अक्षीभ्यां तेनासिका इति मुखे ॥ ग्रीवाभ्यां
स्त इति ग्रीवायां ॥ आंत्रेभ्य इति हृदये ॥ नाभानाभिन्न इति नाभौ ॥ त्वमिंद्रसजोषसमिति बाह्वोः ॥ सोमानं स्वरः कक्ष्योः ॥ यः कु
क्षिरिति कुक्ष्योः ॥ बद्धानां पितेति पुष्टे ॥ मेहना हनं करणादिति जान्वोः ॥ एतावानस्येति पादयोः ॥ यस्य विश्वानि हस्तः इति हस्त

योः॥ अंगादंगादिति पुरुषसूक्तेन च सर्वांगे॥ अथ शुद्धोदकस्नानं॥ ॥ आपो अस्मानि त्क्त्वा सूर्याभिमुख इदं विष्णुरिति
 मंत्रेण प्रवाहाभिमुखो मज्जेत्॥ आपो हि ष्टेत्यृचेत्यन्ये॥ अथ पंचगव्यैः कुशोदकेन चैति षट्स्नानानि॥ तत्रादौ गोमूत्रस्नानं क-
 रिष्ये॥ तत्सवितुरिति गोमूत्रस्नानं॥ स्नात्वा चम्य॥ एवमग्रेपि॥ गंधद्वाराभिति गोमयेन॥ आप्यायस्वेति क्षीरेण॥ दधिक्वाण इति
 दधिस्नानम्॥ घृतं मिमिक्ष इति तेजोसीति वा घृतस्नानं॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रस० इंद्रियेणाभिधिं चामिति कुशोदकेन स्नानं॥ यद्वै
 तानि दशापि स्नानानि॥ अमंत्रकाण्येव कार्याणि॥ इमं मे गंगे० स्मिन् न्यून० समुद्रज्येष्ठा इति च तसृभिः॥ एतो न्विंद्रं स्तवेति तिसृ-
 भिः॥ तरत्स मंदीति सूक्तेन॥ पावमानीभिरापो हि ष्टेति तृक्त्वेन मार्जनं च कृत्वा इमं मे गंगे इत्युदकमालो ज्य॥ ऋतं चैति तृचेन त्रिरा-
 वृत्तेनाघमर्षणं कृत्वा त्रिर्द्वादशवारं वा मज्जनानि कृत्वा स्नानां गतर्पणं कुर्यात्॥ अत्र प्राचीनप्रयोगेषु मृत्तिकास्नानोत्तरं मार्जनाघ-
 मर्षणोक्तिर्दृश्यते तत्र मूलं मृग्यं॥ दशविधस्नानप्रयोगे प्रक्रांते स्नानत्रयांते घमर्षणम्॥ ततः समस्नानार्नातिक्रमस्य निर्युक्तिरुक्त्वात्
 ॥ सर्वदशविधस्नानांते एवाघमर्षणतर्पणादेर्मयूरदादावुक्तत्वात् च॥ तर्पणं यथा॥ ब्रह्मादयो ये देवाः॥ तां देवांस्तर्पयामि॥ भूदेवा-
 स्तर्पयामि॥ भुवदेवां० स्वदेवां० भूर्भुवः स्वदेवां० निवीती॥ कृष्णाद्वैपायनादयो ये ऋषयः॥ तान् ऋषान्० भूर्ऋषीन्० भुवर्ऋषीन्० स्वर्ऋषी-
 न्० भूर्भुवः स्वर्ऋषीन्० प्राचीनावीति सोमः पितृमान्यमों गिरस्वानग्निष्वात्तादयो ये पितरः॥ तान् पितॄन्० भूः पितॄन्० भुवः पितॄन्० स्वः पितॄन्०
 भूर्भुवः स्वः पितॄन्० ततो यक्ष्म तर्पणादिवासः परिधानांते तिलकं कृत्वा आचम्य देशकालादिसंकीर्त्यं विष्णुप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तांगवि-

ष्णुश्चाद्दसंपत्तये श्रीविष्णुद्वेशेन त्र्यधिकयुग्मब्राह्मणभोजनपर्यासामनिष्कयीभूतं द्रव्यं दातुमहमुत्सृजे ॥ तच्चतुर्भ्यो ब्राह्मणेभ्यः पूज
नपूर्वकंदद्यात् तैर्न पापापहमहाविष्णुः प्रीयतां ॥ ततः प्रायश्चित्तपूर्वगगोदानं करिष्ये इति संकल्प्य ॥ गवामंगेष्विति गोदानं प्रत्य
क्षं द्रव्यद्वारा वा कुर्यात् ॥ देशकालौ संकीर्त्य प्रायश्चित्तपूर्वग होमं करिष्ये ॥ तदंगतया स्थंडिलो ल्लेखनाद्यग्निप्रतिष्ठापनादिकरि
ष्ये ॥ चक्षुषी आज्येनेत्यंते अ
विटनामानमग्निप्रतिष्ठापयामीत्यंते ध्यात्वा प्रायश्चित्तपूर्वग होमे देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये ॥ चक्षुषी आज्येनेत्यंते अ
ग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं च प्रतिदेवतं सप्तविंशतिसंख्याज्याहुतिभिः पृथिवीं विष्णुं रुद्रं ब्रह्माणं अग्निं सोमं सवितारं प्रजापतिं
प्रजापतिमग्निं स्विष्टकृतं पंचगव्येन शेषस्विष्टकृतमग्निमिध्यसन्नहनेन रुद्रमित्यादियद्वा ॥ ज्येनेत्यंते पापापहमहाविष्णुं व्याहृतिभि
रष्टोत्तरशतसंख्याज्याहुतिभिः शेषं समानं ॥ आज्यसंस्कारकाले पंचगव्यं कृत्वा आज्येन सह पर्यग्निं कुर्यात् ॥ ताम्रादिपात्रे फला
शादिपत्रपुटे वा ताम्राया गोमूत्रं त्रिपलं अष्टमाषं वा गायत्र्या दाय श्वेतगोशकृत् षोडशमाषं गंधद्वारामित्यादाय पीतगोक्षीरं कापि
लं वा सप्तपलं द्वादशमाषं वा ॥ आप्यायस्वेत्यादाय नीलायाः सप्तपलं दशमाषं वा दधिदधिकाव्येत्यादाय ॥ कृष्णाया घृतमेकपलं
अष्टमाषं वा तेजोसिंशुक्रमसीति वा घृतं मिमिक्षे इति वादाय ॥ यथोक्तगोरभावे गोमात्रस्य मूत्रादियद्वा ॥ देवस्य त्वेति कुशोदक
मेकपलं चतुर्माषं वा प्रक्षिप्य प्रणवेन यज्ञियकाष्ठेनालोड्य प्रणवेनाभिमंत्रयेत् ॥ आज्यपंचगव्यासादनादि आज्यभागांते भू
स्वाहा अग्नय इदं ॥ भुवः स्वाहा वायव इदं ॥ स्वः स्वाहा सूर्यायेदं ॥ भूर्भुवः स्वहा प्रजापतय इदं ॥ इत्याज्यस्य प्रतिदेवतं सप्तविं-

शनिरित्येवमष्टोत्तरशताहुतीर्हुत्वा ॥ विष्णुपक्षे भूः स्वाहा विष्णव इदं ॥ भुवः स्वाहा विष्णव इदं ॥ स्वः स्वाहा विष्णव इदं ॥ भूर्भुवः स्वाहा वि
 ष्णव इदं ॥ इति अष्टोत्तरशताहुतीर्हुत्वा पंचगव्यहोमः ॥ तत्र सायैः सप्तपत्रकुशैः पंचगव्यं गृहीत्वा ॥ इरावती धेनुमती ० स्वाहा पृथिव्या इ
 दं ० १ इदं विष्णु ० विष्णव इ ० २ मानस्तो ० रुद्राये ० ३ ब्रह्मजज्ञा ० ब्रह्मण इ ० ४ ब्रह्मस्थाने शन्नो देवीति मंत्रेण अद्भ्य इति केचित् ॥ अग्न
 ये स्वाहा अग्नये इदं ॥ सोमाय स्वाहा सोमायेदं ॥ तत्सवितुर्वरेण्यं ० सूर्यायेदं ० प्रजापतेन ० व्याहृतिभिर्वा ० ॐ स्वाहा प्रजापतये इ ० अ
 ग्नये स्विष्टकृते स्वा ० ॥ अग्नये स्विष्टकृत इदं ॥ इति दशपंचगव्याहुतीर्हुत्वा केवलाज्यस्य ॥ यदस्येति स्विष्टकृतं हुत्वा प्रायश्चित्तहोम
 शेषं समाप्य व्रतग्रहणं करिष्ये इति द्विजान् पृष्ठाकुरुष्वेत्यनुज्ञातः ॥ यत्तगस्थित ० ॐ इति प्रणवेन गृहीत्वा प्रणवेनैव सर्वपंचगव्यं
 पिबेत् अशक्तो गोमूत्रादिस्वल्पं गाह्यं ॥ सर्वस्य पेयत्वात् ॥ एतच्च ग्रामाद्बहिर्नद्यादेस्तीरेन क्षत्रदर्शने कार्यम् ॥ व्रतानि शासुरवेग्रा
 ह्यंबहिस्तारकदर्शन इति स्मृतेः ॥ सुमूर्षोस्तगृहादावेव अस्मिन्दिने उपवासः ॥ अशक्तो हविष्याशनं ॥ अयंच पंचगव्यस्य दशाहुतिहो
 मो ब्रह्मकूर्चोरव्य पंचगव्यपाने सर्वत्रोक्तः ॥ गृहमागत्य प्रातरारभ्य संकल्पितप्रायश्चित्तं संकल्पितप्रत्याम्नायानुसारेणानुष्ठायान्नरांगा
 निकुर्यात् ॥ गोनिष्कयरजतादिदानपक्षे पंचगव्यप्राशनान्ते इदं सार्द्धं पंचचत्वारिंशत् कृच्छ्रप्रत्याम्नायगोनिष्कयीभूतं प्रतिकृच्छ्रं
 निष्कतदर्धतदर्धान्यतमप्रमाणं रजतद्रव्यं नानानामगोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः दातुमहमुत्सृजे ॥ इति द्रव्यदानसंकल्पं कृत्वा तदेव द्रव्यं विभ
 ज्य दत्त्वा चोत्तरांगानि कुर्यात् ॥ आचीर्णस्यासुकप्रायश्चित्तस्य सांगतार्थमुत्तरांगानि करिष्ये ॥ तत्र होमं कर्तुं स्थंडिलादिकरिष्ये इति संक

ल्यपूर्ववदाज्यहोममात्रं व्याहृतिभिः कृत्वा पूर्ववदेव विष्णुश्चाहं गोदानं च कुर्यात् ॥ नात्र पंचगव्यहोमः अंते शक्तेन गोभूहेमादिदशदानानि कार्याणि ॥ अ-
शक्तौ हिरण्यदानं ॥ गृह्याग्निसागरे तस्मिन्नेव दिने उत्तरांगहोमश्च तस्मिन्नेवाग्नौ कार्य इत्येतावन्मात्रमुक्तं तत्र तत्र प्रयोगः ॥ पृथक् प्रयोगो वेति विचा-
रणीयं ॥ मम तु पृथग्ग्निकरणादियुक्तं भातिकौस्तुभे पूर्वोत्तरांगहोमयोरिध्माधानादिस्थालीपाकतंत्रं कृता कृतमित्युक्तं ॥ तत्पक्षे आधानांते
आधानपरिसमूहनपरिस्तरणपर्युक्षणाज्यपंचगव्यसंस्कारस्कवसंमार्गार्चनांतहोमः ॥ होमांते स्विष्टकृत्समप्रायश्चित्ताहुतयश्च कृता
कृताः ॥ परिस्तरणविमोकादिः ॥ इति काशीनाथोपाध्यायविरचितः सार्धाब्दादिसर्वप्रायश्चित्तप्रयोगः ॥ अथ विप्रस्त्रियाः प्रायश्चित्तप्र-
योगः ॥ स्त्रीणां होमः कृता कृतः ॥ करणपक्षे विधवायाः क्षौरांते पूर्ववत् कृत्वा अमंत्रकाणि दशस्नानानि ॥ सधवायास्तसंकल्पांते दं-
तधावनं कृत्वा तूष्णीं दशस्नानानि ॥ वस्त्रपरिधानांते विष्णुश्चाहं गोदाने कृत्वा प्रायश्चित्तांगहोमार्थमाचार्येत्वां वृणे इति विप्रं वृत्वा पू-
र्ववत् विप्रद्वारा सर्वपूर्वांगं कारयित्वा स्वयंपंचगव्यंतूष्णीं प्राश्य मुख्यप्रत्यान्नायद्रव्यं विसृज्योत्तरांगानि कारयेत् ॥ होमाभावपक्षे दशविध-
स्नानांते विष्णुश्चाहं गोदाने कृत्वा विप्रेण पंचगव्यं कारयित्वा तूष्णीं प्राश्य प्रायश्चित्तद्रव्यं संकल्प्य दत्त्वोत्तरांगं विष्णुश्चाहं गोदाने कृत्वा विप्रद्वारा
कुर्यात् ॥ अथ शूद्रस्य संकल्पांतमविकृतं प्राग्वत् ॥ ततः क्षौरांते अमंत्रकदशस्नानानि वस्त्रतिलकधारणांते विष्णुश्चाहं गोदाने कृत्वा विप्रद्वारा
पंचगव्यं कारयित्वा स्वयंतूष्णीं पिबेत् ॥ शूद्रेण कपिलायाः पंचगव्यानि न पेयानि ॥ नास्य विप्रद्वारापि होमः प्रायश्चित्तद्रव्यं संकल्प्य दत्त्वा उत्तरां-
गं विष्णुश्चाहं गोदानानि दशदानानि कुर्यात् इति स्त्रीशूद्रप्रयोगः अथ गोवधाद्येकैकपापे प्रायश्चित्तप्रयोगः ॥ पर्षदंपदक्षिणीकृत्यसा-

छांगं प्रणमेत् ॥ विप्रैः किंते कार्ये इत्यादि पृष्ठे गोवृषनिश्चयं संकल्प्य निधाय मयाऽमुकगोवधः कृतो यवापलांडुगृजनादिभक्षणं कृतं यद्वा मुकस्त्रोगमनं
 कृतं तत्प्रायश्चित्तमुपदिशंतु भवंतः ॥ इति यथापापं उच्चार्य स्पष्टं वदेत् ॥ ततः सर्वे धर्मविवेक्तार इत्यादि कर्त्तव्यं निबंधपूजानुवादकपूजने कृते सभ्या अनुवाद
 कमुरवेन प्रायश्चित्तं कथयेयुः त्वया मुकगोवधः कृतस्तत्प्रायश्चित्तं त्रैमासिकं व्रतं सप्तदशप्राजापत्यप्रत्याम्नायद्वारावाससप्तदशगोदानतन्मूल्यदानेन वापू
 र्वोत्तरांगसहितं त्वया चरितं व्यंतेन तव शुद्धिर्भविष्यतीत्यादि ॥ यद्वा त्वयामत्याभ्यासेन पलांडुगृजनं कुक्कुटमांसांश्चाभक्षितं तत्प्रायश्चित्तं यत्तिचांद्रायणं पु
 नः संस्कारसहितं प्राच्योदीच्यांगसहितं आचरणीयं तेन तव शुद्धिर्भविष्यतीत्यादि ॥ एवमगम्यागमनादावूह्यं ॥ ततः कर्त्ता देशकालौ संकीर्त्य पर्षदु
 पदिष्टं गोवधप्रायश्चित्तं त्रैमासिकं अमुकप्रत्याम्नायेन प्राच्योदीच्यांगसहितं महमाचरिष्ये ॥ ततो वपनं दंतधावनं दशविधस्नानपूर्वांगविष्णुश्राद्ध
 गोदानाज्यहोमपंचगव्यप्राशनांते यथासंकल्पितं मुरव्यप्रायश्चित्तं कृत्वा उत्तरांगानि कुर्यात् ॥ इदं सामान्यं ॥ ततो विशेषोक्तं स्वामि मते गोदानपार्वण
 श्राद्धादि ॥ एवमभक्ष्यभक्षणेपि पलांडुगृजनकुक्कुटमांसादिभक्षणजनितपातकनिरासार्थं पर्षदुपदिष्टं पुनः संस्कारसहितं यत्तिचांद्रायणं अमुकप्रत्या
 म्नायेन प्राच्योदीच्यांगसहितं माचरिष्ये ॥ इति संकल्प्य क्षौरादिपंचगव्यप्राशनादिपूर्ववत् ॥ कृत्वा चांद्रायणप्रत्याम्नायं पुनरुपनयनं च कृत्वा दीच्यां
 गानि कुर्यात् ॥ एवमगम्यागमनादौ द्रष्टव्यम् ॥ रहस्यप्रायश्चित्ते तु न पर्षदुपस्थानं सभ्यानुवादकपूजनादिकम् ॥ किंतु तत्प्रायश्चित्तं स्वयमेव ज्ञा
 त्वाथवा व्याजांतरेण किंचित्स्पृष्ट्वा रहस्योक्तं प्रायश्चित्तं स्वयमेव रहसिसंकल्प्य महच्चेत् क्षौरसहितं मन्यथा क्षौररहितं माचरेदिति ॥ इति
 श्रीमदनंतोपाध्यायसूनुकाशीनाथोपाध्यायविरचिते सर्वप्रायश्चित्तकृततत्त्वनिपादोक्तप्रायश्चित्तादिप्रयोगसारसंग्रहः समाप्तः ॥ समाप्तम् ॥

